



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις
τῇ 23 Ἰουνίου 1951

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 182

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀρ.θ. 1854.

Περὶ ἀπονομῆς τῶν Πολιτικῶν καὶ Στρατιωτικῶν
συντάξεων.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 22 Ἰουνίου 1951 τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν ἀπόφασιν, περὶ ἐκδόσεως λόγῳ κατεπειγούσης καὶ ἀναποφεύκτου ἀνάγκης, ἀναγκαστικοῦ νόμου «περὶ ἀπονομῆς πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσουμεν :

ΤΙΤΛΟΣ Ι ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Δικαίωμα εἰς σύνταξιν.

Ἄρθρον 1.

1. Ὁ τακτικὸς δημόσιος ὑπάλληλος, ὁ λαμβάνων κατὰ μῆνα μισθὸν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἢ ἐξ ἄλλων εἰδικῶν πόρων δικαιούται εἰς ισόβιον σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου :

α') Ἐὰν ἀπομακρυνθῇ ὅπωςδήποτε τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἔχει εἰκοσιπενταετὴ πλήρη πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

Ἐπὶ θήλειος ὑπαλλήλου ἐν χρεῖα μετ' ἀνηλικίων τέκνων ἢ ἐν διαζυγίῳ μετ' ἀνηλικίων τέκνων ἢ ἐγγάμου ἀρκεῖ εἰκοσαετὴς μόνον πλήρης πραγματικὴ ὑπηρεσία.

Ἐπὶ ὑπαλλήλων τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος ἀρκεῖ εἰκοσιπενταετὴς συντάξιμος ὑπηρεσία, ἐξ ἧς δεκαετὴς πλήρης πραγματικὴ ἐν τῇ Πυροσβεστικῇ ὑπηρεσίᾳ ἢ τῷ τέως Λόχῳ Πυροσβεστῶν.

β') Ἐὰν ἀπολυθῇ καὶ ἔχει εἰκοσαετὴ τοῦλάχιστον πλήρη πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

γ') Ἐὰν ἀπολυθῇ λόγῳ σωματικῆς ἢ διανοητικῆς ἀνικανότητος μὴ ὀφειλομένης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, βεβαιουμένης κατὰ τὰς ἐκαστοτὲς ἰσχυούσας διατάξεις καὶ ἔχει δεκαπενταετὴ τοῦλάχιστον πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

δ') Ἐὰν ἀπολυθῇ λόγῳ καταργήσεως θέσεως καὶ ἔχει εἰκοσαετὴ τοῦλάχιστον πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν, ἐφ' ὅσον ἀμέσως πρὸ τῆς ἀπομακρύνσεώς του κέκτηται πλήρη πενταετὴ συνεχῇ πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

ε') Ἐὰν ἀπομακρυνθῇ ὅπωςδήποτε τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ ὀρίου ἡλικίας καὶ ἔχει δεκαπενταετὴ τοῦλάχιστον πλήρη πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν, ἐφ' ὅσον ἀμέσως πρὸ τῆς ἀπομακρύνσεώς του κέκτηται πλήρη δεκάετη συνεχῇ πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

στ') Ἐὰν ἀπομακρυνθῇ ὅπωςδήποτε τῆς ὑπηρεσίας ὡς κατὰ τὰς σωματικῶς ἢ διανοητικῶς ἀνίκανος συνεπεία τραύματος ἢ νοσήματος, προελθόντος προδήλως καὶ ἀναμφισδητῆτος ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας.

αἱ συνέπειαι τοῦ τραύματος ἢ τοῦ νοσήματος παρέχουσι δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἐὰν ἐξεδηλώθησαν ἐντὸς ἐξαμήνου τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς πρώτης μετὰ τὸ πάθημα ἀπομακρύνσεως τοῦ ὑπαλλήλου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας.

Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς προελθόντα ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας χρόνια νοσήματα ὅτινα ἐξεδηλώθησαν ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ὑπαλλήλου ὡς τακτικοῦ.

Θεωρεῖται παθὼν προδήλως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὁ καταστάς σωματικῶς ἢ διανοητικῶς ἀνίκανος ἐκ πολεμικῶν γεγονότων κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐν τῇ ζώνῃ τῶν πρόσω ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ ἀλλοδαπῇ καὶ ἂν εἴ τι ἐπενεργόν τὴν ἀνικανότητα γεγονός δὲν σχετίζεται ἀμέσως πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του.

Ὁ στρατευθεὶς ὑπάλληλος, ὑποστὰς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς στρατιωτικῆς ἐν γένει ὑπηρεσίας πάθημα, ἕνεκα τοῦ ὁποίου γεννᾶται κατὰ τὰς περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων διατάξεις δικαίωμα εἰς σύνταξιν, δικαιούται νὰ προτιμήσῃ τὸν κανονισμὸν ταύτης κατὰ τὰς περὶ πολιτικῶν συντάξεων διατάξεις, λογιζομένου ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τοῦ παθήματος ὡς ἐπελθόντος ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας.

Ὁ πάθημα τοῦτο δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ ὁ ὑπάλληλος ὅποτεδήποτε μέχρι καὶ τῆς ἀποχωρήσεώς του ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, δέον ὅμως ἀπαραιτήτως τοῦτο νὰ τὸν καθιστᾷ ἀνίκανον διὰ τὴν πολιτικὴν του ὑπηρεσίαν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀποχωρήσεώς του ἐκ ταύτης.

2. Οἱ δόκιμοι πυροσβέσται ἐξομοιοῦνται πρὸς τακτικούς, ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα συντάξεως ἐκ παθήσεως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας.

3. Ἀποδεικνύοντο δτι ὑπάρχει ὡς πρὸς τὸ πάθημα βαρὺ πταίσμα τοῦ ὑπαλλήλου δὲν γεννᾶται δικαίωμα εἰς σύνταξιν.

4. Οἱ μὴ δόκιμοι πολιτικοὶ ὑπάλληλοι εἰς τὰς περιπτώσεις α', β', γ' καὶ δ' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ δὲν ἀποκτῶσι δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἐκ τῆς μὴ μόνιμου ὑπηρεσίας τῶν πρὸ τῆς συμπληρώσεως πλήρους δεκαετοῦς πραγματικῆς ὑπηρεσίας ἐν τῇ μὴ μόνιμῳ θέσει των πλὴν ἐκείνων οἵτινες πρὸ τοῦ διορισμοῦ των εἰς μὴ μόνιμον θέσιν κατεῖχον ἐτέραν δημοσίαν θέσιν ἴσῃν ἢ ἀνωτέραν κατὰ βαθμὸν ἢ μισθὸν τῆς μὴ μόνιμου θέσεως ἐξ ἧς ἐσυνταξιοδοτήθησαν.

Προκειμένου περὶ αἰρετῶν Ἐκπαιδευτικῶν Συμβούλων δὲν δύναται ν' ἀποκτηθῇ δικαίωμα συντάξεως, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐκ τῆς θέσεως Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβούλου πρὸ τῆς συμπληρώσεως πλήρους ἐξαετοῦς τοῦλάχιστον πραγματικῆς ὑπηρεσίας ἐν τῇ θέσει ταύτῃ.

5. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ὅρου «ὑπάλληλος» περιλαμβάνεται καὶ τὸ κατώτερον προσωπικὸν τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας.

*Άρθρον 2.

1. Δικαίωμα εις σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἔχουσιν ἐὰν συντρέχουσιν οἱ ὅροι τῶν περιπτώσεων α'—στ' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἁρθρου 1:

α') Οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸ τακτικὸν διδασκικόν, διοικητικὸν καὶ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν τῆς Ριζαρείου Σχολῆς, τῆς Φιλεκαπαιδευτικῆς Ἑταιρείας καὶ εἰς τὸ τακτικὸν διδασκικὸν καὶ διοικητικὸν Ἑλληνικῆς ὑπηρετικῆς προσωπικῆς, πλὴν τοῦ ὑπηρετικοῦ, παντὸς ἐν τῇ Κράτει Σχολείου, ἀνεγνωρισμένου ὡς ἰσοτίμου πρὸς Ἀνωτάτην Σχολὴν ἢ Γυμνάσιον ἢ Δημόσιον Διδασκαλεῖον ἢ Δημοσίαν Ἑμπορικὴν Σχολήν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν τυχόν προσηρητημένων εἰς τὰ Σχολεῖα ταῦτα Δημοτικῶν Σχολείων.

Ὡς ὅριον ἡλικίας αὐτῶν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθρου 11 ἐδ. 8 τοῦ παρόντος λογίζεται τὸ 65 ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν.

β') Οἱ παρὰ τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ μικτοῖς Δικαστηρίοις Ἑλληνικαὶ Δικασταί.

γ') Οἱ ἐπὶ μισθῷ τακτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρεταὶ τῆς Ἀκαδημίας.

δ') Οἱ ἐπὶ μισθῷ τακτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρεταὶ τῶν Ἀνατόρων.

Ὡς Ἀνατορικὴ Ὑπηρεσία θεωρεῖται ἡ ὑπηρεσία εἰς τὰ Ἀνάκτορα τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Διαδόχου, εἰς τὰ Βασιλικά Κτήματα, τὰ Παλαιὰ Ἀνάκτορα Κερκύρας, τὰ Ἀνάκτορα «Μὸν Ρεπὼ», ἡ ὑπηρεσία εἰς τὴν Βασιλομήτορα Ὀλγαν ὡς καὶ ἡ κατὰ τὸ παρελθὸν ὑπηρεσία τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου καὶ τοῦ τότε διαδόχου Παύλου καθ' ὅσον χρονικὰς περιόδους παρέμειναν οὗτοι ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Ἡ ἰδιότης τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀναφερομένων Ἀνατορικῶν ὑπαλλήλων, ὁ χρόνος ὑπηρεσίας αὐτῶν καὶ ἡ θέσις ἣν κατέχουσιν οὗτοι βεβαιοῦνται παρὰ τοῦ Μεγάλου Ἀυλάρχου κατὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ ὑπαλλήλου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν δύναται νὰ διαβιβασθῶσιν εἰς βαθμὸν ἀνώτερον τοῦ Διευθυντοῦ α' τάξεως.

ε') Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Διεθνούς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν οἱ ὅροι τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ παρόντος.

στ') Τὸ διδασκικὸν προσωπικὸν τῆς Ἀθωνιάδος Σχολῆς, ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν οἱ ὅροι τῆς περιπτώσεως α' τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ παρόντος.

*Άρθρον 3.

1. Δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἔχουσιν, ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν οἱ ὅροι τῆς πρώτης παραγράφου τῆς περιπτώσεως α' τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ παρόντος Νόμου:

α') Οἱ Ἕλληνες τὸ γένος καθηγηταί, ἐπιμεληταὶ καὶ διδάσκαλοι σχολείων λειτουργούντων ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ, ἀνεγνωρισμένων ὡς ἰσοτίμων πρὸς τὰ τοῦ Κράτους Γυμνάσια καὶ Ἑμπορικὰ Σχολὰς Μέσης Ἐκπαίδευσως.

β') Οἱ Ἕλληνες τὸ γένος Ἐπιθεωρηταί, διδάσκαλοι καὶ νηπιαγωγοὶ ὡς καὶ οἱ διδάσκαλοι τῶν ξένων γλωσσῶν, οἱ διδάσκοντες εἰς ἡμερήσια πλήρη δημοτικὰ σχολεῖα καὶ νηπιαγωγεῖα Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων τῆς Ἀλλοδαπῆς ἢ εἰς ἡμερήσια πλήρη δημοτικὰ σχολεῖα καὶ νηπιαγωγεῖα ἱδρυμένα καὶ συντηρούμενα ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας ἢ ὑπὸ ἐιδικῶν κληροδοτημάτων ἢ ἐπιχορηγούμενα ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου. Τὰ σχολεῖα τῶν καθηγοριῶν τούτων, πλὴν τῆς πρώτης, καθορίζονται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου.

γ') Οἱ Ἕλληνες τὸ γένος καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι, οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς σχολεῖα Μέσης Ἐκπαίδευσως, συντηρούμενα ὑπὸ Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων τοῦ Ἐξωτερικοῦ.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν ἐν ταῖς ἄνω περιπτ. α, β καὶ γ ἐκπαιδευτικῶν ὑπολογίζεται ὡς συντάξιμος μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 20οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν καὶ ἐφ' ὅσον οὗτοι διδάσκουσι κατὰ κύριον ἐπάγγελμα εἰς τὰ σχολεῖα ταῦτα.

Ὡς ὅριον ἡλικίας τούτων ὀρίζεται τὸ 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν.

Οἱ ἀνωτέρω ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ δὲν δικαιοῦνται συντάξιμος, οὔτε ὑπολογίζονται τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ὡς συντάξιμον, ἐφ' ὅσον διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἔτυχον παρὰ τοῦ Κράτους παρ' ᾧ ὑπηρετοῦν ἢ τῆς Κοινοτήτος τοιαύτης ἢ ἄλλου βοηθήματος ἢ ἀποζημιώσεως παρεχομένων ἀντὶ συντάξεως.

Δὲν δικαιοῦνται ἐπίσης συντάξεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἁρθρου, οὔτε ὑπολογίζονται τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ὡς συντάξιμον καὶ ὅσοι κριθέντες ὡς ἀπολυτέοι παρὰ τοῦ Ἑμπορικοῦ Συμβουλίου, δὲν ἀπελύθησαν παρὰ τῆς οἰκείας Κοινοτήτος.

2. Οἱ τυγχάνοντες δυνάμει τοῦ παρόντος ἁρθρου συντάξεως ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ δὲν δικαιοῦνται νὰ ζητήσουν οἰανδήποτε ἀποζημιώσιν παρὰ τῶν Κοινοτήτων διὰ τὰς πρὸς αὐτὰς ἐκπαιδευτικὰς ὑπηρεσίας τῶν.

3. Διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς συντάξεως τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἁρθρον δικαιουμένων τοιαύτης ἰσχύει ἡ διὰ τοῦ Β. Δ. τῆς 30 Ἀυγούστου 1940 «περὶ διαδοχίσεως τῶν μὴ ἐξομοιωθέντων πρὸς δημοσίους ὑπαλλήλους ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν, τῶν δικαιουμένων συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου» γενομένη διαδοχίσις.

4. Ἡ ὑπηρεσία πάντων τῶν ἀνωτέρω ἀποδεικνύεται διὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας εἰς ὃ οἱ ἐνδιαφερόμενοι δέον νὰ υποβάλωσιν ἅμα τῇ ἰσχύϊ τοῦ παρόντος καὶ ἐντὸς ἔτους ἀπὸ ταύτης μέσῳ τῶν Ἑλληνικῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν πάντα τὰ δικαιολογητικὰ τῆς ὑπηρεσιακῆς αὐτῶν καταστάσεως ὡς καὶ πᾶσαν ἐν τῇ μέλλοντι ἐπερχομένην μεταβολὴν εἰς τὴν κατάστασιν αὐτῶν.

Τὸ Ὑπουργεῖον ὑποχρεοῦται νὰ προβῇ εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν ὑποβληθέντων δικαιολογητικῶν μέσῳ τῶν οἰκείων Προξενικῶν Ἀρχῶν, αἵτινες ὀφείλουσι νὰ βεβαιώσωσι τὴν νόμιμον συγκρότησιν τῶν Κοινοτήτων, τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῶν ὡς ἄνω Σχολείων ὡς πλήρων ἡμερησίων, ὡς καὶ τὴν ἀληθειαν τοῦ περιεχομένου τῶν ἀνακοινώσεων τούτων.

Τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας βάσει τῶν ὡς ἄνω ἀνακοινώσεων καταρτίζει μητρῶν τῶν Ἐκπαιδευτικῶν τῆς Ἀλλοδαπῆς, ἐκδίδει δὲ τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν συνταξιοδότησιν πιστοποιητικὰ βάσει τῶν ἐν τῷ Μητρώῳ τούτῳ ἀναγραφόμενων στοιχείων.

Αἱ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπηρεσίαι εἰς Σχολεῖα τῆς Ἀλλοδαπῆς ἀποδεικνύονται κατὰ τὰς μέχρι τούδε ἰσχυούσας διατάξεις.

*Άρθρον 4.

Δικαιοῦνται εἰς σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου οἱ ἱατροί, εἴτε ἰδιῶται, εἴτε ἔκτακτοι δημόσιοι ὑπάλληλοι οἱ ἐκτελοῦντες τὴν εἰς αὐτοὺς ἐπιβληθεῖσαν συμφώνως τῷ νόμῳ ὑπηρεσίαν πρὸς καταπολέμησιν λοιμωδῶν νόσων, ἐὰν ἀποδείχῃ ὅτι κατέστησαν σωματικῶς ἢ διανοητικῶς ἀνίκανοι συνεπὲς τραύματος ἢ νοσήματος προσελθόντος προδήλως καὶ ἀναμφισβητήτως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ταύτης.

Ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὡς ἄνω ὅρους δικαιοῦται συντάξεως καὶ τὸ λοιπὸν ἔκτακτον προσωπικὸν τὸ ἐκτελοῦν ὅμοιαν ὡς ἀνωτέρω ὑπηρεσίαν.

*Άρθρον 5.

1. Δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἔχουσιν: α') ἡ χήρα τοῦ ἀποκτήσαντος δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἢ τοῦ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν δεκαπενταετοῦς τοῦλάχιστον πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας θανόντος ἐν ὑπηρεσίᾳ ὑπαλλήλου ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν τοῖς ἁρθροῖς 1 καὶ 2 ἢ τοῦ ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς περιπτώσεως στ' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἁρθρου 1 θανόντος ἐν ὑπηρεσίᾳ ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν τοῖς ἁρθροῖς 1, 2 καὶ 4.

Ἡ χήρα δικαιοῦται εἰς σύνταξιν ἂν ἀπὸ τοῦ γάμου συμπληρωθῇ ἐνὸς ἔτους πραγματικῆς συντάξιμος ὑπηρεσία τοῦ συζύγου της, ἢ ἂν ὁ γάμος ἐτελέσθῃ τρία τοῦλάχιστον πλήρη ἔτη πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου της, ἐὰν ὅμως ἐγεννήθῃ τέκνον ἢ χήρα δικαιοῦται εἰς σύνταξιν καὶ μὴ συντρεχόντων τῶν ὄρων τούτων.

Ἡ χήρα δικαιοῦται ἐπίσης καὶ μὴ συντρεχόντων τῶν ὄρων τούτων εἰς σύνταξιν εἰς μὲν τὴν περίπτωσιν δ' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου ἂν ὁ γάμος ἐτελέσθῃ πρὸ

τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ συζύγου τῆς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, εἰς δὲ τὰς περιπτώσεις γ' καὶ στ' τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου ὡς καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ θανόντος τοῦ ὑπαλλήλου ἐν ὑπηρεσίᾳ, ἐὰν ὁ γάμος ἐτελέσθῃ πρὸ τοῦ τραύματος ἢ ἀτυχήματος ἢ τῆς ἀναμνηστικῆς ἐκδηλώσεως τῆς νόσου, ἐξ ὧν ἡ ἀνικανότης ἢ ὁ θάνατος τοῦ ὑπαλλήλου, τοῦ χρόνου ἐκδηλώσεως τῆς νόσου βεβαιουμένου διὰ γνωματεύσεως τῆς Α.Σ.Υ. Ἐπιτροπῆς.

β') Τὰ νόμιμα ἢ νομιμοποίητα τέκνα τοῦ ὑπὸ τοὺς ὡς ἀνωτέρω ὁρους θανόντος ὑπαλλήλου ἢ συνταξιούχου, ἢ τὰ φυσικὰ τέκνα μητρὸς ὑπαλλήλου ἢ συνταξιούχου, λόγῳ ἰδίας ὑπηρεσίας ἐὰν τὰ μὲν θήλεια εἶναι ἄγαμα, τὰ δὲ ἄρρενα ἀνήλικα καὶ ἄγαμα ἢ ἐνήλικα μὲν ἀλλὰ διαρκούσης τῆς ἀνηλικότητος τῶν κατέστησαν ἀνίκανα πρὸς ἄσκησιν οἰοῦντο βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος, τῆς ἀνικανότητος αὐτῶν βεβαιουμένης διὰ γνωματεύσεως τῆς Α.Σ.Υ. Ἐπιτροπῆς.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὰ τέκνα τῆς μητρὸς ὑπαλλήλου δικαιούνται συντάξεως μόνον ἐφ' ὅσον εἶναι ὀρφανὰ πατρὸς. Ἐπιγενόμενος θάνατος ἢ ἀνικανότης τοῦ πατρὸς πρὸς ἄσκησιν παντὸς βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος, βεβαιουμένη διὰ γνωματεύσεως τῆς Α.Σ.Υ. Ἐπιτροπῆς, θεμελιῶν δικαίωμα εἰς σύνταξιν ὑπὲρ τῶν τέκνων τῆς ὑπαλλήλου.

2. Εἰς τὴν σύνταξιν τῆς χήρας συζύγου καὶ τῶν τέκνων συμμετέχει ἡ χήρα μήτηρ ἢ ἐφ' ὅσον παραμένει ἄγαμος ἢ φυσικὴ μήτηρ.

Εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ἄνευ τέκνων χήρας συζύγου συμμετέχει καὶ ὁ πατήρ, μὴ ὑπάρχοντος δὲ πατρὸς ἢ θανόντος τούτου ἡ χήρα μήτηρ καὶ αἱ ἄγαμοι ἀδελφαὶ τοῦ θανόντος.

Τὰ πρόσωπα τῆς πατρικῆς οἰκογενείας δικαιούνται τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω συμμετοχῆς μόνον ἐφ' ὅσον εἶναι ἄπορα καὶ συνετηροῦντο κυρίως ὑπὸ τοῦ θανόντος ὑπαλλήλου.

Τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω δικαίωμα τοῦ πατρὸς, τῆς μητρὸς καὶ τῶν ἄγαμων ἀδελφῶν, ἀναγνωρίζομενον τῇ αἰτήσῃ τῶν, παραμένει καὶ ἂν εἴη ἡ χήρα σύζυγος καὶ τὰ τέκνα ἐκλίπωσιν ἢ ὥσπερ ἀπολέσῃ τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα. ὡς καὶ ὅταν δὲν συντρέχουσι διὰ τὰ πρόσωπα ταῦτα οἱ ὅροι θεμελιώσεως δικαιώματος εἰς σύνταξιν.

Δύνανται ἐν πάσῃ περιπτώσει τὰ πρόσωπα τῆς πατρικῆς οἰκογενείας ὑπὲρ ὧν ἔχει ἀναγνωρισθῇ δικαίωμα συμμετοχῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νὰ παραιτηθῶσι τοῦ δικαιώματος, ὅτε ἡ σύνταξις καταβάλλεται ἀμειώτως εἰς τὴν χήραν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα.

Ἡ παραιτήσις αὕτη δὲν δύναται ν' ἀνακληθῇ παρὰ τοῦ παραιτηθέντος, ὅστις ἀπόλλυσι ἀνεκκλήτως τὸ εἰς συμμετοχὴν δικαίωμα, ἄνευ βλάβης τῶν δικαιωμάτων τῶν διαδόχων ἐν τῷ δικαίωματι συμμετοχῆς προσώπων.

*Ἀρθρον 6.

1. Ἐὰν ὁ θανὼν μετὰ τὴν ἀπόκτῃσιν δικαιώματος εἰς σύνταξιν ἢ ὁ θανὼν ἐν ὑπηρεσίᾳ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν δεκαπενταετοῦς τοῦλάχιστον πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας ὑπάλληλος ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν τοῖς ἄρθροις 1 καὶ 2 ἢ ὁ θανὼν ἐν ὑπηρεσίᾳ ὑπὸ τοὺς ὁρους τῆς περιπτώσεως στ' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 1 ὑπάλληλος ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν τοῖς ἄρθροις 1, 2 καὶ 4 ἦτο ἄγαμος ἢ ἐν χηρείᾳ ἄνευ τέκνων ἢ ἐν διαζεύξει ἄνευ τέκνων δικαιούνται εἰς σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου :

α') Ὁ ἄπορος πατήρ ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τοῦ θανάτου τοῦ τέκνου του, ἐὰν κατὰ τὸν χρόνον τούτον ἔχει συμπληρωμένον τὸ ὅσον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἄλλως ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ὅσου ἔτους τῆς ἡλικίας του ἢ ἐὰν εἶναι ἄπορος καὶ ἀνίκανος πρὸς ἄσκησιν οἰοῦντο βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος, τῆς ἀνικανότητος αὐτοῦ βεβαιουμένης διὰ γνωματεύσεως τῆς Α.Σ.Υ.Ε. καὶ ἐφ' ὅσον, ἐν πάσῃ περιπτώσει, συνετηρεῖτο κυρίως ὑπὸ τοῦ θανόντος.

β') Μὴ ὑπάρχοντος πατρὸς ἢ θανόντος ἔστω καὶ πρὸ τῆς κτήσεως δικαιώματος εἰς σύνταξιν ἢ ἄπορος χήρα μήτηρ, ἐπὶ φυσικοῦ δὲ τέκνου ἢ ἄπορος φυσικὴ μήτηρ, ἐφ' ὅσον εἶναι ἄγαμος καὶ αἱ ἄποροι ἀδελφαί, ἐφ' ὅσον τὰ πρόσωπα ταῦτα συνετηροῦντο κυρίως ὑπὸ τοῦ θανόντος.

2. Ἐν περιπτώσει διαζεύξεως τῶν γονέων δικαιούνται συντάξεως ἢ ἄπορος μήτηρ καὶ αἱ ἄποροι ἄγαμοι ἀδελφαὶ ἂν ὁ ὑπάλληλος συνετῆρει αὐτὰς πρὸ τοῦ θανάτου του, ἂν δ' ὁ ὑπά-

λληλος συνετῆρει ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς αὐτοῦ ἢ σύνταξις ἀνήκει εἰς ἀμφοτέρους τούτους.

3. Ἐν περιπτώσει καδ' ἢ η' πατὴρ, θανούσης τῆς συζύγου του, ἤλθεν εἰς νέον γάμον δικαιούνται τῆς συντάξεως αἱ ἄγαμοι ἀμφιθαλεῖς ἢ ἑτεροθαλεῖς ὁμομήτριοι ἀδελφαὶ τοῦ θανόντος ἂν ἔζων κειχωρισμένως καὶ ὁ θανὼν συνετῆρει αὐτὰς πρὸ τοῦ θανάτου του.

*Ἀρθρον 7.

Τὸ κατὰ τὴν πέμπτην παράγραφον τῆς περιπτώσεως στ' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 1 δικαίωμα προτιμήσεως μεταδίδεται καὶ εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ παθόντος.

*Ἀρθρον 8.

Ἐξαιροῦνται τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου οἱ δημοτικοὶ στρατολόγοι καὶ τὸ προσωπικὸν τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Κράτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ὑπολογισμὸς τῆς συντάξεως.

Α'. ΣΥΝΤΑΞΙΜΟΙΣ ΜΙΣΘΟΙΣ.

*Ἀρθρον 9.

1. Ὡς μισθός, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου κανονίζονται αἱ πολιτικαὶ ἐν γένει συντάξεις, λαμβάνεται ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ μηνιαίου μισθοῦ ἐνεργείας τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τῶν ἐκάστοτε ἰσχυρῶν διατάξεων καὶ ἀνέκοντος εἰς τὸν βαθμὸν ὃν ἔφερεν ἄμα δὲ καὶ ὑφ' ὃν ἐμισθοδοτεῖτο ὁ ὑπάλληλος κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς ὑπηρεσίας του, ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων τοῦ θανάτου ἐν ὑπηρεσίᾳ ἢ τῆς ἀπομακρύνσεως λόγῳ νόσου, ὅτε λαμβάνεται ὑπ' ὅψιν ὁ μισθός τοῦ βαθμοῦ ὃν ἔφερε καὶ ὑφ' ὃν ἐμισθοδοτεῖτο κατὰ τὸν τελευταῖον μῆνα τῆς ὑπηρεσίας του.

Ἐὰν ὁ ὑπάλληλος κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς ὑπηρεσίας του ἔφερε πλείονας βαθμούς καὶ ἐμισθοδοτεῖτο ὑπὸ τούτους διὰ τὸν κανονισμὸν συντάξεως λαμβάνεται ὑπ' ὅψιν ὁ μέσος ὅρος.

2. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ὡς μισθός νοεῖται ὁ ἐκάστοτε βασικὸς μισθός ἐνεργείας μετὰ τῆς τυχόν προσαυξήσεως λόγῳ πολυετοῦς παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ καὶ τῆς τυχόν τοιαύτης λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας.

3. Τὸ κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ποσοστὸν, βάσει τοῦ ὁποίου κανονίζεται ἡ σύνταξις τοῦ ὑπαλλήλου ὀρίζεται εἰς τὰ 80 ο)ο τοῦ συνόλου τῶν ἐν ἐδαφ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένων ἀπολαυῶν.

4. Γενικαὶ αὐξήσεις τῶν μισθῶν ὑφ' οἷονδῃποτε τύπον χορηγούμεναι περιλαμβάνονται εἰς τὸν κατὰ τ' ἀνωτέρω βασικὸν μισθὸν τοῦ ὑπαλλήλου διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεως.

5. Ὁ μετὰ τὴν ἀπόκτῃσιν δικαιώματος εἰς σύνταξιν παραιτούμενος λόγῳ ὑποβιβασμοῦ ἢ ἀπολυόμενος δι' ἄλλην αἰτίαν πλὴν πειθαρχικοῦ παραπτώματος ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τοῦ υποβιβασμοῦ δικαιούται εἰς κανονισμὸν συντάξεως βάσει τοῦ μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ, ἐξ οὗ ὑπεβιβάσθῃ, ἐφ' ὅσον συντρέχουσι καὶ αἱ λοιπαὶ προϋποθέσεις τοῦ παρόντος ἄρθρου. Διὰ τὸν υποβιβάζομενον λόγῳ πειθαρχικοῦ παραπτώματος ἢ συντάξις κανονίζεται κατ' ἐξαιρέσειν βάσει τοῦ μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ εἰς ὃν ὑπεβιβάσθῃ.

6. Ἐπὶ τῶν μὴ μισθοδοτούμενων ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου καὶ δικαιουμένων συντάξεως ἐκ τούτου τὸ κατὰ τὸ ἐδάφ. 1 τοῦ παρόντος ποσοστὸν ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνέκοντος εἰς τὸν βαθμὸν, πρὸς ὃν οὗτοι ἐξομοιοῦνται.

Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων μετὰ γνώμην τῆς Ὁλομελείας τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, κανονίζονται τὰ τῆς διαβαθμίσεως τῶν ἐκ τούτων τυχόν μὴ ἐξομοιωθέντων.

Γενομένης ἀπαξ τῆς διαβαθμίσεως τῶν ὑπαλλήλων τούτων δὲν ἐπιτρέπεται νέα αὐτῶν διαβαθμίσεις.

7. Διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Α. Ν. 835 τοῦ 1948 λαμβάνεται ὑπ' ὅψιν τὸ κατὰ τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ παρόντος ποσοστὸν τοῦ μισθοῦ, ὃν ἐκάστοτε λαμβάνουσι.

8. Διὰ τὸ προσωπικὸν τῶν ἐν τῷ Κράτει Σχολείων τῶν ἀνεγνωρισμένων ὡς ἰσοτίμων πρὸς Γυμνάσιον ἢ Δημόσιον Λύκειον ἢ Δημοσίαν Ἐμπορικὴν Σχολὴν ἰσχύει ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 18 Ἰουνίου 1951 Β.Δ. γενομένη διαβαθμίσις, ἐπιτροπομένης καὶ νέας τούτων διαβαθμίσεως ἐν περιπτώσει μεταβολῆς

πληρωσάντων τῆς ὑπηρεσίας ταύτης καὶ διορισθέντων μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. 1240 τοῦ 1944 ὡς τακτικῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

ιγ') Ἡ προγενεστέρᾳ ὑπηρεσίᾳ παρὰ τῷ καταργηθέντι Γενικῷ Ταμείῳ, Ἑπαγγελματικῆς Ἑκπαίδευσως ὑπαλλήλων αὐτοῦ διορισθέντων ἢ μεταταγέντων ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν.

ιδ') Ἡ προγενεστέρᾳ ὑπηρεσίᾳ παρὰ τῇ Κεντρικῇ Ἐπιτροπῇ Προστασίας Ἐγχωρίου Σιτοπαραγωγῆς τῶν ἐν συνεχείᾳ τῆς ὑπηρεσίας ταύτης μεταταγέντων ἢ διορισθέντων εἰς τὴν δημοσίαν τοιαύτην.

ιε') Ἡ προγενεστέρᾳ ὑπηρεσίᾳ τοῦ ἰδιωτικοῦ προσωπικοῦ τῆς Στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἐφ' ὅσον ἐν συνεχείᾳ ταύτης ἐμνημοποιήθησαν ἐν τῇ Δημοσίᾳ Ὑπηρεσίᾳ.

ιστ') Ἡ προγενεστέρᾳ ὑπηρεσίᾳ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας, περὶ ἧς ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α. Ν. 1635 τοῦ 1939.

ιζ') Ἡ προγενεστέρᾳ ὑπηρεσίᾳ παρὰ τῷ καταργηθέντι Ταμείῳ Προστασίας καὶ Προαγωγῆς Κτηνοτροφίας.

ιη') Ἡ προγενεστέρᾳ καὶ μέχρι τριῶν ἐτῶν ἀμισθοῦς προϋπηρεσίᾳ, ὡς Δικαστικῶν Γραφείων καὶ Ὑπογραμμάτων τῶν Δικαστηρίων.

ιβ') Ἡ προγενεστέρᾳ ὑπηρεσίᾳ παρὰ τῷ καταργηθέντι Ἀδελφικῷ Ὁργανισμῷ Σεισμοπαθῶν Κορινθίας ὑπαλλήλων, οἵτινες προσελήφθησαν εἰς τὴν Δημοσίαν ὑπηρεσίαν.

κ') Ἡ προγενεστέρᾳ ὑπηρεσίᾳ παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ Ὑδραυλικῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Κράτους ἔργων Θεσσαλίας.

κα') Ὁ χρόνος ὑπηρεσίας ὡς ὑπαλλήλου παρὰ τῷ τέως Ὁργανισμῷ Τουρισμοῦ.

κβ') Ἡ προγενεστέρᾳ ὑπηρεσίᾳ παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ τοῦ Νόμου ΑΝΔ' 1912 τῶν προσληφθέντων ἐν συνεχείᾳ τῆς, ὑπηρεσίας ταύτης ἐν τῇ Δημοσίᾳ Ὑπηρεσίᾳ.

κγ') Ἡ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Νόμου 6123/34 κληθεῖσα προγενεστέρᾳ ὑπηρεσίᾳ παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ (Μητρώα Ἐργατῶν Θαλάσσης) τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 4 τοῦ ἀνωτέρω Νόμου μονιμοποιηθέντων καὶ ὑπηρετούντων εἰσέτι παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας (Μ.Ε.Θ.) πολιτικῶν ὑπαλλήλων.

κδ') Ἡ προγενεστέρᾳ πάσης φύσεως ὑπηρεσίᾳ παρὰ τῷ Ἰνστιτούτῳ Βάμβακος καὶ τῷ Ὁργανισμῷ Ἰνστιτούτου Βάμβακος τῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος μεταταγέντων ἢ διορισθέντων παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας καὶ

κε') Ἡ προγενεστέρᾳ ὑπηρεσίᾳ παρὰ τῷ καταργηθέντι Γραφείῳ Ἐλέγχου Ἐσωτερικῶν Ἠλεκτρικῶν Ἑγκαταστάσεων ὑπαλλήλων αὐτοῦ ἐνταχθέντων ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν.

2. Πολιτικοὶ συνταξιούχοι ἐν γένει ὑπηρετήσαντες εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατεύματος, τῆς χωροφυλακῆς καὶ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσίν των ἐκ τῆς πολιτικῆς ὑπηρεσίας ἐν ἐμπολέμῳ περιόδῳ ἢ ἐν ἐπιστρατεύσει δικαιούνται νὰ προσμετρήσωσιν εἰς τὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν των, τὸν χρόνον τῆς μεταγενεστέρως ταύτης ὑπηρεσίας.

3. Αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων 4, 5 καὶ 6 τοῦ προηγούμενου ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον ὑπηρεσιῶν.

4. Πᾶσαι αἱ ἐν τοῖς προηγούμενοις ἐδαφίοις ἀναφερόμεναι συντάξεις ὑπηρεσίας λογίζονται ὡς πραγματικαὶ ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἐδ. 1 τοῦ προηγούμενου ἄρθρου, πλὴν τοῦ χρόνου τῆς δικηγορικῆς ὑπηρεσίας ὡς καὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐν τῇ περιπτώσει ιη' τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑπηρεσίας, αἵτινες λογίζονται ὡς χρόνος πλάσματικῆς ὑπηρεσίας.

* Ἀρθρον 13.

1. Αἱ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον 12 ὑπηρεσίαι δὲν δύναται νὰ λογισθῶσιν ὡς συντάξιμοι πρὸ τῆς συμπληρώσεως πληθύνους δεκαετοῦς πραγματικῆς ὑπηρεσίας πληρώσεως τοῦς 6 ἔτους τοῦ ἄρθρου 11, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων θανάτου ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ ὑπηρεσίᾳ ἢ ἀπολύσεως λόγῳ καταργήσεως θέσεως ἢ ἀναστολῆς τῶν περὶ ἰσοδιότητος καὶ μονιμότητος τῶν ὑπαλλήλων Συνταγματικῶν Διατάξεων ἢ προκειμένου περὶ τῆς ἐν τῇ περιπτώσει α' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ προηγούμενου ἄρθρου ὑπηρεσίας.

2. Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται νὰ προσμετρηθῇ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον χρόνος ἀνώτερος τῆς 10ετίας, ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων α', β', στ' καὶ ζ', τοῦ ἐδ. 1 ὁ ἐκ τῶν ὁποίων χρόνος προσμετρεῖται ἀπεριορίστως.

* Ἀρθρον 14.

1. Ἡ ὑπηρεσία ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ περὶ κοινοποιήσεως τοῦ διορισμοῦ ἐγγράφου μέχρι τῆς τοιαύτης τοῦ ἐγγράφου τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀπολύσεως ἢ τῆς ἀποδοχῆς τῆς παραιτήσεως ἢ μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου τοῦ ὑπαλλήλου.

2. Τὸ κατὰ τὴν συγκεκριλαίωσιν τοῦ συνταξίμου χρόνου ἔλαττον τῶν 12 μηνῶν διάστημα λογίζεται πλῆρες ἔτος ἐὰν εἶναι τοῦλάχιστον ἴσον πρὸς 26 μηνῶν.

Τοῦτο ἐφαρμόζεται ἐν τῷ ὑπολογισμῷ τῆς τε πραγματικῆς καὶ τῆς πλάσματικῆς ὑπηρεσίας.

3. Ἐν περιπτώσει ἀδυναμίας ἐγγράφου ἀποδείξεως ἐξ ἐπιστήμων στοιχείων τῆς διαρκείας οἰαδήποτε συνταξίμου ὑπηρεσίας ἢ ὁμοίας ἀδυναμίας ἀποδείξεως τῆς ὑπὸ τῶν καίμενων νόμων ἀναγνωρίζομένης ὡς συνταξίμου ἐκτὸς τοῦ Κράτους τοιαύτης, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Α. Ν. 2414/1940 ὡς αὐταὶ ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως, πλὴν τῶν περιπτώσεων καδ' ἃς ἄλλως ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὁρίζεται.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Α. Ν. 835 τοῦ 1948 ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Α. Ν. 2414 τοῦ 1940 προβλεπόμενῃ Ἐπιτροπῇ.

Γ'. Πρὸς τὸν συντάξιμον

* Ἀρθρον 15.

1. Ἡ μηνιαία σύνταξις συνίσταται προκειμένου περὶ πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας μέχρι ἐτῶν 25 εἰς τόσα πεντηκαστά τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 μηνιαίου συνταξίμου μισθοῦ ὅσα εἶναι τὰ ἔτη τῆς πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας ὡς αὕτη καθορίζεται ἐν ἄρθροις 11 καὶ 12 τοῦ παρόντος.

Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν εἰκοσιπενταετοῦς πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας ἢ σύνταξις αὕτη προσαυξάνεται κατὰ δύο μὲν πεντηκαστά τοῦ ὡς ἀνωτέρω συνταξίμου μηνιαίου μισθοῦ δι' ἕκαστον ἔτος πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας ἀπὸ τοῦ εἰκοστοῦ ἔκτου μέχρι τοῦ τριακαστοῦ συμπεριλαμβανομένου καὶ κατὰ τρία πεντηκαστά τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνωτέρω μισθοῦ δι' ἕκαστον ἔτος πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας ἀπὸ τοῦ τριακαστοῦ πρώτου μέχρι τοῦ τριακαστοῦ πέμπτου συμπεριλαμβανομένου.

2. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδαφίον κανονισμένη μηνιαία σύνταξις προσαυξάνεται κατὰ τόσα πεντηκαστά αὐτῆς ὅσα εἶναι τὰ ἔτη τῆς συνταξίμου πλάσματικῆς ὑπηρεσίας ὡς αὕτη καθορίζεται εἰς τὰ ἄρθρα 11 καὶ 12 τοῦ παρόντος νόμου.

3. Ἡ κατὰ τὰς καίμενας διατάξεις παρεχόμενη σύνταξις 1) εἰς τὸ τεχνικὸν προσωπικὸν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου καὶ τοῦ παρὰ τούτῳ Τμήματος Στατιστικῆς τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ. 2) εἰς τὸ προσωπικὸν φυλάξεως Φυλακῶν. 3) εἰς τοὺς ἄνδρας τῆς Τελωνοφυλακῆς καὶ 4) εἰς τοὺς μὴ διαβαδμιμένους πρὸς ὠρισμένους θαλάμους τῆς Διοικητικῆς Ἱεραρχίας πολιτικοὺς νοσοκόμους, προσαυξάνεται κατὰ 10/50 τοῦ συνταξίμου μισθοῦ των, ἐφ' ὅσον ἔχουσιν συμπληρώσει 20 ἐτῶν πραγματικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τινὰ τῶν ἀνωτέρω εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν.

* Ἀρθρον 16.

1. Ἐπὶ ἀπολύσεως λόγῳ σωματικῆς ἢ διανοητικῆς ἀνικανότητος μὴ ὀφειλομένης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἢ σύνταξιν κανονίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ παρόντος ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 54 ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις.

2. Ὁ διὰ τὴν ἀνωτέρω αἰτίαν ἀπομακρυνόμενος, ἐὰν δὲν ἔχει δεκαπενταετὴ τοῦλάχιστον πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν δικαιούται χρηματικὸν βοήθημα ἴσου πρὸς τὰς ἀποδοχὰς τῶσαν μηνῶν ὅσα τὰ ἔτη τῆς πραγματικῆς αὐτοῦ ὑπηρεσίας.

* Ἀρθρον 17.

1. Ἐπὶ παθόντος ἐκ τραύματος ἢ νοσήματος προελθόντος προδήλως καὶ ἀναμφισβητήτως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας, ἢ

συντάξις κανονίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ποσοστοῦ τῆς ἀνικανότητος τοῦ παθόντος καὶ τοῦ συνταξίμου μισθοῦ τοῦ καθοριζομένου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος.

Ποσοστὸν ἀνικανότητος ἔλασσον τοῦ 25 ο) δὲν παρέχει δικαίωμα συντάξεως ἀνικανότητος.

2. Ἄν ἡ σύνταξις, ἡ ἐκ τῶν ἐτῶν τῆς ὑπηρεσίας προκύπτουσα, εἴναι ἠνωτέρα τῆς τοιαύτης τῆς ἀναλογούσης εἰς τὸ ποσοστὸν τῆς ἀνικανότητος καταβάλλεται ἡ μείζων αὕτη σύνταξις.

3. Τὸ ποσοστὸν ἀναπηρίας τῶν παθόντων ὁρίζεται παρὰ τῆς Ἀνωτάτης Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Διατάγματος τῆς 17 Αὐγούστου 1922, ἐκτελεστικοῦ τοῦ Νόμου 2769 καὶ τοῦ προσηρημένου τῷ Διατάγματι τοῦτοφ πίνακος.

*Ἀρθρον 18.

1. Ἡ σύνταξις τῆς χήρας συνίσταται εἰς τὰ 5)10 τῆς εἰς τὸν σύζυγον ἀπονεμητέας ἢ ἀπονεμηθείσης συντάξεως. Συνταχόντων ἐνδὲς ἡ δύο τέκνων ἡ σύνταξις τῆς χήρας καὶ τοῦ τέκνου ἢ τῶν δύο τέκνων συνίσταται εἰς τὰ 7)10 τῆς εἰς τὸν σύζυγον ἀπονεμητέας ἢ ἀπονεμηθείσης συντάξεως, συνταχόντων ἐν τριῶν τέκνων καὶ ἄνω εἰς τὰ 8)10 ταύτης.

Ἀποκαδικταμένου ἢ ἐκλείποντος τινὸς τῶν τέκνων ἢ ἐνηλικιωμένου τινὸς τῶν ἐκ τούτων ἀρρένων ἡ σύνταξις τῆς χήρας ἢ ταύτης καὶ τῶν λοιπῶν τέκνων περιορίζεται ἀναλόγως πρὸς τὸν ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ κανόνα.

2. Μὴ ὑπαρχούσης χήρας συζύγου ἢ θανούσης ἢ κηρυχθείσης ἀσάντου ἢ ἀπολεσάσης τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα, ἡ σύνταξις τοῦ ἐνδὲς ἢ τῶν δύο τέκνων συνίσταται εἰς τὰ 7)10. Ἄνω δὲ τῶν δύο τέκνων εἰς τὰ 8)10 τῆς εἰς τὸν θανόντα ὑπάλληλον ἢ συνταξιούχον ἀπονεμητέας ἢ ἀπονεμηθείσης τοιαύτης.

3. Ὑπαρχούσης χήρας καὶ τέκνων ἡ σύνταξις ἀνήκει κατὰ τὸ ἥμισυ μὲν εἰς αὐτὴν κατὰ τὸ ἕτερον δὲ ἥμισυ εἰς τὰ τέκνα κατ' ἴσας μερίδας.

Ἐὰν τὰ τέκνα ἢ τινὰ τούτων διατελοῦσιν ὑπὸ ἐπιτροπείαν ἄλλου καὶ οὐχὶ τῆς μητρὸς δύναται νὰ ἀπαιτηθῇ ἡ εἰς αὐτὰ κεχωρισμένη καταβολὴ τοῦ ἀνήκοντος αὐτοῖς ποσοῦ τῆς συντάξεως.

4. Τὸ κατὰ τὸ ἐδάφριον 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος νόμου μερίδιον συμμετοχῆς τῆς πατρικῆς οἰκογενείας συνίσταται εἰς τὸ 1)4 τῆς συντάξεως τῆς χήρας συζύγου ἂν δὲν ὑπάρχουσι δικαιούχα συντάξεως τέκνα, εἰς τὸ 1)6 δὲ ἂν ὑπάρχουσι τοιαῦτα.

Ἐκλείποντων τῶν δικαιουμένων συμμετοχῆς μελῶν τῆς πατρικῆς οἰκογενείας ἢ ἀπολεσάντων τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα ἡ μερὶς αὐτῶν προσκυβάνει τὴν τῆς χήρας συζύγου καὶ τῶν τέκνων.

Τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω καθορισθὲν μερίδιον συμμετοχῆς τῆς πατρικῆς οἰκογενείας δὲν ἐπηρεάζεται ἐκ τῆς μεταγενεστέρως ἀπωλείας τοῦ δικαιώματος τῆς συζύγου ἢ τῶν τέκνων.

5. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφριον συμμετοχὴ τῆς πατρικῆς οἰκογενείας εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ἄνευ τέκνων χήρας συζύγου, ὁρίζεται εἰς τὸ ἥμισυ τῆς συντάξεως τῆς χήρας, ἐφ' ὅσον εἶχεν ἐγερθεῖ ἀγωγή διαζυγίου μεταξὺ τῶν συζύγων καὶ ἡ σχετικὴ δίκη διεκδόη βιαίως συνεπεῖρα θανάτου τοῦ ἀνδρός.

*Ἀρθρον 19.

1. Ἡ σύνταξις τοῦ πατρὸς συνίσταται εἰς τὰ 3)10 τῆς εἰς τὸν θανόντα ἀπονεμητέας ἢ ἀπονεμηθείσης τοιαύτης.

2. Εἰς τὸ αὐτὸ ποστὸν ὁρίζεται ἡ σύνταξις τῆς μητρὸς καὶ ἀδελφῶν.

Ἡ σύνταξις τῆς μητρὸς καὶ ἀδελφῶν ἀνήκει κατὰ τὸ ἥμισυ μὲν εἰς τὴν μητέρα, κατὰ τὸ ἕτερον δὲ ἥμισυ εἰς τὰς ἀδελφάς κατ' ἴσας μερίδας δυναμένης ν' ἀπαιτηθῇ τῆς καταβολῆς τῆς συντάξεως ταύτης κεχωρισμένως.

Ἀποκαδικταμένης ἢ ἐκλείπουσης τινὸς τῶν ἀδελφῶν ἡ μερὶς ταύτης προσκυβάνει τὴν τῆς μητρὸς καὶ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν.

3. Μὴ ὑπαρχούσης μητρὸς ἢ θανούσης ἡ σύνταξις ὁλόκληρος ἀνήκει εἰς τὰς ἀδελφάς.

4. Εἰς τὴν περίπτωσιν δικαιώματος συντάξεως ὑπὲρ ἀμ-

φοτέρων τῶν γονέων κατὰ τὰ ὁριζόμενα ἐν ἐδαφίῳ 2 τοῦ ἄρθρου 6 ἡ σύνταξις κατανέμεται μεταξὺ τούτων κατ' ἴσας μερίδας.

*Ἀρθρον 20.

Ὡς ἀπονεμητέα εἰς τὸν ἐν ὑπηρεσίᾳ θανόντα ὑπάλληλον σύνταξις λογίζεται ἂν μὲν οὗτος ἀπεβίωσε μετὰ τὴν συμπλήρωσιν δεκαπενταετοῦς πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας ἢ ὁριζομένη ἐν ἄρθροις 15 καὶ 16 τοῦ παρόντος νόμου ἂν δὲ ἀπεβίωσεν ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς περιπτώσεως στ' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 1 ἢ ὁριζομένη ἐν ἐδαφίοις 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ παρόντος νόμου.

*Ἀρθρον 21.

Ἐὰν ὁ ὑπάλληλος ἀποθάνῃ ἐν ὑπηρεσίᾳ πρὸ τῆς συμπλήρωσεως δεκαπενταετοῦς πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας χωρὶς νὰ συντρέχωσιν οἱ ὅροι τῆς περιπτώσεως στ' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 5 καὶ 6 πρόσωπα τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ δικαιούνται, ἐφ' ὅσον συντρέχωσιν οἱ ὅροι τῶν ἄρθρων τούτων, χρηματικῶν βοήθημάτων κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 16 τοῦ παρόντος Νόμου ὁριζόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἀναγνώρισις καὶ προστασία δικαιώματος.

*Ἀρθρον 22.

1. Πᾶς δικαιούμενος εἰς πολιτικὴν σύνταξιν ἢ αἰτήσιν τοιαύτης συντάξεως ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ, ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ δικαιώματος, ἐντὸς πενταετίας, ἀφ' ἧς τὸ δικαίωμα ἐγενήθη, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον εἰς δὲ ὁ ὑπάλληλος κατὰ τὴν ἀπομάκρυνσίν του ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ὑπῆγετο ἢ προκειμένου περὶ συνταξιούχου εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ, αἰτήσιν, ἥτις παραπέμπεται μετὰ πάσης σχετικῆς πληροφορίας εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

2. Ἐὰν ὁ ἀποκτήσας δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἀπεβίωσε πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας χωρὶς νὰ ὑποβάλῃ τὴν ὡς ἄνω αἰτήσιν ἢ προθεσμίᾳ αὕτη πρὸς ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως ὑπὸ παντὸς ἔχοντος συμφέρον παρατείνεται ἐπὶ ἐν εἰσέτι ἔτος ἀπὸ τῆς λήξεώς της.

3. Αἱ ὡς ἄνω προθεσμίαι τρέχουσι καὶ κατὰ τῶν διατελούντων ὑπὸ ἐπιτροπείαν, κηδεμονίαν ἢ δικαστικὴν ἀντίληψιν.

Ἐὰν τὰ πρόσωπα ταῦτα δὲν ἔχουσιν ἐπιτροπὴν ἢ κηδεμόνα ἢ ἀντιλήπτορα, ἢ παραγραφῇ δὲν συμπληροῦται πρὸ τῆς παρελεύσεως ἐξ μηνῶν, ἀφ' ἧς ταῦτα κατέστησαν ἀπεριόριστος ἡλικία ἢ ἐκτὸς ἀντὶ ἐπιτροπῶν, κηδεμόνα ἢ ἀντιλήπτορα.

4. Αἰτήσεις περὶ ἀναγνώρισεως δικαιώματος συντάξεως ἐπιδόματος, ἢ πληρωμῆς ἀναγνωρισθέντων ἢ καθυστερουμένων τμημάτων, ὑποβάλλομένη εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν παρὰ παντὸς τρίτου, οὐδὲν ἐννομον ἀποτέλεσμα παράγει οὐδὲ λαμβάνεται ἐπὶ ὅψιν ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ εἰδικῶν πληρεξουσίου παρέχοντος τὴν εἰδικὴν ἐντολὴν πρὸς ἐπίδοξιν τῶν ἐν τῇ αἰτήσῃ ἀναφερόμενων.

*Ἀρθρον 23.

1. Ἐπὶ δικαιώματος συντάξεως παθόντος ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας ἢ αἰτήσεως πρὸς ἀπώλησιν τοῦ δικαιώματος τούτου, ὑποβάλλεται ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ δικαιώματος, ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς πρώτης μετὰ τὸ πάθημα ἀπομακρύνσεως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον εἰς δὲ ὁ ὑπάλληλος ὑπῆγετο.

Ἐὰν ὁ παθὼν ἀπεβίωσε πρὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω προθεσμίας, χωρὶς νὰ ὑποβάλῃ τὴν ὡς ἄνω αἰτήσιν, ἢ προθεσμίᾳ αὕτη πρὸς ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως, ὑπὸ παντὸς ἔχοντος συμφέρον, παρατείνεται ἐπὶ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς λήξεώς της.

Ἐπὶ θανάτου τοῦ παθόντος ἐν ὑπηρεσίᾳ ἡ αἰτήσις ὑποβάλλεται ὑπὸ παντὸς δικαιουμένου εἰς σύνταξιν ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ δικαιώματος ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου.

2. Τὸ Ὑπουργεῖον εἰς δὲ ὑπεβλήθη ἡ αἰτήσις ὑποχρεοῦται νὰ διαβιβάσῃ ἀντίγραφον μὲν ταύτης εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, τὸ δὲ πρωτότυπον εἰς τὸν Πρόεδρον Πρωτοδικῶν τοῦ τόπου ἐνθα ὁ ὑπάλληλος ἐπαθεν, ἵνα ἐνεργηθῶσι τὰ ἐν ταῖς ἐπομένοις ἐδαφίοις ὁριζόμενα.

Ἐν περιπτώσει καὶ ἡ δὲν λειτουργεῖ τὸ Πρωτοδικεῖον τοῦ τόπου ἐνθα ἐπαθεν ὁ ὑπάλληλος, ἡ αἰτήσις διαβιβάζεται εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν τοῦ τόπου διαμονῆς τοῦ αἰτούντος.

3. Ο Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ἀναθέτει εἰς τινὰ τῶν παρ' ᾧ προεδρεύει Πρωτοδικαίῳ Δικαστὴν νὰ προῆλθῃ εἰς ἐνὸς καὶ ἀνακρίσεις κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας, διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν περιστάσεων τοῦ παθήματος τοῦ ὑπαλλήλου, τῆς σχέσεως τοῦ παθήματος πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τοῦ χρόνου καὶ ὃν αἱ συνέπειαι αὐτοῦ τὸ πρῶτον ἐξεδήλωσαν.

Ὁ Δικαστὴς ἐξετάζει αὐτεπαγγέλτως τὸν κατὰ τὸ πάθος ἄμεσον τοῦ παθόντος ὑπαλλήλου Προϊστάμενον, ἂν ὑπάρχῃ τοιοῦτος, συναδέλφους τοῦ παθόντος καὶ πάντα ἄλλον δυνάμενον νὰ γνωρίζῃ περὶ τοῦ παθήματος τούτου, ζητεῖ δὲ πᾶσαν ἀναγκαίαν πρὸς μόρφωσιν γνώμης πληροφορίαν.

Τὴν ἀνάκρισιν τῶν μαρτύρων, διαμενόντων ἐκτὸς τῆς ἑδρας τοῦ Δικαστοῦ, δύναται κατὰ παραγγέλων τούτου νὰ ἐνεργήσῃ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος τοῦ τόπου, ἐνθα οἱ μάρτυρες οὗτοι διαμένουν.

4. Ὁ Δικαστὴς μετὰ τὴν περαίωσιν τῶν ἀνακρίσεων, υποβάλλει ταύτας μετ' ἡτιολογημένου πορίσματος τοῦ περὶ τοῦ ἂν ὁ ὑπάλληλος ἔπαθε προδήλως καὶ ἀναμφισβητήτως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἢ μὴ, πρὸς τὸν παραγγείλαντα τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν Πρόεδρον Πρωτοδικῶν, ὅστις παραπέμπει τὸν φάκελλον τῶν ἀνακρίσεων μετὰ τοῦ πορίσματος εἰς τὴν ἐγγυτέραν τοῦ τόπου διαμονῆς τοῦ παθόντος Ἐπιτροπὴν Ἀπαλλαγῶν.

5. Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλαγῶν λαμβάνουσα γνώσιν τῶν ἀνακρίσεων καὶ μετ' ἐξέτασιν τοῦ παθόντος γνωματεύει κατὰ τὴν ἀνεξέλεγκτον ἐπιστημονικὴν αὐτῆς κρίσιν διὰ πλήρους καὶ ἐπαρκῶς ἡτιολογημένης γνωματεύσεώς της, περὶ τοῦ εἶδους καὶ τῶν συνεπειῶν τοῦ παθήματος, ἐὰν τοῦτο προῆλθε προδήλως καὶ ἀναμφισβητήτως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπαλλήλου ἢ μὴ, περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐκδηλώσεως τοῦ παθήματος καὶ περὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 17 ἀνικανότητος.

Ἐὰν καταστῇ ἀδύνατος ἡ ἐξέτασις τοῦ παθόντος λόγῳ ἐπελθόντος θανάτου ἢ λόγῳ τῆς καταστάσεως τῆς υγείας τοῦ, ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλαγῶν γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὡς ἄνω ἐγγράφων.

Ἡ ἀνωτέρω Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλαγῶν δύναται πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς γνωματεύσεώς της νὰ ζητῇ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἀνακρίσεων ἢ τῆς καταθέσεως τοῦ θεράποντος ἱατροῦ ἢ νὰ ζητῇ παρ' οἰασδήποτε ἀρχῆς πληροφορίας χρησίμους διὰ τὴν μόρφωσιν τῆς κρίσεώς της.

6. Ὁ φάκελλος τῶν ἀνακρίσεων μετὰ τῆς γνωματεύσεως τῆς ἀνωτέρω Ἐπιτροπῆς διαδίδεται εἰς τὴν Ἀνωτάτην τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν, ἥτις μετ' ἐξέτασιν τοῦ παθόντος, ἐὰν αὕτη κρίνομένη ἀναγκαία εἶναι δυνατή, ἀποφαίνεται περὶ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ θεμάτων.

Τὸ ἀδύνατον τῆς ἐνώπιον τῆς Ἀνωτάτης Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς προσελύσεως τοῦ παθόντος πιστοποιεῖ, ἐὰν μὲν πρόκειται περὶ λόγων υγείας ἢ ἀρχικῶς ἐξετάσασα Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλαγῶν, ἐὰν δὲ περὶ ἄλλης φύσεως αἰτιῶν, ἡ ἐνεργήσασα τὰς ἀνακρίσεις Ἀρχή.

Ἡ Ἀνωτάτη Στρατοῦ Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποφαινομένη ἐπὶ τῆς σχέσεως τοῦ παθήματος τοῦ ὑπαλλήλου πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν του, ὑποχρεοῦται νὰ γνωματεύσῃ, ἀσχετῶς τῆς θετικῆς ἢ ὁρμητικῆς περὶ τούτου γνώμης της, περὶ τῆς ἀνικανότητος τοῦ παθόντος καὶ τοῦ βαθμοῦ αὐτῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 17.

7. Ἡ Ἀνωτάτη Στρατοῦ Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ πρὸς ἐκδοσιν τῆς γνωματεύσεώς της δύναται νὰ ζητήσῃ εἴτε συμπλήρωσιν τῶν ἀνακρίσεων ἢ τῆς γνωματεύσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλαγῶν ἢ τῆς ἐνὸρκου βεβαιώσεως τοῦ θεράποντος ἱατροῦ, εἴτε πληροφορίας παρ' οἰασδήποτε Δημοσίας ἢ ἄλλης Ἀρχῆς, χρησίμους πρὸς μόρφωσιν τῆς κρίσεώς της.

Ἐπανάληψις τῆς διαδικασίας, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἶναι ἄκυρος, ἐκτὸς ἂν ἐνηργήθῃ κατόπιν πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

8. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐφ' ἧς ἀπαξ ἐπανεξέτασις τοῦ παθόντος παρὰ τῆς Ἀνωτάτης Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς μόνον ἐφ' ὅσον ἡ ἐκδοθεῖσα γνωματεύσις ἀναγνωρίζει ἀνικανότητα ἢ νόσημα.

Ἡ ἐπανεξέτασις διατάσσεται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ὑποβαλλομένη ἐντὸς ἐξαμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς σχετικῆς πράξεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Αἰτήσεις περὶ ἐπανεξετάσεως, ὑποβαλλομένη παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου δέον νὰ συνοδεύηται ὑπὸ γραμματίου καταθέσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ποσοῦ ὀριζομένου ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ γνωματεύσις τῆς Ἀνωτάτης Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς διαδίδεται μεθ' ὁλοκλήρου τοῦ σχετικοῦ φακέλλου εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ὅπερ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης καὶ τῶν λοιπῶν στοιχείων ἐκδίδει τὴν σχετικὴν πράξιν ἢ ἀπόφασιν.

9. Ἐπὶ ὑπαλλήλων παθόντων κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, οὗτοι ἐξετάζονται ἀντὶ τῆς ὡς ἀνωτέρω Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλαγῶν ὑπὸ τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἀπὸ τὸν θεράποντα τοῦ παθόντος ὑπαλλήλου ἱατρὸν καὶ δύο ἐπιστήμονας ἱατροὺς ἢ μὴ ὑπαρχόντος θεράποντος ἱατροῦ ἢ ἀποβιώσαντος ἢ ὄντος ἀγνώστου διαμονῆς, ἢ διαμένοντος μακρὰν τοῦ τόπου ἐνθα ὁ παθὼν ὑπάλληλος διαμένει, ἀπὸ τρεῖς ἐπιστήμονας ἱατροὺς διοριζομένους ὑπὸ τῆς οἰκείας Διπλωματικῆς Ἀρχῆς τῆς ἐδρευούσης ἐν τῇ χώρᾳ ἐν ᾗ ὁ παθὼν ὑπάλληλος ἔπαθε καὶ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης, ὑπὸ τῆς οἰκείας Προξενικῆς Ἀρχῆς; ἡ ἀρχὴ δὲ αὕτη πρὸς τὴν διαδίδεται τὸ πρῶτότυπον τῆς κατὰ τὸ ἐδαφίον 1 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ αἰτήσεως, ἐνεργεῖ καὶ τὰς κατὰ τὰ ἐδαφία 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ ἀνακρίσεις.

Τοῦ θεράποντος ἱατροῦ ἀπουσιάζοντος ἐκ τοῦ τόπου ἐνθα οἱ λοιποὶ ὡς ἄνω ἱατροὶ ἐδρεύουσιν, υποβάλλεται εἰς τὴν κρίσιν τούτων ἑνορκος βεβαίωσις αὐτοῦ περὶ τῶν ἐν παραγράφῳ α' τοῦ ἐδαφίου 5 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ θεμάτων, συντασσόμενη ἐνώπιον διπλωματικῆς ἢ προξενικῆς Ἀρχῆς ἢ Εἰρηνοδίκου.

Ἐὰν ὁ παθὼν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμένη τυχὸν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἐδαφίοις 2—7 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ ὀριζόμενα.

10. Ἡ δαπάνη πρὸς ἐνέργειαν τῆς ἱατρικῆς ἐξετάσεως καὶ τῶν ἀνακρίσεων εἶναι εἰς ὄφελος τοῦ Δημοσίου, καταλογίζεται ὅμως ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου εἰς ὄφελος τοῦ αἰτούντος διὰ τῆς ἐπὶ τῆς αἰτήσεως πράξεως ἢ ἀποφάσεώς του, ἂν ἡ αἴτησις αὕτη κριθῇ ἀπορριπτέα ὡς ἀβάσιμος, πᾶσαν ὀριζομένην ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

11. Ἐν περιπτώσει ἀνικανότητος ὀφειλομένης εἰς νόσον ἢ γνωματεύσις τῆς Ἀνωτάτης Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐὰν εἶναι ὁμόφωνος.

12. Ὁ στρατευθεὶς ὑπάλληλος, περὶ οὗ ἡ πέμπτη παράγραφος τῆς περιπτώσεως στ' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ παρόντος νόμου, ὀφείλει ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν ἀπὸ τῆς ἀπολύσεώς του ἐκ τῶν τάξεων τοῦ Στρατεύματος νὰ ζητήσῃ τὴν ἐνέργειαν τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων ὀριζομένης διαδικασίας, διὰ τὴν ἀπόδειξιν τῶν περιστάσεων τοῦ παθήματος καὶ τῆς σχέσεως αὐτοῦ πρὸς τὴν στρατιωτικὴν του ὑπηρεσίαν.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς διαδικασίας ταύτης, τὰ προκύψαντα ἔγγραφα τίθενται ἐν τῷ ἀτομικῷ φακέλλῳ τοῦ ὑπαλλήλου διὰ τὴν ἐν καιρῷ ὑποστήριξιν τοῦ εἰς σύνταξιν δικαιώματος, ἐφ' ὅσον δὲν συντρέχει περίπτωσις ἀμέσου ἀναγνωρίσεως τοῦ τοῦ ἢ ἀναγνωρίσεως ἰδίου δικαιώματος κατὰ τὰς περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων διατάξεις.

13. Ἐπὶ ὑπαλλήλου παθόντος ἐκ πολεμικῶν γεγονότων κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐν τῇ ζώνῃ τῶν ἐπιχειρήσεων ἢ κατὰ τὸ ἐδαφίον 1 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ αἰτήσεις, ἂν ὑπάρχῃ ἀντικειμενικὴ ἀδυναμία ἐνεργείας τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν, υποβάλλεται εἰς τὴν ἐγγυτέραν στρατιωτικὴν ἢ ναυτικὴν ἢ ἀεροπορικὴν ἀρχήν, ἥτις διορίζει τοὺς ἱατροὺς καὶ ἐνεργεῖ τὰς ἀνακρίσεις ἢ ἀναθέτει τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν εἰς ἄλλην ἐπιτόπιον πολιτικὴν ἀρχήν.

*Άρθρον 24.

Είναι απαράδεκτος πάσα αίτησις αφορώσα την αναγνώρισιν δικαιώματος εις πολιτικήν σύνταξιν ή την άσκησιν των κατ' νόμον ενδίκων μέσων, άν δέν προσαρτάται γραμμάτιον Δημοσίου Ταμείου βεβαιούν την ύπέρ του Δημοσίου καταβολήν ποσού όριζομένου έκάστοτε δι' αποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών δημοσιευμένης εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

ΤΙΤΛΟΣ II.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Δικαίωμα εις σύνταξιν.

*Άρθρον 25.

1. Ο στρατιωτικός δικαιούται εις ισόβιον σύνταξιν εκ του Δημοσίου Ταμείου, εάν συντρέχουσιν αι προϋποθέσεις του άρθρου 26.

2. Στρατιωτικός νοείται ο υπηρετών εις τον Στρατόν της Ήρρας, της Θαλάσσης, την Πολεμικήν Αεροπορίαν, την Χωροφυλακήν, το Λιμενικόν Σώμα και εις π'ν όπλον, σώμα ή κλάδον ή ειδικότητα αυτού ως Αξιωματικός, Ανθυπασπιστής ή Οπλίτης καθώς και ο προς αυτούς δυνάμει νόμου άντιστοιχών ή εξομοιούμενος.

Θεωρείται όμοίως ως στρατιωτικός, δια την εφαρμογήν του παρόντος Νόμου και ο υπηρετών εις την Αστυνομίαν Πόλεων ως αξιωματικός ή κατώτερος αστυνομικός υπάλληλος (όπλίτης).

3. Όπου εν τ'ω παρόντι αναφέρεται Αξιωματικός, Ανθυπασπιστής ή Οπλίτης του Στρατού της Ήρρας νοείται άμα και ο αντίστοιχος του Στρατού της Θαλάσσης, της Πολεμικής Αεροπορίας, του Λιμενικού Σώματος, της Χωροφυλακής και της Αστυνομίας Πόλεων ως και των λοιπών υπηρεσιών κατ' την εν τοις νόμοις άντιστοιχίαν.

*Άρθρον 26.

1. Ο μόνιμος στρατιωτικός δικαιούται εις σύνταξιν :

α') εάν απομακρυνθ' ή όπωσδήποτε των τάξεων και έχει εικοσιπενταετή τουλάχιστον συντάξιμον υπηρεσίαν, εξ ής πλήρη δεκαπενταετή πραγματικήν υπηρεσίαν.

β') εάν απομακρυνθ' των τάξεων ως καταληφθείς υπό του όριου ήλικίας και έχει δεκαπενταετή τουλάχιστον συντάξιμον υπηρεσίαν εξ ής πλήρη δεκαετή πραγματικήν, έφ' όσον άμέσως πρὸ της καταλήψεως υπό του όριου ήλικίας έχη πλήρη τριετή συνεχ'ή πραγματικήν στρατιωτικήν υπηρεσίαν.

γ') εάν απομακρυνθ' των τάξεων άκουσίως αυτού και έχει δεκαπενταετή τουλάχιστον συντάξιμον υπηρεσίαν, εξ ής πλήρη δεκαετή πραγματικήν στρατιωτικήν τοιαύτην.

Εάν ή άκουσία απομάκρυνσις οφείλεται εις μη άποδοχήν της περὶ ανάκατατάξεως αίτήσεως του διανύοντος έθελουσίαν υποχρέωσιν, απαιτείται εικοσαετής συντάξιμος υπηρεσία, εξ ής πλήρης δωδεκαετής πραγματική στρατιωτική τοιαύτη.

Ο απομακρυνόμενος λόγω γάμου τελεσθέντος μετά την ισχύν του παρόντος άνευ άδείας της προϊσταμένης του άρχής θεωρείται ως έχουσίως απομακρυνθείς.

δ') εάν απομακρυνθ' των τάξεων λόγω σωματικής ή διανοητικής ανικανότητος μη οφειλομένης εις την υπηρεσίαν βεβαιουμένης κατ' τας έκάστοτε ισχύουσας διατάξεις και έχει δεκαπενταετή τουλάχιστον συντάξιμον υπηρεσίαν εξ ής πλήρη δεκαετή πραγματικήν τοιαύτην.

ε') εάν απομακρυνθ' όπωσδήποτε των τάξεων ως καταστάς σωματικῶς ή διανοητικῶς ανίκανος συνεπεία τραύματος ή νοσήματος προσελθόντος προδήλως και αναμφισβητήτως εξ αίτίας της υπηρεσίας.

Αι συνέπειαι του τραύματος ή του νοσήματος παρέχουσι δικαίωμα εις σύνταξιν και άν εξεδηλώθησαν εντός εξαμήνου τὸ βραδύτερον από της πρώτης μετά τὸ πάθημα απομακρύνσεως του στρατιωτικού εκ των τάξεων.

Εν ούδεμιᾳ περιπτώσει δύνανται νά θεωρηθῶσιν ως προσελθόντα εξ αίτίας της υπηρεσίας χρόνια νοσήματα, άτινα εξεδηλώθησαν εντός έτους από της κατατάξεως του στρατιωτικού.

Ός σχετιζομένη πρὸς την υπηρεσίαν λογίζεται και ή μετακίνησις του στρατιωτικού είτε λόγω άδείας είτε πρὸς επίστροφ'ήν εις την έστίαν του μετά την εκ των τάξεων απόλυσίν του και εντός μηνὸς από ταύτης.

2. Αποδεικνυμένου ότι υπάρχει ως πρὸς τὸ πάθημα βαρὺ πταίσμα του στρατιωτικού δέν γεννᾶται δικαίωμα εις σύνταξιν.

3. Ο θάνατος του εν πολεμικῇ διαθεσιμότητι ή εν πολεμικῇ αποστρατείᾳ ή εν μονίμῳ διαθεσιμότητι διατελούντος στρατιωτικού ή αστυνομικού, θεωρείται έπελθὼν υπό τοις όρους της ως άνω περιπτώσεως ε' του έδαφ. 1 του παρόντος άρθρου.

4. Ο μη μόνιμος στρατιωτικός δικαιούται εις σύνταξιν εις την περίπτωσιν ε' του έδαφίου 1 του παρόντος άρθρου ή εάν απομακρυνθ' ή των τάξεων μετά εικοσιπενταετή συντάξιμον υπηρεσίαν εξ ής δεκαπενταετής πραγματική στρατιωτική τοιαύτη.

5. Οί μαθηταί της Αστυνομικής Σχολής εξομοιούνται πρὸς αστυφύλακας, ως πρὸς τὸ δικαίωμα συντάξεως εκ παθήσεως εξ αίτίας της υπηρεσίας.

*Άρθρον 27.

Δικαίωμα εις σύνταξιν εκ του Δημοσίου Ταμείου έχουσιν εάν συντρέχουσιν οί όροι των περιπτώσεων α', β', γ', δ' και ε' του έδαφίου 1 του άρθρου 26.

α') οί μόνιμοι ιδιώται τεχνίται της Πολεμικής Αεροπορίας.

β') αι άδελφαι νοσοκόμοι του Στρατού της Ήρρας της Θαλάσσης και της Πολεμικής Αεροπορίας ως και αι άδελφαι οίκονόμοι του κατ' θάλασσαν Στρατού.

γ') οί πολιτικοί μάγειροι και οί υπηρέται του Πολεμικού Ναυτικού.

δ') οί άγγελιαφόροι του Πολεμικού Ναυτικού, οί προσλαμβανόμενοι εις την υπηρεσίαν αυτού κατ' τας διατάξεις των άρθρων 10, 11 και 12 του Νόμου Γ' 20 του 1911 και μη προσερχόμενοι εκ της τάξεως των αποστράτων.

*Άρθρον 28.

1. Δικαίωμα εις σύνταξιν εκ του Δημοσίου Ταμείου έχουσιν εάν συντρέχουσιν οί όροι της περιπτώσεως ε' του έδαφ. 1 του άρθρου 26 οί άνήκοντες εις τὸ προσωπικόν των δια τας ανάγκας του Κράτους έπιτασσόμενων έμπορικῶν πλοίων.

2. Η ως άνω διάταξις εφαρμόζεται και επί των δια τας ανάγκας του Πολεμικού Ναυτικού προσλαμβανομένων ήμερομισθίων τεχνιτών προκειμένου περὶ παθήσεως ή θανάτου οφειλομένου εις τραῦμα. Ούτοι εξομοιούνται, δια την εφαρμογήν του παρόντος, πρὸς ναύτας.

*Άρθρον 29.

Δικαιούται εις σύνταξιν εκ του Δημοσίου Ταμείου εξομοιούμενος πρὸς στρατιώτην π'ς μη έστρατευμένος πολίτης άδιακρίτως φύλου, όστις υπέστη μείωσιν της πρὸς εργασίαν ικανότητός του ένεκα της εκτελέσεως στρατιωτικής υπηρεσίας αποσκοπούσης την άμυναν της χώρας ή την τήρησιν της δημοσίας τάξεως και ασφαλείας παρασχεθείσης δε άποδειγμένως προσκλήσει της άρμοδίας στρατιωτικής ή Αστυνομικής Αρχής, εάν αι εκ του παθήματος συνέπειαι εξεδηλώθησαν τὸ βραδύτερον εντός εξαμήνου από του επενεγκόντος αυτήν λόγου.

*Άρθρον 30.

Οί έθελοντα όπλίται του Στρατού Ήρρας ως και οί όπλίται της Χωροφυλακής έχουσι δικαίωμα έπιλογῆς μεταξὺ της αποζημιώσεως ή χρηματικής άμοιβής, ην όρίζουσιν οί έκάστοτε κείμενοι νόμοι και της κατ' τον παρόντα νόμον συντάξεως.

Απορριπτομένης άμετακλήτως της περὶ άπονομῆς συντάξεως αίτήσεως επιτρέπεται ή απόληψις της κατ' νόμον αποζημιώσεως ή άμοιβής.

*Άρθρον 31.

1. Δικαίωμα εις σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἔχουσιν: α') ἡ χήρα τινὸς τῶν ἐν ἄρθροισι 26 ἕως 29 ἀναφερομένων θανόντος μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ δικαιώματος εἰς σύνταξιν ἢ ἡ χήρα τινὸς τῶν ἐν ἄρθροισι 26 ἐδάφιον 1 καὶ 27 ἀναφερομένων θανόντος μετὰ τὴν συμπλήρωσιν δεκαπενταετοῦς συντάξιμου ὑπηρεσίας ἐξ τῆς δεκαετῆς πλήρης πραγματικῆς ἢ ἡ χήρα τινὸς τῶν ἐν ἄρθροισι 26 ἕως 28 ἀναφερομένων ἐν ὑπηρεσίᾳ θανόντος ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς περιπτώσεως ε' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἁρθρου 26 ὡς καὶ ἡ χήρα τοῦ θανόντος κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἁρθρου 29.

Ἡ χήρα δικαιούται εἰς σύνταξιν ἂν ἀπὸ τοῦ γάμου συμπληρωθῇ ἐνὸς ἔτους πραγματικῆ συντάξιμος ὑπηρεσία τοῦ συζύγου της, ἢ ἂν ὁ γάμος ἐτελέσθῃ τρία τοῦλάχιστον πλήρη ἔτη πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου της, ἐὰν ὅμως ἐγεννήθῃ τέκνον ἢ χήρα δικαιούται εἰς σύνταξιν καὶ μὴ συντρεχόντων τῶν ὄρων τούτων.

Ἡ χήρα δικαιούται ἐπίσης καὶ μὴ συντρεχόντων τῶν ὄρων τούτων εἰς σύνταξιν εἰς μὲν τὴν περίπτωσιν γ' παράγραφος α' καὶ β' τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἁρθρου 26 ἂν ὁ γάμος ἐτελέσθῃ πρὸ τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ συζύγου της ἐκ τῆς ὑπηρεσίας. εἰς δὲ τὰς περιπτώσεις δ' καὶ ε' τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου ὡς καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ θανάτου ἐν ὑπηρεσίᾳ, ἢ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἁρθρου 29 ἐὰν ὁ γάμος ἐτελέσθῃ πρὸ τοῦ τραύματος ἢ ἀτυχήματος ἢ τῆς ἀναμφισβητήτου ἐκδηλώσεως τῆς νόσου, ἐξ ὧν ἡ ἀνικανότης ἢ ὁ θάνατος τοῦ συζύγου της, τοῦ χρόνου ἐκδηλώσεως τῆς νόσου βεβαιουμένου διὰ γνωματεύσεως τῆς Α. Σ. Υ. Ἐπιτροπῆς.

β') Τὰ νόμιμα ἢ νομιμοποίητα τέκνα τοῦ ὑπὸ τοὺς ὡς ἄνω ὅρους θανόντος ἢ τὰ φυσικὰ τέκνα μητρὸς δικαιουμένης συντάξεως κατὰ τὴν β' περίπτωσιν τοῦ ἁρθρου 27 ἢ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 29 ἐὰν τὰ μὲν φήλεια εἶναι ἄγαμα, τὰ δὲ ἄρρενα ἀνήλικα καὶ ἄγαμα ἢ ἐνήλικα μὲν ἀλλὰ διαρκούσης τῆς ἀνηλικιότητός των κατέστησαν ἀνίκανα πρὸς ἄσκησιν οἰοῦντο βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος, τῆς ἀνικανότητος τούτων βεβαιουμένης διὰ γνωματεύσεως τῆς Α. Σ. Υ. Ἐπιτροπῆς.

Τὰ τέκνα τῆς ὑπὸ τὰς ὡς ἄνω προϋποθέσεις θανούσης μητρὸς δικαιούνται συντάξεως μόνον ἐφ' ὅσον εἶναι ὄρφανὰ πατρὸς. Ἐπιγενόμενος θάνατος ἢ ἀνικανότης τοῦ πατρὸς πρὸς ἄσκησιν παντὸς βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος, βεβαιουμένη διὰ γνωματεύσεως τῆς Α. Σ. Υ. Ἐπιτροπῆς, θεμελιῖοι δικαίωμα εἰς σύνταξιν ὑπὲρ τῶν ὡς εἴρηται τέκνων.

2. Εἰς τὴν σύνταξιν τῆς χήρας συζύγου καὶ τῶν τέκνων συμμετέχει ἡ χήρα μήτηρ ἢ ἐφ' ὅσον παραμένει ἄγαμος ἢ φυσικῆ μήτηρ.

Εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ἄνευ τέκνων χήρας συζύγου συμμετέχει καὶ ὁ πατήρ, μὴ ὑπάρχοντος δὲ πατρὸς ἢ θανόντος τούτου ἡ χήρα μήτηρ καὶ αἱ ἄγαμοι ἀδελφαὶ τοῦ θανόντος.

Τὰ πρόσωπα τῆς πατρικῆς οἰκογενείας δικαιούνται τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω συμμετοχῆς μόνον ἐφ' ὅσον εἶναι ἄπορα καὶ συνετηροῦντο κυρίως ὑπὸ τοῦ θανόντος στρατιωτικοῦ.

Τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω δικαίωμα τοῦ πατρὸς, τῆς μητρὸς καὶ τῶν ἀγάμων ἀδελφῶν, ἀναγνωρίζομενον τῇ αἰτήσει των, παραμένει καὶ ἂν ἔτι ἡ χήρα σύζυγος καὶ τὰ τέκνα ἐκλείψωσιν ἢ ὀπωθήποτε ἀπολέσωσι τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα, ὡς καὶ ὅταν δὲν συντρέχουσι διὰ τὰ πρόσωπα ταῦτα οἱ ὅροι θεμελιώσεως δικαιώματος εἰς σύνταξιν.

Δύνανται ἐν πάσῃ περιπτώσει τὰ πρόσωπα τῆς πατρικῆς οἰκογενείας ὑπὲρ ὧν ἔχει ἀναγνωρισθῇ δικαίωμα συμμετοχῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νὰ παραιτηθῶσι τοῦ δικαιώματος, ὅτε ἡ σύνταξις καταβάλλεται ἀμείωτος εἰς τὴν χήραν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα.

Ἡ παρὰ τὴν αὐτὴν δὲν δύναται νὰ ἀνακληθῇ παρὰ τοῦ παραιτηθέντος, ὅστις ἀπόλλυσιν ἀνεκκλήτως τὸ εἰς συμμετοχὴν δικαίωμα, ἄνευ βλάβης τῶν δικαιωμάτων τῶν διαδόχων ἐν τῷ δικαίωματι συμμετοχῆς προσώπων.

*Άρθρον 32.

1. Ἐὰν ὁ ἐκ τῶν ἐν ἄρθροισι 26 ἕως 29 ἀναφερομένων θανὼν μετὰ τὴν ἀπόκτησιν δικαιώματος εἰς σύνταξιν ἢ ὁ ἐκ

τῶν ἐν ἄρθροισι 26 ἐδάφιον 1 καὶ 27 ἀναφερομένων θανὼν μετὰ τὴν συμπλήρωσιν δεκαπενταετοῦς συντάξιμου ὑπηρεσίας ἐξ τῆς πλήρης δεκαετῆς πραγματικῆς, ἢ ὁ ἐκ τῶν ἐν ἄρθροισι 26 ἕως 28 ἀναφερομένων θανὼν ἐν ὑπηρεσίᾳ ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς περιπτώσεως ε' τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἁρθρου 26, ἢ ὁ θανὼν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἁρθρου 29 ἦτο ἄγαμος ἢ ἐν χηρείᾳ ἄνευ τέκνων ἢ ἐν διαζεύξει ἄνευ τέκνων δικαιούται εἰς σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

α') ὁ ἄπορος πατήρ ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τοῦ θανάτου τοῦ τέκνου του, ἐὰν κατὰ τὸν χρόνον τούτον ἔχη συμπληρωμένον τὸ ὅδιον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἄλλως ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ὅδιου ἔτους τῆς ἡλικίας του, ἢ ἐὰν εἶναι ἄπορος καὶ ἀνίκανος πρὸς ἄσκησιν οἰοῦντο βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος, τῆς ἀνικανότητος αὐτοῦ βεβαιουμένης διὰ γνωματεύσεως τῆς Α. Σ. Υ. Ἐπιτροπῆς καὶ ἐφ' ὅσον ἐν πάσει περιπτώσει συνετηρεῖτο κυρίως ὑπὸ τοῦ θανόντος.

β') Μὴ ὑπάρχοντος πατρὸς ἢ θανόντος ἔστω καὶ πρὸ τῆς κτήσεως δικαιώματος εἰς σύνταξιν ἡ ἄπορος χήρα μήτηρ ἐπὶ φυσικοῦ δὲ τέκνου ἢ ἄπορος φυσικῆ μήτηρ, ἐφ' ὅσον εἶναι ἄγαμος καὶ αἱ ἄποροι ἄγαμοι ἀδελφαί, ἐφ' ὅσον τὰ πρόσωπα ταῦτα συνετηροῦντο κυρίως ὑπὸ τοῦ θανόντος.

2. Ἐν περιπτώσει διαζεύξεως τῶν γονέων δικαιούνται συντάξεως ἡ ἄπορος μήτηρ καὶ αἱ ἄποροι ἄγαμοι ἀδελφαὶ ἂν ὁ στρατιωτικὸς συνετῆρὶ αὐτὰς πρὸ τοῦ θανάτου του, ἂν δ' οὗτος συνετῆρὶ ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς αὐτοῦ ἢ σύνταξις ἀνήκει εἰς ἀμφοτέρους τούτους.

3. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ πατήρ θανούσης τῆς συζύγου του ἤλθιν εἰς νέον γάμον, δικαιούνται τῆς συντάξεως αἱ ἄγαμοι ἀμφιδελεῖς ἢ ἑτεροθαλεῖς ὁμομήτριοι ἀδελφαὶ τοῦ θανόντος ἂν ἔζωιν κειχωρισμένως καὶ ὁ θανὼν συνετῆρὶ αὐτὰς πρὸ τοῦ θανάτου του.

*Άρθρον 33.

Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 30 δικαίωμα ἐπιλογῆς μεταβιβάζεται εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν περὶ ὧν τὸ αὐτὸ ἄρθρον προσώπων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ὑπολογισμὸς τῆς συντάξεως.

Α' Σύνταξις μισθός.

*Άρθρον 34.

1. Ὡς μισθὸς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου κανονίζονται αἱ στρατιωτικαὶ ἐν γένει συντάξεις λαμβάνεται ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ μηνιαίου μισθοῦ ἐνεργείας τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τῶν ἐκάστοτε ἰσχυουσῶν διατάξεων καὶ ἀνέκοντος εἰς τὸν βαθμὸν ὃν ἔφερεν ἄμα δὲ καὶ ὑφ' ὃν ἐμισθοδοτεῖτο ὁ στρατιωτικὸς κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς ὑπηρεσίας του, ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων τοῦ θανάτου ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ τῆς ἀπομακρύνσεως λόγῳ νόσου ἢ λόγῳ ὀρίου ἡλικίας ὅτε λαμβάνεται ὑπ' ὅψιν ὁ μισθὸς τοῦ βαθμοῦ ὃν ἔφερε καὶ ὑφ' ὃν ἐμισθοδοτεῖτο κατὰ τὸν τελευταῖον μῆνα τῆς ὑπηρεσίας του.

Ἐὰν ὁ στρατιωτικὸς κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς ὑπηρεσίας του ἔφερε πλείονας βαθμοὺς καὶ ἐμισθοδοτεῖτο ὑπὸ τούτους διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεως λαμβάνεται ὑπ' ὅψιν ὁ μέσος ὅρος.

2. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ὡς μισθὸς νοεῖται ὁ ἐκάστοτε βασικὸς μισθὸς ἐνεργείας μετὰ τῆς προσαυξήσεως λόγῳ πολυετοῦς παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ καὶ τῆς τυχόν τοιαύτης λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας.

3. Τὸ κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ παρόντος ἁρθρου ποσοστὸν βάσει τοῦ ὁποίου κανονίζεται ἡ σύνταξις τοῦ στρατιωτικοῦ ὑρίζεται εἰς τὰ 80 ο)ο τοῦ συνόλου τῶν ἐν ἐδαφίῳ 2 τοῦ παρόντος ἁρθρου ἀναφερομένων ἀπολαύων.

4. Γενικαὶ αὐξήσεις τῶν μισθῶν ὑφ' οἷονδήποτε τύπον χορηγούμεναι περιλαμβάνονται εἰς τὸν κατὰ τὰ ἀνωτέρω βασικὸν μισθὸν τοῦ στρατιωτικοῦ διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεως.

5. Προκειμένου περὶ Ἀντιστρατήγων διατελεσάντων Ἀρχηγῶν Γενικοῦ Ἐπιτελείου ἢ Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν, ἔστω καὶ ἂν δὲν ἀπεμακρύνθησαν ἐκ μιᾶς τῶν θέσεων τούτων καὶ ἀσχέτως χρόνου ὑπηρεσίας των εἰς τὰς θέσεις ταύτας, λαμ-

δάνεται υπ' ὅψιν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω ἐδαφίων ὁ εἰδικὸς μισθὸς ὁ ὀριζόμενος διὰ τοὺς διατελοῦντας εἰς τὰς ὡς ἄνω θέσεις.

Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ἐπιδόματος παραμονῆς ἐν τῇ θέσει ταύτῃ λαμβάνεται υπ' ὅψιν ὁλόκληρος ὁ χρόνος καθ' ὃν οὗτοι διετέλεσαν ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ Ἀντιστρατήγου.

6. Ὁ συντάξιμος μηνιαίος μισθὸς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου κανονίζονται αἱ συντάξεις τῶν ὀπλιτῶν ἐν γένει τοῦ στρατεύματος καὶ τῶν τούτοις ἀντιστοιχοῦντων καὶ ἐξομοιούμενων καθορίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἐδ. 1 ἕως 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου, δὲν δύνανται ὅμως νὰ εἶναι κατώτερος τῶν κάτωθι ποσῶν κατὰ βαθμὸν ἐξ ὁλοκλήρου λαμβανομένων.

Ἐνωμοτάρχαι, Ἐπισμηνίαι, Ἐπιλοχίαι, Κελευσταὶ καὶ οἱ τούτοις ἀντιστοιχοῦντες καὶ ἐξομοιούμενοι δραχ. 360.000.

Ἰπενωμοτάρχαι, Σμηνίαι, Λοχίαι, Ὑποκελευσταὶ α' καὶ β' τάξεως καὶ οἱ τούτοις ἀντιστοιχοῦντες καὶ ἐξομοιούμενοι δραχ. 320.000.

Χωροφύλακες, Ὑποσμηνίαι α' καὶ β' τάξεως, Δεκανεῖς δίοποι καὶ οἱ τούτοις ἀντιστοιχοῦντες καὶ ἐξομοιούμενοι δραχ. 280.000.

Ἄνευ θητείας χωροφύλακες, σμηνίται, Ὑποδεκανεῖς, στρατιῶται καὶ ναῦται καὶ οἱ τούτοις ἀντιστοιχοῦντες καὶ ἐξομοιούμενοι δραχ. 240.000.

Δόκιμοι χωροφύλακες, πρότακτοι, μαθηταί, τεχνίται καὶ ναυτοπαῖδες καὶ οἱ τούτοις ἀντιστοιχοῦντες καὶ ἐξομοιούμενοι ὡς καὶ μαθηταὶ τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς δραχ. 200.000.

*Ἀρθρον 35.

1. Ὡς μισθὸς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου κανονίζεται ἡ σύνταξις τῶν περὶ ὧν τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 28 προσώπων λαμβάνεται ὁ τῶν πρὸς οὗς ἐξομοιοῦνται ταῦτα συμφῶνως πρὸς τοὺς ἐκάστοτε ἰσχύοντας νόμους.

2. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ παρόντος οἱ μαθηταὶ τῶν στρατιωτικῶν Σχολῶν ἀξιωματικῶν ἐξομοιοῦνται πρὸς λοχίας ἢ σμηνίας πλὴν τῶν τῆς τελευταίας τάξεως ἐξομοιούμενων πρὸς ἀνθυπασπιστὰς ἢ ἀρχικελευστὰς ἢ ἀρχισμηνίας.

Οἱ μαθηταὶ τῆς μὲν τελευταίας τάξεως στρατιωτικῶν σχολῶν ὑπαξιωματικῶν (λοχιῶν ἢ σμηνιῶν) ἐξομοιοῦνται πρὸς δεκανεῖς τῶν δὲ λοιπῶν τάξεων, ὡς καὶ οἱ μαθηταὶ ὁμοίων σχολῶν δεκανέων ἢ ὑποσμηνιῶν ἐξομοιοῦνται πρὸς στρατιώτας.

Β'. Συντάξιμος Ὑπηρεσία.

*Ἀρθρον 36.

1. Αἱ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ἀναγνωριζόμεναι συντάξεις ὑπηρεσίας τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων διατάξεις αὐτοῦ διακρίνονται εἰς πραγματικὰς καὶ πλασματικὰς τοιαύτας.

Πραγματικὴ συντάξιμος ὑπηρεσία εἶναι ἡ πράγματι παρεχομένη, πλασματικὴ δὲ ἡ πλάσματι τοῦ νόμου θεωρουμένη ὡς συντάξιμος.

2. Πραγματικὴ συντάξιμος ὑπηρεσία ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου εἶναι ἡ πράγματι παρεχομένη ὑπὸ τῶν διατελούντων ὑπὸ τοὺς ἐν ἄρθροις 25 ἐδαφ. 2 καὶ 3 καὶ 27 ἔδρους.

3. Κατ' ἐξαιρέσιν θεωρεῖται ὡς συντάξιμος χρόνος πραγματικῆς ὑπηρεσίας ὁ χρόνος πάσης ἀδείας κανονικῆς, ἐκπαιδευτικῆς ἢ ἀναρρωτικῆς ὡς καὶ ὁ χρόνος τῆς διαθεσιμότητος ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν ὀφείλεται εἰς ἀξιοπίνον πρᾶξιν ἢ πειθαρχικὸν παράπτωμα δι' ὃ ἐπηκολούθησεν ἔξοδος ἐκ τοῦ στρατεύματος ἢ μετάθεσις εἰς ἀργίαν δι' ἀπολύσεως.

Ἐπίσης θεωρεῖται ὡς συντάξιμος πραγματικὴ ὑπηρεσία ὁ χρόνος τῆς ἀργίας διὰ προσκαίρου παύσεως, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπερβαίνει τοὺς ἐξ μηνῶν, ὡς καὶ ὁ χρόνος πολεμικῆς ἀποστρατείας καὶ πολεμικῆς διαθεσιμότητος μέχρι καταλήψεως ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας.

4. Δὲν θεωρεῖται συντάξιμος ὁ χρόνος τῆς παρανόμου ἀπουσίας καὶ τῆς λιποταξίας, ὁ χρόνος τῆς παρ' οἰουδήποτε Δικαστηρίου καταγνωσθείσης ποινῆς, καθ' ὃ διάστημα καὶ ἐφ'

ὅσον ἐξετίθη, ὁ χρόνος τῆς ἀργίας δι' ἀπολύσεως ὡς καὶ ὁ χρόνος τῆς δικαστικῆς προφυλακίσεως, ἐκτὸς ἂν ἐπηκολούθησε ταύτης ἀδωώσις ἢ ἀπαλλαγὴ ὅποτε ὁ χρόνος οὗτος θεωρεῖται ὡς χρόνος πραγματικῆς συντάξιμου ὑπηρεσίας.

5. Δὲν ὑπολογίζεται ὡς συντάξιμος ὁ χρόνος οἰασθήποτε ὑπηρεσίας ἂν ἐχρησίμευσεν ἡ θέλει χρησιμεύσῃ κατὰ νόμον πρὸς ἀπόκτησιν δικαιώματος συντάξεως ὡς Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπαλλήλου Ὁργανισμοῦ Δημοσίου Δικαίου ἐν γένει, ἐπιχειρήσεως Κοινῆς Ὡφελείας ἢ Τραπεζῆς ἢ Ἀνωνύμου Ἐταιρείας ἢ ἂν διὰ τὸν χρόνον τοῦτον κατεβλήθη κατὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ Στρατιωτικοῦ ἢ τοῦ ὑπαλλήλου ἐφ' ἧς ἀπαξ ἀποζημιώσεις ἢ χρηματικὴ ἀμοιβή.

6. Ὡσαύτως δὲν ὑπολογίζεται ὡς συντάξιμος ὁ πέραν τῆς συμπληρώσεως τοῦ ὁρίου ἡλικίας τῶν στρατιωτικῶν διαγυθεῖς χρόνος ὑπηρεσίας.

7. Ἡ δι' ἀνακλήσεως εἰς τὴν ἐνέργειαν ὑπηρεσίας τῶν ἐφεδρῶν ἐν γένει στρατιωτικῶν ὡς καὶ τῶν διατηρουμένων ἐν ὑπηρεσίᾳ μετὰ τὴν εἰς τὴν ἐφεδρείαν μετάθεσιν των, ὑπολογίζεται μόνον μέχρι τῆς καταλήψεως αὐτῶν ὑπὸ τοῦ καθωρισμένου διὰ τὸν βαθμὸν των ὁρίου ἡλικίας τῆς ἐφεδρείας, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ὑπηρεσία αὕτη διηγύθη ἐν πολεμικῇ περιόδῳ ἢ κατὰ τὸν κατὰ τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν ἀγῶνα ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1946 μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1949 ἢ ἀνὰ κλησὶς των ἢ ἡ διατήρησίς των ἐν ὑπηρεσίᾳ ἐγένοντο προτάσει τοῦ Ἀρχιστρατήγου ἢ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ οἰκείου Γενικοῦ Ἐπιτελείου ὅτε ὑπολογίζεται ὁ χρόνος καὶ πέραν ταύτης, τοῦ δικαιώματός των ρυθμιζομένου κατὰ τὰς διατάξεις τὰς ἰσχυοῦσας κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταλήψεως των ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας ἢ τῆς ὀριστικῆς ἐκ των τάξεων ἀπομακρύνσεώς των ὡς μονίμων.

8. Ἡ ἐν τῷ παρελθόντι ὑπηρεσία τῶν ὑπὸ τοὺς ἔδρους τοῦ ἐδ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑπηρετούντων κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου ἢ ἐφεξῆς εἶναι πραγματικὴ συντάξιμος ἐφ' ὅσον πληροῖ τοὺς ἔδρους τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου.

9. Ἡ ὑπηρεσία τῶν συμφῶνως τῷ νόμῳ κατατασσομένων ναυτοπαίδων δὲν θεωρεῖται συντάξιμος εἰμὴ ἀπὸ τῆς παραγωγῆς αὐτῶν εἰς προτάκτους.

*Ἀρθρον 37.

1. Συντάξιμος ἐπίσης λογίζεται προσμετρομένη εἰς τὰς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὑπηρεσίας.

α') Ὁ χρόνος τῆς ἐν τοῖς Στρατιωτικοῖς Σχολείοις ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς μαθητείας τοῦ στρατιωτικοῦ ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 17ου ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ὡς καὶ ὁ χρόνος φοιτήσεως τοῦ ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Σχολὴν. Ὁ χρόνος φοιτήσεως εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Ἰατρικὴν Σχολὴν λογίζεται συντάξιμος μόνον διὰ τοὺς μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰσελθόντας εἰς τὴν Σχολὴν ταύτην. Διὰ τοὺς μέχρι τῆς 1 Ἰουλίου 1935 ἀξιωματικούς τοὺς προσελθόντας ἐκ τῆς Σχολῆς τῶν Ναυτικῶν Δοκιμῶν, ὁ χρόνος τῆς ἐν ταύτῃ μαθητείας λογίζεται συντάξιμος ἀσχέτως ἡλικίας.

β') Ὁ χρόνος πάσης συνταξίμου δημοσίας πολιτικῆς ὑπηρεσίας.

Τὸ συντάξιμον τῆς τοιαύτης ὑπηρεσίας κρίνεται κατὰ τὰς περὶ συντάξεων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεις.

γ') Ὁ χρόνος τῆς παρὰ τῇ Κρητικῇ ἢ Σαμιακῇ Πολιτείᾳ δημοσίας ἐμμίσθου πολιτικῆς ἢ στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

δ') Ὁ χρόνος τῆς ἐν τῇ πρώτῃ Ἀστυφυλακῇ ὑπηρεσίας.

ε') Ὁ χρόνος τῆς ἐν τῷ Μακεδονικῷ καὶ Βορειοηπειρωτικῷ ἀγῶνι ὑπηρεσίας καὶ ὡς ἰδιώτου.

στ') Ἡ προηγούμενη ὑπηρεσία ὡς ἡμερομισθίου ἢ παρασχεθεῖσα μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 17ου ἔτους τῆς ἡλικίας ἐν τοῖς Συνεργείοις τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ ὑπὸ τοῦ κατασχεθέντος ὡς μονίμου εἰς τὸ Π. Ναυτικὸν ἐν γένει ὡς καὶ ὑπὸ τοῦ κατασχεθέντος ὡς τοιοῦτου μετέπειτα εἰς τὴν Πολεμικὴν Ἀεροπορίαν, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ὑπηρετούντος κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ Β. Δ. τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς κλπ.» μονίμου στρατιωτικοῦ εἴτε εἰς τὸ Π. Ναυτικὸν εἴτε εἰς τὴν Π. Ἀεροπορίαν. Ὁμοίως ἢ προὑπηρε-

εία ως ιδιώτου επί ημερομισθίου ή μηνιαία αποζημιώσει εις αεροπορικὴν μονάδα τῶν μονίμων ιδιωτῶν τεχνιτῶν τῆς Β. Αεροπορίας.

ζ') Ὁ ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 17ου ἔτους τῆς ἡλικίας χρόνος ὑπηρεσίας ως ιδιωτῶν εις αεροπορικὰς μονάδας τῶν δυναμει τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ Νόμου 4323 τοῦ 1929 κατατάχθεντων ως ἐθελοντῶν τεχνιτῶν ἢ ἀρχιτεχνιτῶν.

η') Ἡ προγενεσττέρα ὑπηρεσία τῶν ὁπωσδήποτε κατατάχθεντων ἢ προσληφθέντων εις τὴν ὑπηρεσίαν τῶν φάρων καὶ ὑπὸ οἰανδήποτε ιδιότητα ὑπηρετησάντων εις φάρους, φανούς ἢ σηματοφόρους.

θ') Ἡ προγενεσττέρα δικηγορικὴ ὑπηρεσία τῶν κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ Β. Δ. τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς κλπ.» ὑπηρετούντων ως Δικαστικῶν Συμβούλων ἐφαρμοζομένων διὰ τὸν ὑπολογισμὸν ταύτης τῶν ὁρισμῶν τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ παρόντος νόμου.

ι') Ἡ προγενεσττέρα ὑπηρεσία τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 27 περίπτωσις δ' ἀγγελισφύρων τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ ως κλητῆρων παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν ἢ τῷ Ναυτικῷ Ἀπομαχικῷ Ταμείῳ.

ια') Ὁ χρόνος τῆς κατὰ τὰ ἔτη 1912—1913 ὑπηρεσίας ἐν τῷ Σώματι Προσκόπων Μαζαράκη, ως καὶ ὁ χρόνος ὑπηρεσίας ως ἀρχηγῶν ἐνόπλων σωμάτων ἐν Κρήτῃ καὶ Σάμῳ πρὸ τῆς προσαρτήσεως τῶν ἢ κατὰ τὸν πόλεμον 1912—1913 ἢ εις συμμαχικὸν Στρατὸν κατὰ τὸν πόλεμον 1914—1918.

ιβ') Ὁ μὴ συμπίπτων πρὸς ἄλλην συντάξιμον ὑπηρεσίαν χρόνος φοιτήσεως εις Ἰατρικὰς ἢ Κτηνιατρικὰς Σχολὰς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς διὰ τοὺς μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταταγέντας ως Στρατιωτικοὺς Ἰατροὺς ἢ Κτηνιάτρους.

Ὁ κατὰ τ' ἀνωτέρω χρόνος Σπουδῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν διετίαν λογίζεται δὲ συντάξιμος μόνον ἐφ' ὅσον ὁ στρατιωτικὸς ἔχει συμπληρώσῃ εἰκοσιπενταετὴ συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων 2 ἕως 5 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον ὑπηρεσιῶν.

3. Συνταξιούχοι ἔφεδροι ἐκ μονίμων ἀξιωματικοὶ διατελέσαντες μέλη ἀνεγνωρισμένων ἐνόπλων Ἑθνικῶν Ἀνταρτικῶν Ὁμάδων, δικαιούνται νὰ προσμετρήσωσιν εις τὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν τῶν τὸν χρόνον καθ' ὃν διετέλεσαν μέλη τῶν ὁμάδων τούτων μέχρι τῆς καταλήψεως τῶν ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας.

4. Πᾶσαι αἱ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἐδαφίοις ἀναφερόμεναι συντάξιμοι ὑπηρεσίαι λογίζονται ως πραγματικαὶ ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἐδ. 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου πλὴν τοῦ χρόνου τῆς δικηγορικῆς ὑπηρεσίας ὅστις θεωρεῖται ως χρόνος πλασματικῆς τοιαύτης.

* Ἀρθρον 38.

Αἱ κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον 37 ὑπηρεσίαι δὲν δύνανται νὰ λογισθῶσιν ως συντάξιμοι πρὸ τῆς συμπληρώσεως πλήρους δεκαετοῦς πραγματικῆς ὑπηρεσίας πληρούσης τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 36 ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων θανάτου ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ ὑπηρεσίᾳ ἢ ἀπολύσεως λόγῳ καταργήσεως θέσεως ἢ ἀπολύσεως λόγῳ σωματικῆς ἢ διανοητικῆς ἀνικανότητος συνεπειᾶ τραύματος ἢ νοσήματος προελθόντος ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας.

* Ἀρθρον 39.

1. Ἡ ὑπηρεσία ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς κατατάξεως τοῦ στρατιωτικοῦ εις τὰς τάξεις μέχρι τῆς ἀπομακρύνσεως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἢ μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, προκειμένου δὲ περὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 27 ἀναφερομένων ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ περὶ κοινοποιήσεως τοῦ διορισμοῦ ἐγγράφου μέχρι τῆς τοιαύτης τοῦ ἐγγράφου τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀπολύσεως ἢ τῆς ἀποδοχῆς τῆς παραιτήσεως ἢ μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου.

Ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ στρατιωτικοῦ λογίζεται γενομένη δέκα πέντε ἡμέρας ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως εις ὃ ἐδημοσιεύθη ἡ σχετικὴ διοικητι-

κὴ πρᾶξις, πλὴν ἂν ἄλλως ὀρίζεται εις τοὺς νόμους περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν.

Ἐν ἐλλείψει δημοσιεύσεως λογίζεται γενομένη ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς σχετικῆς διοικητικῆς πράξεως.

2. Τὸ κατὰ τὴν συγκεφαλαίωσιν τοῦ συνταξίμου χρόνου ἐλαττον τῶν 12 μηνῶν διάστημα λογίζεται πλήρες ἔτος, ἐὰν εἶναι τοῦλάχιστον ἴσον πρὸς ἑξέμηνες.

Τοῦτο ἐφαρμόζεται ἐν τῷ ὑπολογισμῷ τῆς τε πραγματικῆς καὶ πλασματικῆς ὑπηρεσίας.

* Ἀρθρον 40.

1. Ὁ χρόνος ὑπηρεσίας τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 25 ἐδαφίον 2 καὶ 3 στρατιωτικῶν, ως καὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 27 περιπτ. β' ἀδελφῶν νοσοκόμων ὑπολογίζεται διπλάσιος διαρκούσης τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως τοῦ Κράτους, ἐφ' ὅσον διηνύθη εις τὴν ζώνην τῶν ἐπιχειρήσεων ως αὕτη θὰ καθορίζηται ὑπὸ τοῦ Ἀρχιστρατήγου συμφώνως πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ πολέμου.

Ὁμοίως λογίζεται διπλάσιος ὁ χρόνος ὑπηρεσίας τῶν ἀνωτέρω ὃ διανυθεῖς ἐν Κορέᾳ.

Ἐξαιρετικῶς προκειμένου περὶ τῶν ὑπηρετησάντων εις τὸ στράτευμα κατὰ τοὺς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος πολέμου ὁ χρόνος τῆς ἐμπολέμου στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ὁ μὴ συμπίπτων πρὸς διαθεσιμότητα ἢ ἀργίαν διὰ προσκαίρου παύσεως, λογίζεται ἡξημέτερος κατὰ τὸ ἥμισυ, ὁποῦδήποτε καὶ ἂν διηνύθη οὗτος.

Ἡ ἐμπόλεμος κατάστασις ἢ ἀρξαμένη τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1940 θεωρεῖται ως λήξασα, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος τὴν 1 Μαΐου 1941.

2. Ὡσαύτως ὑπολογίζεται ἡξημέτερος εις τὸ ἥμισυ ὁ χρόνος ὑπηρεσίας τῶν ως ἂνω ἀναφερομένων ἐφ' ὅσον οὗτοι:

α) Μετέσχον τοῦ κατὰ τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν ἀγῶνος καὶ δι' ὅσον χρόνον διετέλεσαν οὗτοι ἐν τῇ ζώνῃ τῶν ἐπιχειρήσεων. Ὁ χρόνος ὑπηρεσίας ἐνὸς ἐκάστου ἐν τῇ ζώνῃ τῶν ἐπιχειρήσεων βεβαιούται παρὰ τῆς ἀρμοδίας Διευθύνσεως τοῦ οἰκείου Γενικοῦ Ἐπιτελείου ἢ τοῦ Ἀρχηγείου τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἡ διάρκεια τοῦ ἀγῶνος κατὰ τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν ὀρίζεται ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1946 μέχρι 31 Ὀκτωβρίου 1949.

β) Διετέλεσαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐκ πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων, ἐὰν οὗτοι ἀποδεξιγμένως ἐξεπλήρωσαν τὸ καθήκον των.

γ) Μετέσχον τοῦ Μακεδονικοῦ ἢ Βορειοηπειρωτικοῦ ἀγῶνος ἢ τῶν Σωμάτων περὶ ὧν ἡ περίπτωσις ια' τοῦ ἰδίου 1 τοῦ ἄρθρου 37.

δ) Διετέλεσαν ὑπὸ τὰς διατάξεις τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ ποτὲ προσωρινῆς Κυβερνήσεως, καθ' ὃ διάστημα ὑπρέτησαν ἐν τῷ Στρατῷ Ἑθνικῆς Ἀμύνης καὶ

ε) Μετέσχον τῆς μάχης τῆς Κρήτης κατὰ μῆνα Μαΐου 1941 ἢ τῶν ἐν Μέσῃ Ἀνατολῇ καὶ Ἰταλίᾳ πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων ἢ πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Κατοχῆς ταύτης ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ, ως μέλη ἀνεγνωρισμένων ἐνόπλων ἑθνικῶν ὁμάδων.

στ) Διετέλεσαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἢ ὁμηρίᾳ συλληφθέντες ὑπὸ τῶν ἀρχῶν κατοχῆς κατὰ τὴν περίοδον 1941—1945.

3. Ὁ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐν προσαυξήσει ὑπολογιζόμενος χρόνος ὑπηρεσίας λογίζεται ως χρόνος πραγματικῆς συνταξίμου τοιαύτης.

* Ἀρθρον 41.

1. Ὁ χρόνος τῆς ἐν καταστάσει πητικῆς ἐνεργείας ὑπηρεσίας τῶν στρατιωτικῶν λογίζεται διπλάσιος μὲν ἐν εἰρήνῃ, τριπλάσιος δὲ ἐν πολέμῳ, ἐφ' ὅσον καθ' ἕκαστον ἐξάμηνον συμπληροῦσι 30 ὥρας πτήσεων.

Ὁ διπλασιασμός ἢ τριπλασιασμός οὗτος δι' ἅπαντας τοὺς στρατιωτικοὺς χωρεῖ μόνον ἐὰν συντρέχῃ δεκαεσσάρων ἐτῶν πραγματικῆ ὑπηρεσία στρατιωτικοῦ, εἰς ἣν προσμετρεῖται καὶ ὁ χρόνος φοιτήσεως εις παραγωγικὰ σχολεῖα.

Ὁ ἀνωτέρω περιορισμὸς δὲν ἰσχύει, ἐφ' ὅσον ὁ στρατιωτικὸς ἀπομακρύνεται τῶν τάξεων ἀκουσίως αὐτοῦ ἢ θνήσκει ἐν ἐνεργείᾳ.

2. Ὡσαύτως λογίζεται διπλάσιος μὲν ἐν εἰρήνῃ, τριπλάσιος δὲ ἐν πολέμῳ ὁ χρόνος τῶν καταδουτικῶν ἐξαμηνίων, ἅτινα συμπληρῶσιν οἱ ἐπὶ τῶν υποδρυχίων ὑπηρετοῦντες.

Ὁ διπλασιασμός ὅμως τοῦ ἐν εἰρήνῃ συντάξιμου χρόνου αὐτῶν λόγῳ καταδουτικῶν ἐξαμηνίων λογίζεται μόνον ἐφ' ὅσον ὁ στρατιωτικὸς συνεπλήρωσεν εἰκοσαετῇ τοῦλάχιστον συντάξιμον ὑπηρεσίαν ἢ ἀπομακρυνόμενος τῶν τάξεων ἀκουσίως αὐτοῦ ἢ θνήσκει ἐν ἐνεργείᾳ.

3. Ὁ ἐν διπλασιασμῷ ἢ τριπλασιασμῷ ὑπολογιζόμενος ὡς ἄνω χρόνος θεωρεῖται ὡς χρόνος πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας.

Γ'. Ποσὸν Συντάξεως.

*Ἀρθρον 42.

1. Ἡ μηνιαία σύνταξις συνίσταται προκειμένου περὶ πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας μέχρις ἐτῶν εἴκοσι πέντε εἰς τόσα πεντηκοστὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 34 μηνιαίου συντάξιμου μισθοῦ ὅσα εἶναι τὰ ἔτη τῆς πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας, ὡς αὕτη καθορίζεται εἰς τὰ ἄρθρα 36, 37, 40 καὶ 41 τοῦ παρόντος νόμου.

Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν εἰκοσιπενταετοῦς πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας ἡ σύνταξις αὕτη προσαυξάνεται κατὰ δύο μὲν πεντηκοστὰ τοῦ ὡς ἄνωτέρω συντάξιμου μηνιαίου μισθοῦ δι' ἕκαστον ἔτος πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας ἀπὸ τοῦ εἰκοστοῦ ἔκτου μέχρι τοῦ τριακοστοῦ συμπεριλαμβανομένου καὶ κατὰ τρία πεντηκοστὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνωτέρω μισθοῦ δι' ἕκαστον ἔτος πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας ἀπὸ τοῦ τριακοστοῦ πρώτου μέχρι τοῦ τριακοστοῦ πέμπτου συμπεριλαμβανομένου.

2. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον κανονιζομένη σύνταξις προσαυξάνεται κατὰ τόσα πεντηκοστὰ αὐτῆς ὅσα εἶναι τὰ ἔτη τῆς πλασματικῆς ὑπηρεσίας ὡς αὕτη καθορίζεται εἰς τὰ ἄρθρα 36 καὶ 37 τοῦ παρόντος νόμου.

3. Διὰ τοὺς συμπληρώσαντας 20ετῇ συντάξιμον ὑπηρεσίαν μονίμους ἀνθυπασπιστὰς καὶ ὀπλίτας καὶ τοὺς ἐξομοιούμενους πρὸς τοὺτους τοῦ Σώματος Ἀστυνομίας Πόλεων ὡς καὶ τοὺς μὴ ἐξομοιούμενους πρὸς ὀρισμένους βαθμοφόρους τοῦ στρατεύματος στρατιωτικοὺς νοσοκόμους ἢ κατὰ τ' ἄνωτέρω σύνταξις προσαυξάνεται κατὰ 10)50 τοῦ συντάξιμου μισθοῦ των.

*Ἀρθρον 43.

1. Ἡ μηνιαία σύνταξις παντὸς ἀπομακρυνομένου δημοσίου λειτουργοῦ διατελέσαντος ὡς στρατιωτικοῦ εἰς κατὰστασιν πτητικῆς ἐνεργείας προσαυξάνεται διὰ μὲν τοὺς συμπληρώσαντας 14—27 ἐξαμηνια πτητικῆς ἐνεργείας ἐν εἰρήνῃ κατὰ 1)100 τοῦ ἐκαστοῦ μηνιαίου μισθοῦ ἐνεργείας τοῦ βαθμοῦ Σμηναγοῦ δι' ἕκαστον τῶν ἀπὸ τοῦ 1ου μέχρι καὶ τοῦ 27ου πτητικῶν ἐξαμηνίων, διὰ δὲ τοὺς συμπληρώσαντας 28 καὶ ἄνω ἐξαμηνια πτητικῆς ἐνεργείας ἐν εἰρήνῃ προσαυξάνεται κατὰ 1)100 τοῦ ὡς ἄνω μισθοῦ δι' ἕκαστον ἀπὸ τοῦ 1ου μέχρι καὶ τοῦ 27ου ἐξαμηνίου καὶ κατὰ 2)100 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω μηνιαίου μισθοῦ δι' ἕκαστον τῶν πέραν τοῦ 27ου ἐξαμηνίων.

Δι' ἕκαστον ἐξαμηνιον πτητικῆς ἐν πολέμῳ ἐνεργείας καὶ ἀνεξαρτήτως ἀριθμοῦ αὐτῶν, παρέχεται προσάυξησις 2)100 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω μηνιαίου μισθοῦ.

Διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν πτητικῶν ἐξαμηνίων λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ ἐν ἄρθροις 41 καὶ 76 καθοριζόμεναι ὥραι πτήσεως.

Τὸ ἐξαμηνιον καθ' ὃ ἐφρονεύθη ἢ ἐτραυματίσθη ὁ ἀεροπόρος ἐξ ἀεροπορικοῦ ἀτυχήματος ἀνεξαρτήτως χρόνου καὶ ὥρων πτήσεων, λογίζεται ὡς πλήρες πτητικὸν τοιοῦτον.

Αἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς τὰς Σχολὰς Ἀέρος ἐκτελεσθεῖσαι πτήσεις παρὰ τῶν μαθητῶν αὐτῶν δὲν συνυπολογίζονται διὰ τὴν ἄνωτέρω προσάυξησιν.

Εἰς περίπτωσιν λογισμοῦ ὡς πτητικῆς ἐνεργείας χρονικῶν διαστημάτων οὐχὶ πλήρων ἐξαμηνίων προστίθενται ταῦτα καὶ ἐξάγεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξαμηνίων, τοῦ ὑπολοίπου λογιζομένου ὡς πλήρους ἐξαμηνίου ἐφ' ὅσον ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν μηνῶν.

2. Ἡ κατὰ τ' ἄνωτέρω προσάυξησις κανονίζεται καὶ ἀπονέμεται σὺν τῇ συντάξει, λαμβάνεται δ' ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεως τῆς χήρας συζύγου καὶ τῶν τέκνων κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 5, 18, 31, καὶ 46 τοῦ παρόντος.

3. Εἰς τὸν ἀπομακρυνόμενον τῶν τάξεων στρατιωτικὸν ὑπηρετήσαντα ἐπὶ υποδρυχίων παρέχεται προσάυξησις συντάξεως δι' ἕκαστον καταδουτικὸν ἐξαμηνιον, ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσε κατὰ τὴν διάρκειαν τούτου καταδύσεις 30 ὥρων τοῦλάχιστον.

Διὰ τοὺς ἐπὶ υποδρυχίων ὑπηρετήσαντας μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τὸ ἐλάχιστον υποχρεωτικὸν ὅριον καταδύσεως ὀρίζεται εἰς 24 ὥρας.

Ἡ ὡς ἄνω προσάυξησις συνίσταται διὰ μὲν τοὺς συμπληρώσαντας 14—27 ἐξαμηνια καταδύσεως ἐν εἰρήνῃ εἰς 1)100 τοῦ ἐκαστοῦ μηνιαίου μισθοῦ ἐνεργείας τοῦ βαθμοῦ ὑποπλοιάρχου, δι' ἕκαστον τῶν ἀπὸ τοῦ 1ου μέχρι καὶ τοῦ 27ου ἐξαμηνίων καταδύσεως, διὰ δὲ τοὺς συμπληρώσαντας 28 καὶ ἄνω ἐξαμηνια καταδύσεως ἐν εἰρήνῃ εἰς 1)100 τοῦ ὡς ἄνω μηνιαίου μισθοῦ δι' ἕκαστον τῶν ἀπὸ τοῦ 1ου μέχρι καὶ τοῦ 27ου ἐξαμηνίων καὶ εἰς 2)100 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω μηνιαίου μισθοῦ δι' ἕκαστον τῶν πέραν τοῦ 27ου ἐξαμηνίων.

Δι' ἕκαστον ἐξαμηνιον καταδύσεως διανυόμενον ἐν πολέμῳ καὶ ἀνεξαρτήτως ἀριθμοῦ αὐτῶν ἢ προσάυξησις συνίσταται εἰς 2)100 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω μηνιαίου μισθοῦ.

Εἰς τὸ τέλος ἐκαστοῦ ἐξαμηνίου ἀποφασίς τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Ἀμύνης προτάσει τοῦ Ἀνωτέρου Διοικητοῦ Ὑποδρυχίων στηριζομένη ἐπὶ τῶν τηρουμένων βιβλίων καταδύσεων, καθορίζει τοὺς συμπληρώσαντας τὸ ἐξαμηνιον τοῦτο τηρουμένου ἐν ἰσχύϊ καὶ τοῦ ἀπὸ 14 Μαρτίου 1936 Β. Διατάγματος ὡς καὶ τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν.

Τὰ ἐξαμηνια λογίζονται ἀρχόμενα τὴν 1ην Ἰανουαρίου καὶ 1ην Ἰουλίου ἐκαστοῦ ἔτους. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὰ χρονικὰ διαστήματα καταδύσεως δὲν εἶναι πλήρη ἐξαμηνια προστίθενται ταῦτα καὶ ἐξάγεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξαμηνίων, τοῦ ὑπολοίπου λογιζομένου πλήρους ἐξαμηνίου ἐφ' ὅσον ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν μηνῶν.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου 2 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου.

5. Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Α. Ν. 2885 τοῦ 1941 καταργεῖται.

6. Αἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον προσάυξεις λόγῳ πτητικῶν καὶ καταδουτικῶν ἐξαμηνίων παρέχονται μόνον εἰς περίπτωσιν κανονισμοῦ συντάξεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

*Ἀρθρον 44.

1. Ἐπὶ ἀπολύσεως λόγῳ σωματικῆς ἢ διανοητικῆς ἀνικανότητος μὴ ὀφειλομένης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἢ σύνταξις κανονίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ παρόντος, ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 54 ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις.

2. Ὁ διὰ τὴν ἄνωτέρω αἰτίαν ἀπομακρυνόμενος, ἐὰν δὲν ἔχῃ δεκαπενταετῇ τοῦλάχιστον συντάξιμον ὑπηρεσίαν ἐξ ἧς πλήρη δεκαετῇ πραγματικὴν τοιαύτην δικαιούται χρηματικῆς βοήθειας ἴσου πρὸς τὰς ἀποδοχὰς τῶν μηνῶν ὅσα τὰ ἔτη τῆς πραγματικῆς αὐτοῦ ὑπηρεσίας.

*Ἀρθρον 45.

1. Διὰ τοὺς ἐξερχομένους τῆς ὑπηρεσίας συνεπείᾳ νόσου ἢ τραύματος προελθόντος προδήλως καὶ ἀναμφισβητήτως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας ἢ σύνταξις κανονίζεται ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ ποσοστοῦ τῆς ἀνικανότητος τοῦ παρόντος καὶ τοῦ συντάξιμου μηνιαίου μισθοῦ τοῦ καθοριζομένου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ παρόντος.

Ποσοστὸν ἀνικανότητος ἔλασσον τοῦ 25 ο)ο δὲν παρέχεται δικαίωμα συντάξεως ἀνικανότητος.

2. Ἄν ἡ σύνταξις, ἢ ἐκ τῶν ἐτῶν τῆς ὑπηρεσίας προκύπτουσα εἶναι ἀνωτέρα τῆς τοιαύτης τῆς ἀναλογούσης εἰς τὸ ποσοστὸν τῆς ἀνικανότητος καταβάλλεται ἡ μείζων αὕτη σύνταξις.

3. Τὸ ποσοστὸν ἀναπηρίας τῶν παθόντων ὁρίζεται παρὰ τῆς οἰκείας Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Διατάγματος τῆς 17 Αὐγούστου 1922 ἐκτελεστικοῦ τοῦ Ν. 2769 τοῦ 1922 καὶ τοῦ προσηρημένου τῷ Διατάγματι τούτῳ πίνακος.

4. Ἀξιωματικοὶ ἐκ τῶν ἐν τῇ καταστάσει τῆς πολεμικῆς ἀποστρατείας ἢ πολεμικῆς διαθεσιμότητος διατελούντων ἀποταγθέντες ἢ ἀποτασσόμενοι λαμβάνουσι σύνταξιν ἀναλόγως τῶν ἐτῶν τῆς ὑπηρεσίας τῶν.

*Ἀρθρον 46.

1. Ἡ σύνταξις τῆς χήρας συνίσταται εἰς τὰ 5)10 τῆς εἰς τὸν σύζυγον ἀπονεμητέας ἢ ἀπονεμηθείσης συντάξεως. Συντρεχόντων ἐνὸς ἢ δύο τέκνων ἡ σύνταξις τῆς χήρας καὶ τοῦ τέκνου ἢ τῶν δύο τέκνων συνίσταται εἰς τὰ 7)10 τῆς εἰς τὸν σύζυγον ἀπονεμητέας ἢ ἀπονεμηθείσης συντάξεως, συντρεχόντων δὲ τριῶν τέκνων καὶ ἄνω εἰς τὰ 8)10 ταύτης.

Ἀποκαθισταμένου ἢ ἐκλειπόντος τινὸς τῶν τέκνων ἢ ἐνηλικιουμένου τινὸς τῶν ἐκ τούτων ἀρρένων ἢ σύνταξις τῆς χήρας ἢ ταύτης καὶ τῶν λοιπῶν τέκνων περιορίζεται ἀναλόγως πρὸς τὸν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ κανόνα.

2. Μὴ ὑπαρχούσης χήρας συζύγου ἢ θανούσης ἢ κηρυχθείσης ἀφάντος ἢ ἀπολεσάντος τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα ἢ συντάξις τοῦ ἐνὸς ἢ τῶν δύο τέκνων συνίσταται εἰς τὰ 7)10, ἂν δὲ τῶν δύο τέκνων εἰς τὰ 8)10 τῆς εἰς τὸν θανόντα στρατιωτικὸν ἢ συνταξιούχον ἀπονεμητέας ἢ ἀπονεμηθείσης τοιαύτης.

3. Ὑπαρχούσης χήρας καὶ τέκνων, ἡ σύνταξις ἀνήκει κατὰ τὸ ἥμισυ μὲν εἰς αὐτήν, κατὰ τὸ ἕτερον δὲ ἥμισυ εἰς τὰ τέκνα κατ' ἴσας μερίδας.

Ἐὰν τὰ τέκνα ἢ τινὰ τούτων διατελοῦσιν ὑπὸ ἐπιτροπείαν ἄλλου καὶ οὐχὶ τῆς μητρὸς δύναται νὰ ἀπαιτηθῇ ἢ εἰς αὐτὰ κεχωρισμένη καταβολὴ τοῦ ἀνήκοντος αὐτοῖς ποσοῦ τῆς συντάξεως.

4. Τὸ κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ παρόντος νόμου μερίδιον συμμετοχῆς τῆς πατρικῆς οἰκογενείας συνίσταται εἰς τὸ 1)4 τῆς συντάξεως τῆς χήρας συζύγου ἂν δὲν ὑπάρχωσι δικαιοῦχα συντάξεως τέκνα, εἰς τὸ 1)6 δὲ ἂν ὑπάρχωσι τοιαῦτα.

Ἐκλειπόντων τῶν δικαιουμένων συμμετοχῆς μελῶν τῆς πατρικῆς οἰκογενείας ἢ ἀπολεσάντων τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα ἢ μερὶς αὐτῶν προσαυξάνει τὴν τῆς χήρας συζύγου καὶ τῶν τέκνων.

Τὸ κατὰ τ' ἄνωτέρω καθορισθὲν μερίδιον συμμετοχῆς τῆς πατρικῆς οἰκογενείας δὲν ἐπηρεάζεται ἐκ τῆς μεταγενεστέρως ἀπωλείας τοῦ δικαιώματος τῆς συζύγου ἢ τῶν τέκνων.

5. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον συμμετοχὴ τῆς πατρικῆς οἰκογενείας εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ἄνευ τέκνων χήρας συζύγου ὁρίζεται εἰς τὸ ἥμισυ τῆς συντάξεως τῆς χήρας ἐφ' ὅσον εἶχεν ἐγερθῇ ἀγωγὴ διαζυγίου μεταξὺ τῶν συζύγων καὶ ἡ σχετικὴ δίκη διεκόπη βιαίως συνεπεῖα θανάτου τοῦ ἀνδρός.

*Ἀρθρον 47.

1. Ἡ σύνταξις τοῦ πατρὸς συνίσταται εἰς τὰ 3)10 τῆς εἰς τὸν θανόντα ἀπονεμητέας ἢ ἀπονεμηθείσης τοιαύτης.

2. Εἰς τὸ αὐτὸ ποσὸν ὁρίζεται ἡ σύνταξις τῆς μητρὸς καὶ τῶν ἀδελφῶν.

Ἡ σύνταξις τῆς μητρὸς καὶ ἀδελφῶν ἀνήκει κατὰ τὸ ἥμισυ μὲν εἰς τὴν μητέρα, κατὰ τὸ ἕτερον δ' ἥμισυ εἰς τὰς ἀδελφάς κατ' ἴσας μερίδας, δυναμένης ν' ἀπαιτηθῇ τῆς καταβολῆς τῆς συντάξεως ταύτης κεχωρισμένως.

Ἀποκαθισταμένης ἢ ἐκλειπούσης τινὸς τῶν ἀδελφῶν ἢ μερὶς ταύτης προσαυξάνει τὴν τῆς μητρὸς καὶ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν.

3. Μὴ ὑπαρχούσης μητρὸς ἢ θανούσης ἢ σύνταξις ὁλόκληρος ἀνήκει εἰς τὰς ἀδελφάς.

4. Εἰς τὴν περίπτωσιν δικαιώματος συντάξεως ὑπὲρ ἀμφοτέρων τῶν γονέων κατὰ τὰ ὁριζόμενα ἐν ἐδαφίῳ 2 τοῦ ἄρθρου 32 ἡ σύνταξις κατανέμεται μεταξὺ τούτων κατ' ἴσας μερίδας.

*Ἀρθρον 48.

Ὡς ἀπονεμητέα εἰς τὸν θανόντα σύνταξις λογίζεται, ἂν μὲν οὗτος ἀπεβίωσεν μετὰ τὴν συμπλήρωσιν δεκαπενταετοῦς συντάξιμου ὑπηρεσίας ἐξ ἧς δεκαετῆς πλήρης πραγματικὴ τοιαύτη, ἢ ὁριζομένη ἐν ἄρθροις 42, 43 καὶ 44 ἂν δὲ ἀπεβίωσεν ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς περιπτώσεως ε' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 26 ἢ ὁριζομένη ἐν ἐδαφίῳ 1 τοῦ ἄρθρου 45.

*Ἀρθρον 49.

Ἐπὶ θανάτου ἐν ὑπηρεσίᾳ πρὸ τῆς συμπληρώσεως δεκαπενταετοῦς συντάξιμου ὑπηρεσίας ἐξ ἧς δεκαετῆς πλήρης πραγματικὴ τοιαύτη καὶ χωρὶς νὰ συντρέχουν οἱ ὅροι τῆς περιπτώσεως ε' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 26 τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 31 καὶ 32 πρόσωπα τῆς οἰκογενείας τοῦ θανόντος ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν οἱ ὅροι τῶν ἄρθρων τούτων, δικαιοῦνται εἰς χρηματικὸν βοήθημα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφ. 2 τοῦ ἄρθρου 44.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

*Ἀναγνώρισις καὶ προστασία τοῦ δικαιώματος.

*Ἀρθρον 50.

1. Πᾶς δικαιούμενος εἰς στρατιωτικὴν σύνταξιν ἢ αὐξήσιν τοιαύτης συντάξεως ὀφείλει νὰ υποβάλῃ ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ δικαιώματος ἐντὸς πενταετίας ἀφ' ἧς τὸ δικαίωμα ἐγεννήθη, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἀμύνης ἢ προκειμένου περὶ συνταξιούχου εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ αἰτήσιν ἥτις παραπέμπεται μετὰ πάσης σχετικῆς πληροφορίας εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

2. Ἐὰν ὁ ἀποκτήσας δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἀπεβίωσεν πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας χωρὶς νὰ υποβάλῃ τὴν ὡς ἄνω αἰτήσιν, ἢ προθεσμίᾳ αὕτη πρὸς ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως ὑπὸ παντὸς ἔχοντος συμφέρον παρατείνεται ἐπὶ ἐν εἰσέτι ἔτος ἀπὸ τῆς λήξεώς της.

3. Αἱ ὡς ἄνω προθεσμίαι τρέχουσι καὶ κατὰ τῶν διατελούντων ὑπὸ ἐπιτροπείαν, κηδεμονίαν ἢ δικαστικὴν ἀντιλήψιν. Ἐὰν τὰ πρόσωπα ταῦτα δὲν ἔχουσιν ἐπιτροπὸν ἢ κηδεμόνα ἢ ἀντιλήπτορα ἢ παραγραφὴ δὲν συμπληροῦται πρὸ τῆς παρελεύσεως ἐξ μηνῶν, ἀφ' ἧς ταῦτα κατέστησαν ἀπεριορίστως ἱκανὰ ἢ ἐκτίσαντο ἐπιτροπὸν κηδεμόνα ἢ ἀντιλήπτορα.

4. Αἰτήσεις περὶ ἀναγνώρισεως δικαιώματος συντάξεως ἐπιδόματος ἢ πληρωμῆς ἀναγνωρισθέντων ἢ καθυστερουμένων τοιούτων, ὑποβαλλομένη εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν παρὰ παντὸς τρίτου, οὐδὲν ἔννομον ἀποτέλεσμα παράγει οὐδὲ λαμβάνεται ὑπ' ὅψει ἐὰν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ εἰδικῷ πληρεξουσίου παρέχοντος τὴν εἰδικὴν ἐντολὴν πρὸς ἐπιδίωξιν τῶν ἐν τῇ αἰτήσῃ ἀναφερομένων.

*Ἀρθρον 51.

1. Ἐπὶ δικαιώματος συντάξεως παθόντος ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας ἢ αἰτήσις πρὸς ἄσκησιν τοῦ δικαιώματος τούτου υποβάλλεται, ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ δικαιώματος ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς πρώτης μετὰ τὸ πάθῃνα ἀπομακρύνσεως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

Ἐὰν ὁ παθὼν ἀπεβίωσεν πρὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τ' ἄνωτέρω προθεσμίας χωρὶς νὰ υποβάλῃ τὴν ὡς ἄνω αἰτήσιν, ἢ προθεσμίᾳ αὕτη πρὸς ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως ὑπὸ παντὸς ἔχοντος συμφέρον παρατείνεται ἐπὶ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς λήξεώς της.

Ἐπὶ θανάτου τοῦ παθόντος ἐν ὑπηρεσίᾳ ἢ αἰτήσις υποβάλλεται ὑπὸ παντὸς δικαιουμένου εἰς σύνταξιν ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ δικαιώματος ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου.

2. Τὸ Ὑπουργεῖον, εἰς ὃ ὑπεβλήθη ἡ αἴτησις, παραπέμπει αὐτὴν εἰς τὴν ἀρμοδίαν Στρατιωτικὴν Ἀρχὴν ἥτις ὀφείλει νὰ παράσχῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρ' αὐτῇ στοιχείων πᾶσαν χρήσιμον πληροφορίαν ἀπαραιτήτως δὲ ἐπίσημον πιστοποιήσιν περὶ τοῦ Σώματος, τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τύπου τῆς ὑπηρεσίας του.

Ἐπιμελεία τοῦ Ὑπουργείου προκαλεῖται ἀρμοδίως καὶ πᾶσα ἀναγκαία πληροφορία περὶ τῆς διὰ τὴν πάθῃσιν νοσηλείας τοῦ στρατιωτικοῦ, περὶ τῆς διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἀνικανότητός του, καὶ περὶ τῶν λόγων τῆς ἐκ τῶν τά-

Ξεων ἀπομακρύνσεώς του, ἂν αὐτὴ εἶχεν ἤδη συντελεσθῇ πρὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως.

3. Τὸ Ὑπουργεῖον διατάσσει τὴν παρὰ τῆς ἀρμοδίας, λόγῳ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ παθόντος, στρατιωτικῆς ἀρχῆς ἐνέργειαν ὑπὸ Ἀξιωματικοῦ ἀνακρίσεων πρὸς ἐξακρίθωσιν τῶν περιστάσεων τοῦ παθήματος, τῆς σχέσεως αὐτοῦ πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τοῦ χρόνου καθ' ὃν αἱ συνέπειαι αὐτοῦ τὸ πρῶτον ἐξεδηλώθησαν.

Ὁ ἐνεργὼν τὰς ἀνακρίσεις ἀξιωματικὸς δύναται νὰ καλῇ πρὸς ἐξέτασιν πάντα δυνάμενον νὰ γνωρίζῃ τὰς περιστάσεις, ὑφ' ὧς ἐπαθεν ὁ στρατιωτικὸς καὶ νὰ ζητῇ πᾶσαν ἀναγκαίαν πρὸς μόρφωσιν γνώμης πληροφορίαν, διατυπῶναι δὲ λεπτομερῶς ἐν ἐκθέσει ἡτιολογημένον πόρισμα, ὅπερ μετὰ τοῦ σχετικοῦ φακέλλου ὑποβάλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Τὸ Ὑπουργεῖον παραπέμπει τὸν παθόντα εἰς τὸ ἐγγύτερον τῇ κατοικίᾳ αὐτοῦ στρατιωτικὸν ἢ ναυτικὸν ἢ τῆς ἀεροπορίας νοσοκομεῖον, τριμελὲς δὲ Ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ δύο τῶν ἐν αὐτῷ ὑπηρετούντων ἱατρῶν λαμβάνουσα γνώσιν τῶν ἀνακρίσεων, γνωματεύει κατὰ τὴν ἀνεξέλεγκτον ἐπιστημονικὴν αὐτῆς κρίσιν καὶ μετ' ἐξέτασιν τοῦ παθόντος διὰ πλήρους καὶ ἐπαρκῶς ἡτιολογημένης γνωματευσέως τῆς περὶ τοῦ εἶδους καὶ τῶν συνεπειῶν τοῦ παθήματος, ἐάν τοῦτο προήλθε προδήλως καὶ ἀναμφισβητήτως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας του ἢ μὴ, περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐκδηλώσεως τοῦ παθήματος καὶ περὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς κατὰ τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἀρθροῦ 45 ἀνικανότητος αὐτοῦ.

Ἐὰν καταστῇ ἀδύνατος ἡ ἐξέτασις τοῦ παθόντος λόγῳ τοῦ ἐπελθόντος θανάτου αὐτοῦ ἢ λόγῳ τῆς ὑγιεινῆς του καταστάσεως ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὡς ἄνω ἐγγράφων.

Προκειμένου περὶ ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων ἀντὶ τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς γνωματεύει ἡ Ἀνωτάτη Ἀστυνομικὴ Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ εἰς ἣν παραπέμπεται ὁ φάκελλος τῶν ἀνακρίσεων.

4. Ἐπὶ στρατιωτικῶν ἐκτελούντων ὑπηρεσίαν ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ ἡ κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 αἰτήσεις ὑποβάλλεται εἰς τὴν οἰκίαν διπλωματικὴν ἀρχὴν τὴν ἐδρεύουσαν εἰς τὴν χώραν, ἐν ᾗ ὑπηρετοῦσι καὶ ἐν ἐλλείψει ταύτης εἰς τὴν οἰκίαν προξενικὴν ἀρχὴν, ἥτις ἐνεργεῖ τὰς ἐν ἐδαφίῳ 3 ἀνακρίσεις, διορίζει τριμελὴ ἐξ ἱατρῶν Ἐπιτροπὴν ἀποφαινομένην κατὰ τὸ αὐτὸ ἐδάφιον καὶ ἐπιμελεῖται τῆς ἀποστολῆς τῶν ἐγγράφων εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον.

Ἐὰν ὁ παθὼν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ διαμένῃ τυχὼν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, αἱ ἀνακρίσεις ἐνεργοῦνται κατὰ τ' ἀνωτέρω ὀριζόμενα, τὸ δὲ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον, πρὸς ὃ αὐταὶ διαβιβάζονται, ἐνεργεῖ τὰ ἐν ἐδαφίῳ 3 παρὰγράφῳ 3 ὀριζόμενα.

5. Ἡ κατὰ τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ τριμελὲς ἐξ ἱατρῶν Ἐπιτροπὴ διαβιβάζει τὸν φάκελλον τῶν ἀνακρίσεων μετὰ τῆς γνωματευσέως τῆς εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἀνωτάτην Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν, ἥτις μετ' ἐξέτασιν τοῦ παθόντος, ἐφ' ὅσον αὕτη κριθεῖσα ἀναγκαία εἶναι δυνατὴ ἀποφαίνεται περὶ τῶν ἐν ἐδαφίῳ 3 παρὰγράφῳ 3 θεμάτων.

Ἀδυναμία προσελεύσεως τοῦ παθόντος ἐνώπιον τῆς ὡς ἄνω Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς συγχωρεῖται μόνον διὰ λόγους ὑγείας, πιστοποιουμένους αἰτῇσι τοῦ ἐνδιαφερομένου διὰ βεβαιώσεως τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἐγγυημένου τῇ κατοικίᾳ αὐτοῦ στρατιωτικοῦ, ναυτικοῦ ἢ τῆς ἀεροπορίας νοσοκομείου, ἢ ὑπὸ τῆς κατὰ τὰ ἐδάφια 3 ἢ 4 συσταθείσης Ἐπιτροπῆς.

6. Ἡ Ἀνωτάτη Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ ὡς καὶ ἡ κατὰ τὰ ἐδάφια 3 καὶ 4 τριμελὲς ἐξ ἱατρῶν τοιαύτη δικαιούται πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς γνωματευσέως τῶν νὰ προκαλέσῃ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἐγγράφων, ἐάν κατὰ τὴν κρίσιν τῶν δὲν παρέχωνται ἐξ αὐτῶν ἐπαρκῇ στοιχείᾳ πρὸς μόρφωσιν γνώμης.

7. Ἐν περιπτώσει ἀνικανότητος ὀφειλομένης εἰς νόσον ἢ γνωμάτευσις τῆς οἰκείας Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐάν εἶναι ὁμόφωνος.

8. Ἐπανάληψις τῆς διαδικασίας ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἶναι ἄκυρος, ἐκτὸς ἂν ἐνηργήθῃ κατόπιν πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

9. Ἐπανεξέτασις τοῦ παθόντος παρὰ τῆς οἰκείας Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ διαταχθῇ ἐφ' ὅπασα τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ αἴτησις ὑποβάλλεται ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου ἐντὸς ἐξαμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, δέον δὲ νὰ συνοδεύεται ὑπὸ γραμματίου καταθέσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ποσοῦ ὀριζομένου ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ γνωμάτευσις τῆς οἰκείας Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς διαβιβάζεται μεθ' ὁλοκλήρου τοῦ σχετικοῦ φακέλλου εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ὅπερ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης καὶ τῶν λοιπῶν στοιχείων ἐκδίδει τὴν σχετικὴν αὐτοῦ πρᾶξιν ἢ ἀπόφασιν.

10. Ἡ οἰκεία Ἀνωτάτη Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποφαινομένη ἐπὶ τῆς σχέσεως τοῦ παθήματος πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν ὑποχρεοῦται νὰ γνωμοδοτήσῃ, ἀσχετῶς τῆς θειτικῆς ἢ ἀρνητικῆς περὶ τούτου γνώμης τῆς, περὶ τοῦ βαθμοῦ μειώσεως τῆς πρὸς ἐργασίαν ἀνικανότητος τοῦ παθόντος κατὰ τὰ ἐν ἐδαφίῳ 3 τοῦ ἀρθροῦ 45 ὀριζόμενα.

11. Ὑπὸ τῶν Ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων ἡ κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ αἰτήσεις ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας Πόλεων, ὅπερ καὶ διατάσσει ἀστυνομικὸν ὑπάλληλον πρὸς ἐνέργειαν τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον 3 ἀνακρίσεων, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ καὶ διὰ τοὺς Ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων ἐδαφίων.

12. Ἡ δαπάνη πρὸς ἐνέργειαν τῆς ἱατρικῆς ἐξετάσεως καὶ τῶν ἀνακρίσεων εἶναι εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου, καταλογίζεται ὅμως ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου εἰς βάρος τοῦ αἰτούντος διὰ τῆς ἐπὶ τῆς αἰτήσεως πράξεως ἢ ἀποφάσεώς του, ἂν ἡ αἴτησις αὕτη κριθῇ ἀπορριπτέα ὡς ἀβάσιμος, ποσὸν ὀριζόμενον ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

13. Προκειμένου νὰ κριθῇ τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα τῶν ἐκ τραυμάτων ἢ κακονυχῶν κατὰ τὸ ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου 1940 μέχρι 15 Αὐγούστου 1945 χρονικὸν διάστημα ἡ κατὰ τὸν κατὰ τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν ἀγῶνα παθόντων, ἐφαρμόζεται ἡ ὑπὸ τῶν Α.Ν. 2650, 2665, 2666 καὶ 2734 τοῦ 1940, 2885 τοῦ 1941 καὶ 835 τοῦ 1948, ὡς οἱ Νόμοι οὗτοι ἐτροποποιήθησαν καὶ συμπληρώθησαν μεταγενεστέρως, καθοριζομένην διαδικασίᾳ δύναται ὅμως τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον νὰ ζητήσῃ τὴν συμπλήρωσιν τῶν στοιχείων τῆς διαδικασίας, καθ' ὃν τρόπον ἤθελε κρίνει ἀναγκαῖον.

* Ἀρθρον 52.

1. Εἶναι ἀπαράδεκτος πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα τὴν ἀναγνώρισιν δικαιώματος εἰς στρατιωτικὴν σύνταξιν ἢ τὴν ἀσκήσιν τῶν κατὰ νόμον ἐνδίκων μέσων ἂν δὲν προσαρτᾶται γραμματίον Δημοσίου Ταμείου βεβαιούν τὴν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καταβολὴν ποσοῦ ὀριζομένου ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

ΤΙΤΛΟΣ III.

ΚΟΙΝΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἀπόδειξις ἀνικανότητος μελῶν οἰκογενείας, ἀπορία, λύσις γάμου καὶ ἐνηλικίωσις τέκνων.

* Ἀρθρον 53.

1. Ἡ κατὰ τὰ ἀρθρα 5, 6, 31 καὶ 32 τοῦ παρόντος νόμου γνωμάτευσις τῆς Ἀνωτάτης Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς περὶ τῆς ἀνικανότητος τῶν τέκνων καὶ τοῦ πατρὸς εἶναι

εποχρωτική δια τὸ Ἑλεγκτικὸν Συνεδρίον εἶναι ὁμόφωνος.

2. Ὃπου κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀπαιτεῖται διὰ τὴν θεμελίωσιν δικαιώματος ἀπορία, αὕτη κρίνεται παρὰ τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

3. Ἐν περιπτώσει καὶ ἢν δὲν ἀποδεικνύεται τὸ ἀμετάκλητον δικαστικῆς ἀποφάσεως λυούσης τὸν γάμον, ἡ χήρα πάλιν δὲν δικαιούται συντάξεως ἂν ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως δὲν ἡσκήθῃ κατ' αὐτῆς ἐνδίκον τι μέσον, ἐκτὸς ἐὰν ἡ σύζυγος ἀπεβίωσεν πρὸ τῆς παρελύσεως τοῦ ἐξαμήνου.

4. Ἡ ἐνγλικίωσις τῶν ἀρρένων συνταξιούχων θεωρεῖται γενομένη τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους καὶ δ' συμπληροῦται τὸ 20ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἡ δὲ συμπλήρωσις τοῦ 65ου ἔτους τῆς ἡλικίας τοῦ πατρὸς λογίζεται γενομένη τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους καὶ δ' συμπληροῦται τοῦτο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἐπιδόματα.

Ἀρθρον 54.

1. Εἰς τοὺς Πολιτικούς Ὑπαλλήλους καὶ Στρατιωτικούς ἐν γένει τοὺς δικαιουμένους συντάξεως λόγω παθήματος, προελθόντος προδήλως καὶ ἀναμφισβήτητος ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας παρέχεται, σὺν τῇ συντάξει, μηνιαῖον προσωπικὸν καὶ ἀμεταβίβαστον ἐπίδομα ἀναλόγως τοῦ ἐκ τοῦ παθήματος βαθμοῦ μειώσεως τῆς πρὸς ἐργασίαν ἰκανότητος ὡς κάτωθι :

Ἀνικανότης 25ο)ο ἕως 45ο)ο	Δραχ. 100.000
Ἀνικανότης 50ο)ο ἕως 55ο)ο	Δραχ. 120.000
Ἀνικανότης 60ο)ο ἕως 65ο)ο	Δραχ. 150.000
Ἀνικανότης 70ο)ο ἕως 75ο)ο	Δραχ. 200.000
Ἀνικανότης 80ο)ο ἕως 95ο)ο	Δραχ. 250.000
Ἀνικανότης 100ο)ο	Δραχ. 320.000

Τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐπίδομα προσαυξάνεται κατὰ 50ο)ο ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ συνταξιοδοτουμένου ἐνεκα φυματιώσεως ἡ νοσήματος φυματιώδους φύσεως ἢ περὶ ὑποστάντος μειώσιν τῆς πρὸς ἐργασίαν ἰκανότητος 80ο)ο καὶ ἄνω ἅμα δὲ καὶ μὴ δυναμένου, κατὰ γνωμάτευσιν τῆς Ἀνωτάτης Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, νὰ ἐκτελέσῃ τὰς στοιχειώδεις αὐτοῦ ἀνάγκας ἄνευ τῆς βοήθειας τρίτου προσώπου.

2. Ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου παρέχονται τὰ αὐτὰ ἐπιδόματα καὶ ὅταν ἡ σύνταξις κανονίζεται βάσει τῆς συνταξίου ὑπηρεσίας τοῦ παθόντος ὡς μείζων.

3. Οἱ ἐξερχόμενοι τῆς Ὑπηρεσίας ἐνεκα σωματικῆς ἢ διανοητικῆς ἀνικανότητος μὴ ὀφειλομένης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν δικαιούνται τοῦ ἡμίσεος τοῦ κατὰ τὸ ἐδάφ. 1 ἐπιδόματος μετὰ γνωμάτευσιν τῆς Ἀνωτάτης Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, περὶ τοῦ βαθμοῦ μειώσεως τῆς πρὸς ἐργασίαν ἰκανότητος τοῦ παθόντος καὶ τῆς φύσεως τῆς νόσου δι' ἣν ἐκρίθη ἀνίκανος, ἂν συντρέχῃ περίπτωσις νοσήματος.

4. Τὰ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐπιδόματα δὲν καταβάλλονται ἐφ' ὅσον παρέχεται παρὰ τοῦ Δημοσίου Νοσοκομειακῆς περίθαλψις πέραν τοῦ Διμήνου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἀνώτατον ὄριον συντάξεως, ἑναρξίς συντάξεως καὶ συρροή συντάξεως καὶ μισθοῦ ἢ ἄλλων ἀπολαυτῶν.

Ἀρθρον 55.

Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει τὸ σύνολον τῆς ἀπονεμομένης ἢ ἀπονεμητέας κατὰ τὸν παρόντα νόμον μηνιαίας συντάξεως δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸν ἐκάστοτε μηνιαῖον συντάξιμον μισθὸν βάσει τοῦ ὁποίου κανονίζεται ἡ σύνταξις.

Ἐξαιρετικῶς ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις προσαυξήσεως τῆς συντάξεως λόγω πτητικῶν ἢ καταδυτικῶν ἐξαμηνίων ἢ οὕτω προσαυξανόμενης σύνταξις δύναται νὰ ὀρισθῇ μέχρι τοῦ μηνιαίου μισθοῦ ἐνεργείας ὡς οὗτος ὀρίζεται ἐν ἐδαφίῳ 2 τοῦ ἁρθρου 9 καὶ ἐν ἐδαφίῳ 2 τοῦ ἁρθρου 34 τοῦ παρόντος.

Διὰ τοὺς ἔχοντας συμπληρώσει 28 πτητικὰ ἢ καταδυτικὰ ἐξαμηνια λαμβάνεται ὑπ' ὄψει, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὁρίου καὶ τὸ 1)6 τοῦ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐξόδου τοῦ στρατιωτικοῦ ἐκ τῶν τάξεων παρεχομένου ἐξαμηνιαίου πτητικοῦ ἢ καταδυτικοῦ ἐπιδόματος.

Εἰς τοὺς κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους περιορισμοὺς δὲν συμπεριλαμβάνονται τὰ ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 54 ὀριζόμενα ἐπιδόματα λόγω νόσου.

Ἀρθρον 56.

1. Ἡ πληρωμὴ τῆς συντάξεως ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀπομακρύνσεως τοῦ ὑπαλλήλου ἢ τοῦ στρατιωτικοῦ ἢ ἀπὸ τῆς ἐπομένης τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

Τὸ τελευταῖον ἰσχύει καὶ ἐπὶ τοῦ συνταξιούχου.

Ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ἀπομακρυνσὶς λογίζεται γενομένη ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ ἐγγράφου τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀπολύσεως ἢ τῆς ἀποδοχῆς τῆς παραιτήσεως.

Ἐπὶ στρατιωτικῶν ἢ ἀπομακρυνσὶς λογίζεται γενομένη κατὰ τὰ ἐν ἁρθρῳ 39 ὀριζόμενα.

2. Ἡ πληρωμὴ τῶν ἐπιδομάτων ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς καὶ δ' ἐκδίδεται ἡ σχετικὴ πράξις ἢ ἀπόφασις τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ κανονίζουσα τὸ ἐπίδομα.

3. Ὁ παραιτηθεὶς ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἁρθρου 1 ἐδάφιον 1 περιπτώσεις α' καὶ ε' μόνιμος ἢ ἰσόβιος ὑπάλληλος παύει αὐτοδικαίως τῆς ὑπηρεσίας μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς παραιτήσεως, ἐὰν αὕτη δὲν ἐγένετο δεκτὴ προηγουμένως.

4. Ἐὰν αἱ λόγω παθήσεως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας συνέπειαι ἐξεδηλώθησαν μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ ὑπαλλήλου ἢ τοῦ στρατιωτικοῦ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, ἡ πληρωμὴ τῆς συντάξεως λόγω παθήσεως ἀρχεται ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς ἐκδηλώσεως τῶν συνεπειῶν.

5. Ὦανόντος τοῦ πατρὸς τὸ κατὰ τὰ ἄρθρα 6 καὶ 32 ἐδάφιον 16 δικαίωμα τῆς συντάξεως καὶ ἡ πληρωμὴ τῆς συντάξεως τῆς χήρας μητρὸς ἢ ἀδελφῶν ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

6. Κηρυχθεῖσης ἀφανείας τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως καὶ ἡ πληρωμὴ ταύτης ἀρχεται ἀπὸ τῆς τελευταίας στιγμῆς τοῦ κινδύνου ἢ τῆς τελευταίας περὶ ἀφάντου εἰδήσεως κατὰ τὰς περὶ ἀφανείας διατάξεις.

7. Ἐπὶ ἐξαφανίσεως στρατιωτικοῦ ἐν πολέμῳ ἢ ἐπιστρατεύσει, ὅπου συντρέχει περίπτωσις ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος, τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως καὶ ἡ πληρωμὴ ἀρχεται ἀπὸ τῆς τελευταίας στιγμῆς τοῦ κινδύνου ἢ τῆς τελευταίας περὶ τοῦ ἀφάντου εἰδήσεως, ἂν ἡ ἐξαφάνισις παραταθῇ ἐπὶ ἐξαμηνον, μὴ ἐφαρμοζομένων ἐν προκειμένῳ τῶν σχετικῶν διατάξεων περὶ ἀφανείας.

8. Ἐπὶ ἐξαφανίσεως ἐν πτήσει ἢ ἐν καταδύσει ἐν εἰρήνῃ ἢ ὡς ἄνω παράγραφος ἰσχύει ἐὰν ἡ ἐξαφάνισις παραταθῇ ἐπὶ ἓνα μῆνα καὶ πιστοποιηθῇ αὕτη δι' ἐνόρκου προανακρίσεως.

9. Εἰς περίπτωσιν καὶ ἢν ἡ ἀναγνώρισις συμμετοχῆς τῆς πατρικῆς οἰκογενείας εἰς τὴν σύνταξιν τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων γίνεται μετὰ τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεως τῶν προσώπων τούτων, ἡ καταβολὴ τοῦ μεριδίου τῆς συμμετοχῆς ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἀρθρον 57.

1. Εἰς τὸν δι' οἰονδήποτε λόγον ἀπομακρυνόμενον ἐκ τῆς ὑπηρεσίας μόνιμον ἢ ἰσόβιον ὑπάλληλον ἢ μόνιμον στρατιωτικὸν παρέχονται ἐπὶ ἐξαμηνον πᾶσαι αἱ ἀποδοχαὶ αὐτοῦ ἐξαιρέσει :

α') τῆς περιπτώσεως τῆς ἀπολύσεως ἐνεκα πειθαρχικοῦ παραπτώματος ἢ ὑπηρεσιακῆς ἀνεπαρκείας τῶν μονίμων ἢ ἰσοβίων ὑπαλλήλων καὶ

β') τῆς περιπτώσεως τῆς παραιτήσεως τοῦ ὑπαλλήλου ἢ στρατιωτικοῦ χωρὶς νὰ συντρέχῃ ἡ ἐν ἁρθρῳ 1 ἐδ. 1α καὶ ε' καὶ 26 ἐδ. 1α καὶ β' ὑπηρεσία.

2. Ὁ ἐπανερχόμενος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μόνιμος ἢ ἰσόβιος

υπάλληλος ή δι' ανακλήσεως εξ αποστρατείας εφεδρος στρατιωτικός δικαιούται εις την εκ νέου απόληψιν εξαμήνων αποδοχών, κατά τους όρους του προηγούμενου εδαφίου, εάν ή νέα υπηρεσία του είναι προκειμένου μὲν περί στρατιωτικού τουλάχιστον διετής πραγματική και συνεχής, προκειμένου δὲ περί πολιτικού υπαλλήλου τουλάχιστον τετραετής και συνεχής.

3. Αἱ αποδοχαὶ τοῦ εξαμήνου καταβάλλονται και εις την χήραν τοῦ θανόντος μονίμου ή ισοδίου υπαλλήλου ή μονίμου στρατιωτικοῦ και τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐφ' ὅσον ταῦτα εἶναι τὰ μὲν θήλεα ἄγαμα, τὰ δὲ ἄρρενα ἄγαμα και ἀνήλικα ή ἐνήλικα και ἀνίκανα πρὸς ἐργασίαν κατά τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

4. Οἱ περιορισμοὶ τοῦ εδαφ. 2 ἐφαρμόζονται και διὰ τὴν πληρωμὴν αποδοχῶν εξαμήνου τῆς χήρας και τῶν τέκνων τοῦ ἐπανερχομένου εις τὴν υπηρεσίαν μονίμου ή ισοδίου υπαλλήλου ή δι' ανακλήσεως εξ αποστρατείας εφεδρου στρατιωτικοῦ.

5. Ἐὰν ὁ ἀποθανὼν εἶναι συνταξιούχος καταβάλλεται ἐπὶ ἐξ μηνῶν εις τὴν χήραν και τὰ ὑπὸ τοὺς όρους τοῦ προηγούμενου εδαφίου τέκνα αὐτοῦ ὁλοκληρῶς ή σύνταξις τοῦ θανόντος.

6. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν προηγούμενων εδαφίων ή πληρωμὴ τῆς τυχόν ἀπονευμένης σύνταξιν ἀρχεται ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ εξαμήνου ἐκτὸς εάν ή σύνταξις μετὰ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον παρεχομένων τυχόν ἐπιδομάτων ή προσαυξήσεων εἶναι ἀνωτέρα τῶν αποδοχῶν, ὅτε ή πληρωμὴ ἀρχεται ἀφ' ἧς ἐγεννήθη τὸ δικαίωμα εις σύνταξιν, μὴ καταβαλλομένων ἐν τούτῳ περιπτώσει εξαμήνων αποδοχῶν.

7. Αἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον καταβαλλόμεναι αποδοχαὶ ἐξ μηνῶν βαρύνουσι τὸν προϋπολογισμὸν τῶν υπηρεσιῶν εις ὧς ἀνήκουν οἱ ἀπομακρυνόμενοι υπάλληλοι.

Αἱ αποδοχαὶ ἐξ μηνῶν τῶν ἀπολυομένων υπαλλήλων τῶν Ἀνακτόρων καταβάλλονται ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἐξ ιδίας πιστώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν

* Ἄρθρον 58.

1. Δὲν καταβάλλεται ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου διπλὴ σύνταξις ή σύνταξις και αποδοχαὶ συγχρόνως.

Ὡς αποδοχαὶ νοοῦνται πᾶν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου καταβαλλόμενον χρηματικὸν ποσὸν ὡς ἀντάλλαγμα προσφερομένης υπηρεσίας ὑπὸ μορφὴν αποδοχῶν ή μηνιαίας ή ἡμερησίας ἀποζημιώσεως ή ἀντιμισθίας και ἂν εἴη ή πρὸς τὸ Δημοσίον σχέσις ρυθμίζεται ὑπὸ τῶν κανόνων τοῦ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ή ή καταβολὴ τῶν αποδοχῶν ἐνεργεῖται ἐξ εἰδικῶν κονδυλίων τοῦ προϋπολογισμοῦ ή ἐκ δαπανῶν ἀνασυγκροτήσεως ή οἰουδήποτε λογαριασμοῦ τοῦ Δημοσίου.

Δὲν καταβάλλεται ὁμοίως ή σύνταξις ἂν ὁ συνταξιούχος διατελῇ εις οἰανδήποτε θέσιν ἐφ' ὅσον ή ἐν τῇ θέσει ταύτῃ υπηρεσίᾳ παρέχει κατ' ἀρχὴν δικαίωμα συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ή ὅπωςδήποτε λαμβάνεται ὑπ' ὅψιν διὰ τὸν κανονισμὸν ή τὴν αὔξησιν συντάξεως καταβαλλομένης ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

2. Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ και τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ή καταβολὴ ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου συντάξεως και αποδοχῶν εις συνταξιούχους ἐν γένει υπηρετούντας ή προσλαμβανομένους ὑπὸ τὴν ιδιότητα ἐκτάκτων υπαλλήλων ή υπηρετῶν ή ἡμερομισθίων ή ἐπὶ συμβάσει, ἐφ' ὅσον ή διατήρησις αὐτῶν ἐν τῇ υπηρεσίᾳ ή ή πρόσληψις τούτων κρίνεται προφανῶς συμφέρουσα εις τὸ δημόσιον λόγῳ σπανίας εἰδικότητος αὐτῶν ή λόγῳ ἑθνικῶν ἀναγκῶν, τῆς ἐν τῇ θέσει ταύτῃ υπηρεσίας μὴ λογιζομένης ὡς συντάξιμου.

3. Ἐπιτρέπεται ή σύγχρονος καταβολὴ μέχρι δύο τὸ πολὺ συντάξεων ή συντάξεως και αποδοχῶν συγχρόνως εις συνταξιούχους λαμβάνοντας πολεμικὴν ή προσωπικὴν σύνταξιν. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει και ὅταν ἀπενεμήθῃ ή σύνταξις εις τὴν χήραν σύζυγον και τὰ τέκνα τοῦ ἐν τῇ ἐκτελέσει διατεταγμένης υπηρεσίας φονευθέντος ή θανόντος ἐκ τραυμάτων υπαλλήλου ή στρατιωτικοῦ.

Τὸ συντάξιμον τῆς υπηρεσίας δι' ἣν καταβάλλεται ἐν τῇ

περιπτώσει ταύτῃ ὁ μισθὸς δὲν αἶρεται διὰ τῆς συγχρόνου καταβολῆς τῆς συντάξεως.

4. Ἄν ἐκ τοῦ θανάτου συνταξιούχου τινὸς γυνῶνται ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ πλείονα δικαιώματα συντάξεως ἀπορρέοντα ἐξ ιδίας υπηρεσίας ή ἐκ παθήματος τοῦ θανόντος ή ἐκ τῶν συνθηκῶν τοῦ θανάτου του ή οἰκογενεία του δικαιούται τῆς μεγαλύτερας μόνον ἐκ τῶν συντάξεων τούτων.

5. Συνταξιούχοι τοῦ Δημοσίου ἐξ ιδίας υπηρεσίας ή ιδίου παθήματος ἐκμισθύντες τὴν ἐργασίαν τῶν ὁπωσδήποτε εις Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου και Τραπεζῶν ἐν γένει λαμβάνουσι πληρὴ τὴν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου σύνταξιν, μόνον ἐφ' ὅσον τὸ ἄθροισμα ταύτης και τῶν ἐκ τῆς ἐκμισθώσεως τῆς ἐργασίας μηνιαίων ἀπολαυῶν αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰς ἐκάστοτε αποδοχὰς ἐνεργείας τοῦ βαθμοῦ Διευθυντοῦ α' τάξεως τῆς Δημοσίας Διοικητικῆς Ἱεραρχίας μεθ' ὁλοκληρῶν τοῦ ἐπιδόματος εὐδοκίμου παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ.

Ἐφ' ὅσον τὸ ἄθροισμα τοῦτο ὑπερβαίνει τὰς ὡς ἄνω αποδοχὰς τὸ ὑπερβάλλον ἐκπίπτει ἐκ τῆς συντάξεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

Ἐπὶ συνταξιοδοτούμενων θάσει τοῦ συνταξίμου μισθοῦ βαθμοῦ οὐ αἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω αποδοχαὶ εἶναι ἀνώτεροι τῶν τοῦ Διευθυντοῦ α' τάξεως ή ἐκπτώσις ἐκ τῆς συντάξεως χωρεῖ ὅταν τὸ ἄθροισμα ταύτης και τῶν ἐκ τῆς ἐκμισθώσεως τῆς ἐργασίας τῶν ἀπολαυῶν αὐτῶν ὑπερβαίνει τὰς ἐκάστοτε αποδοχὰς τοῦ βαθμοῦ θάσει τοῦ ὁποίου συνταξιοδοτοῦνται.

Προκειμένου περί συνταξιούχων τοῦ Δημοσίου οὐχὶ ἐξ ιδίας υπηρεσίας ή ἐξ ιδίου παθήματος ἀλλ' ἐκ μεταβιβάσεως συνταξιοδοτήσεως τῆς περιπτώσεως τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος εδαφίου λαμβάνονται ὡς ὅριον αἱ ἐκάστοτε αποδοχαὶ ἐνεργείας τοῦ βαθμοῦ Τμηματάρχου α' τάξεως μεθ' ὁλοκληρῶν τοῦ ἐπιδόματος λόγῳ εὐδοκίμου παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ συνταξιοδοτήσεως δὲ τῆς περιπτώσεως τῆς δευτέρας παραγράφου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῆς περιπτώσεως ταύτης.

6. Ὡς μηνιαῖαι ἀπολαυαὶ ἐκ τῆς ἐκμισθώσεως ἐργασίας περί ὧν τὸ προηγούμενον εἶδος νοοῦνται ἄπασαι αἱ ὑφ' οἰονδήποτε τύπον χορηγούμεναι ἀμοιβαὶ διὰ παρεχομένην ἐργασίαν ή οἰανδήποτε ἀπασχόλησιν.

Ἐὰν αἱ ἀμοιβαὶ αὗται ὀρίζονται δι' ἑλάσσον ή διὰ μείζον τοῦ μηνὸς χρονικὸν διάστημα, λαμβάνονται ὑπ' ὅψιν αἱ ἀναλογούσαι δι' ἕκαστον μῆνα τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους καθ' ὃ ἐλήφθησαν.

7. Ἐφ' ὅσον τὸ ἄθροισμα τῶν συντάξεων, αἵτινες καταβάλλονται εις τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ή Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, Τραπεζῶν και πάσης φύσεως Ἰδρυμάτων και Ἐπιχειρήσεων ὑπερβαίνει τὸ σύνολον τῶν αποδοχῶν ἐνεργείας τοῦ βαθμοῦ θάσει τοῦ ὁποίου ἐκانونίσθη ή σύνταξις μεθ' ὁλοκληρῶν τοῦ ἐπιδόματος λόγῳ εὐδοκίμου παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ, τὸ ὑπερβάλλον ἐκπίπτει ἐκ τῆς συντάξεως ή τῶν συντάξεων τοῦ Δημοσίου.

8. Οἱ περιορισμοὶ τῶν εδαφίων 5 και 7 τοῦ παρόντος δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἐφ' ὅσον ὁ συνταξιούχος κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Δημοσίας υπηρεσίας του ἐκέκτητο τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ ἐκτὸς τῶν αποδοχῶν τῆς Δημοσίας θέσεως και αποδοχὰς ή σύνταξιν ἐξ ἄλλης πηγῆς. Ὅμοίως δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν οἱ περιορισμοὶ τοῦ εδαφίου 7 προκειμένου περί συνταξιούχων τοῦ Δημοσίου ἀποκτησάντων δικαίωμα συντάξεως ἐξ υπηρεσίας παρασχεθείσης πράγματι εις Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου ή Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, Τραπεζῶν και πάσης φύσεως Ἰδρύματα ή Ἐπιχειρήσεις.

9. Κυροῦνται αἱ ὑπ' ἀριθ. 32976 τῆς 28 Ἰανουαρίου 1951 (PONEO 34), 84063 τῆς 13 Μαρτίου 1951 (PONEO 84) και 105018 τῆς 28 Μαρτίου 1951 (PONEO 99) ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δι' ὧν ἀνεστάλη ή ἐφαρμογὴ διατάξεων τινῶν τοῦ ἁρθρου 58 τοῦ Α.Ν. 1557 τοῦ 1950. Ἡ ἰσχὺς τῶν ἀνωτέρω ἀποφάσεων τερματίζεται τὴν 31 Ἰουλίου 1951.

10. Αἱ συνεπεῖα ἐφαρμογῆς τοῦ Ν.Δ. 146 τοῦ 1946 προκύψασαι και μὴ εἰσπραχθεῖσαι ὀφειλαὶ συνταξιούχων ἐξ ἀχρεωστήτως ληφθείσης συντάξεως παραγράφονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἐκπτώσεις, παραγραφαὶ καὶ διαγραφαί.

*Ἀρθρον 59.

Ἡ μὴ ἐντὸς τῶν κατὰ τὸν παρόντα Νόμον προθεσμιῶν ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως περὶ ἀπονομῆς ἢ ἀυξήσεως συντάξεως συνεπάγεται τὴν ἔκπτωσιν ἀπὸ τοῦ δικαιώματος τῆς συντάξεως.

*Ἀρθρον 60.

1. Ἐν οὐδεμιᾷ ἀνεξαίρετως περιπτώσει ἐπιτρέπεται ν' ἀναγνωρισθῶσιν ἀναδρομικῶς εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου Ταμείου συντάξεις διὰ χρονικὸν διάστημα πέραν τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς καθ' ὃν ἐκδίδεται ἡ σχετικὴ πράξις ἢ ἀποφάσις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

2. Αἱ εἰς τοὺς συνταξιούχους ἢ τὰς οἰκογενεῖας αὐτῶν καταβαλλόμεναι ἀναδρομικαὶ συντάξεις παρακρατοῦνται ἐξ ὁλοκλήρου πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ τυχόν εἰς βάρος τοῦ συνταξιούχου βεβαιωθέντος χρέους συνεπεῖα ἀχρεωστήτως ληφθείσης συντάξεως ἢ συνεπεῖα χρέους προερχομένου ἐκ κλοπῆς χρημάτων τοῦ Δημοσίου ἢ διαχειριστικοῦ ἐλλείμματος.

3. Τὰ τυχόν ὀφειλόμενα εἰς τὸ Δημόσιον ἐξ ἀχρεωστήτως ληφθείσης συντάξεως παρὰ τοῦ ἀποβιώσαντος συνταξιούχου καταβάλλονται εἰς τὸ Δημόσιον παρὰ τῶν προσώπων εἰς ᾧ μεταβιβάζεται ἡ σύνταξις ἀδιαφύκτως ἂν ἀπεδέχθησαν ἢ οὐ τὴν τυχόν ἐπαχθεύσαν αὐτοῖς κληρονομίαν. Οἱ καταβάλλοντες ἔχουσι δικαίωμα ἀναγωγῆς κατὰ τῶν λοιπῶν κληρονόμων.

4. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δύναται νὰ καθορίζηται ἐκάστοτε κατώτερον ὅριον ποσοῦ ἀχρεωστήτως ληφθείσης συντάξεως, ὅπερ δὲν ἀναζητεῖται.

*Ἀρθρον 61.

1. Συντάξεις ἢ παντὸς εἶδους ἐπιδόματα ἢ βοηθήματα μὴ εἰσπραθέντα δι' οἰονδήποτε λόγον ἐντὸς ἐνὸς ἔτους παραγράφονται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου. Ἡ ἐνιαύσιος αὕτη παραγραφή ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς ὃν ἀφορᾷ ἡ ὑπὸ πληρωμὴν σύνταξις ἢ βοήθημα ἀνεξαίρετως ἂν ταῦτα ἐνετάλησαν ἢ μὴ, ἢ ἐνετάλησαν ἐπὶ ἑλάττω ἢ ἐπὶ μὴ ἀρμόδιου Ταμείου ἢ ὅπωςδήποτε ἐφαλμένως.

2. Αἱ κατὰ τὴν τὸ πρῶτον ἐκτέλεσιν τῶν πράξεων ἢ ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐντελλόμεναι δεδουλευμένοι συντάξεις παραγράφονται ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἀποστολῆς τοῦ χρηματικοῦ ἐντάλματος εἰς τὸ Ταμεῖον.

3. Αἱ ὅπωςδήποτε ὀφειλόμεναι συντάξεις, ἔστω καὶ μὴ ἀναγνωρισθεῖσαι εἰσέτι, τῶν ἀποβιούντων καταβάλλονται εἰς τοὺς κληρονόμους ἐφ' ὅσον οὗτος ἡτήσατο ἐγγράφως τὴν πληρωμὴν ἢ ἀναγνώρισιν τῶν συντάξεων ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τοῦ θανάτου τῶν δικαιοπαρόχων αὐτῶν, συνυποβάλλοντες τῇ αἰτήσει τῶν εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον ἢ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον σχετικὴν ληξιαρχικὴν πράξιν θανάτου, ἄλλως αἱ συντάξεις αὗται παραγράφονται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

4. Αἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐδάφια παραγραφαὶ τρέχουσι καὶ κατὰ τῶν διατελούντων ὑπὸ ἐπιτροπείαν, κηδεμονίαν ἢ δικαστικὴν ἀντίληψιν. Ἐὰν τὰ πρόσωπα ταῦτα δὲν ἔχουσιν ἐπιτροπὴν ἢ κηδεμόνα ἢ ἀντιλήπτορα, ἡ παραγραφή δὲν συμπληροῦται πρὸ τῆς παρελεύσεως ἑξ μηνῶν, ἀφ' ἧς ταῦτα κατέστησαν ἀπεριόριστως ἱκανὰ ἢ ἐκτῆσαντο ἐπίτροπον, κηδεμόνα ἢ ἀντιλήπτορα.

5. Αἰτήσεις τοῦ δικαιούχου περὶ πληρωμῆς καθυστερουμένης συντάξεως ἢ ἐπιδόματος ὑποβαλλομένη πρὸ τῆς ἐκπνοῆς τῆς ὡς ἂν ἐνιαυσίου ἢ ἐξαμήνου προθεσμίας διακόπτει τὴν παραγραφήν δι' ἐν ἔτος ἢ δι' ἐν ἐξάμηνον ἀντιστοίχως, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς χρονολογίας ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ἀπώλεια τοῦ δικαιώματος εἰς σύνταξιν καὶ ἀναστολὴ τῆς ἀσκήσεως αὐτοῦ.

*Ἀρθρον 62.

1. Τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα ἀπόλλυται:

α') Ἐὰν ὁ ὑπάλληλος ἀπολυθῇ διότι ἀπέσχε τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθόντων αὐτοῦ ἀδικαιολογητῶς.

β') Ἐὰν ὁ δικαιούχος καταδικασθῇ εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν ἐπὶ κλοπῇ, ὑπεξαίρεσει, ἀπάτῃ, ἰδιοποιήσει, πλαστογραφίᾳ, ἀπιστίᾳ ἢ παραποιήσει, ἐφ' ὅσον τ' ἀδικήματα στρέφονται κατὰ τοῦ Δημοσίου ἢ κατὰ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

Παρεχόμενης χάριτος μετ' ἄρσεως συνεπειῶν ἢ ἐπερχομένης ἀποκαταστάσεως τὸ δικαίωμα ἀνακτᾶται ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς παραγράφου β' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἐπομένου ἄρθρου.

γ') Ἐὰν ἡ θυγάτηρ ἔλθῃ εἰς γάμον ἢ ἡ χήρα εἰς νέον τοιοῦτον, εἴτε κατὰ τὸ ἡμεδαπὸν εἴτε κατὰ τὸ ἀλλοδαπὸν δίκαιον ἢ ἐὰν ἡ χήρα σύζυγος ἐκπέσῃ τῆς ἐπιτροπείας τῶν τέκνων αὐτῆς δι' αἰσχρὰν διαγωγὴν.

δ') Ἐὰν ἡ δικαιωθείσα συντάξεως χήρα σύζυγος ἀποκτήσῃ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου τῆς νόθου τέκνον ἢ καταδικασθῇ δι' ἀμετακλήτου δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ παρανόμῳ συμβίωσει, ἀμβλώσει, παιδοκτονίᾳ ἢ ἀποκρύψει τοκετοῦ.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ Ν. Διατάγματος 617)1948 ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύουσαι, ἡ ὑπὸ τούτου ὅμως προβλεπομένη στέρξεις συντάξεως ἢ ἄλλης παροχῆς ἀπαγγέλλεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἐπίσης ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύουσαι αἱ διατάξεις τοῦ ΝΑ' τοῦ 1948 ψηφίσματος τῆς Βουλῆς, ὡς καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 παραγρ. 2 τοῦ Ν. Α. 230 τοῦ 1941 «περὶ στερήσεως δικαιώματος συντάξεως κλπ.».

*Ἀρθρον 63.

1. Τὸ εἰς σύνταξιν ἢ καταβολὴν δικαίωμα δὲν δύναται ν' ἀσκηθῇ ἐὰν ὁ δικαιούχος:

α') Καταδικασθῇ εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν ἐπὶ οἰσθητῶς ἀδικήματι πλὴν τῶν ἐν τῇ περιπτώσει β' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ προηγούμενου ἄρθρου ἀναφερομένων καὶ μέχρι λήξεως τῆς ποινῆς.

β') Ἀποβάλῃ τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν ἢ ἀποκτήσῃ ξένην τοιαύτην.

Ἀρθέντος τοῦ λόγου τῆς μὴ ἀσκήσεως τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα ἀρχεται ἢ ἐπαναλαμβάνεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μετὰ τὴν ἄρσιν μηνός.

2. Κηρυχθείσης ἀφανείας τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα δὲν δύναται ν' ἀσκηθῇ πρὸ τῆς νομίμου δημοσιεύσεως τῆς τελεσιδικίου περὶ ἀφανείας ἀποφάσεως.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἐν πολέμῳ ἢ ἐπιστρατεύσει ἐξαφανίσεως τοῦ στρατιωτικοῦ τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα δύναται ν' ἀσκηθῇ μετὰ ἐξάμηνον ἀπὸ τῆς ἐξαφανίσεως.

*Ἀρθρον 64.

1. Ἡ σύζυγος τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 62 ἐδαφίου 1 περίπτ. β' καταδικασθέντος καὶ τὰ τέκνα τούτου δικαιούνται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου τῆς ἀνηκούσης αὐτοῖς συντάξεως ὡς ἂν ὁ καταδικασθεὶς εἶχεν ἀποβιώσει. Ἀνακτωμένου τυχόν δικαιώματος ὑπὸ τοῦ καταδικασθέντος κατὰ τοὺς ὅρους τῆς δευτέρας παραγράφου τῆς β' περιπτώσεως τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 62 παύει ἡ πληρωμὴ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδαφίου συντάξεως.

2. Ἡ σύζυγος καὶ τὰ τέκνα τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 63 ἐδ. 1α καταδικασθέντος δικαιούνται κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ δὲν δύναται ν' ἀσκηθῇ ὑπ' αὐτοῦ τὸ εἰς σύνταξιν ἢ καταβολὴν δικαίωμα, νὰ τύχῃσι τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀνηκούσης αὐτοῖς συντάξεως ὡς ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς εἶχεν ἀποβιώσει.

*Άρθρον 65.

Πράξεις τῆς Διοικήσεως ἀναγνωρισθεῖσα ὡς παράνομος διὰ τελεσιδίκου ἀποφάσεως ἢ συμβιβασμοῦ θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη διὰ τὰς ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα συντάξεως συνεπείας αὐτῆς, ὃ δὲ συνεπεία τῆς παρανόμου πράξεως ἐκτὸς ὑπηρεσίας διανυθεῖς χρόνος λογίζεται ὡς χρόνος πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Κανονισμὸς τῶν συντάξεων — Ἐκτελέσεις πράξεων Ἐκχώρησις συντάξεων.

*Άρθρον 66.

1. Τὰ ἀφορῶντα τὸν κανονισμὸν τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων καὶ τὴν ἐν γένει ἀναγνώρισιν ἢ προστασίαν τοῦ δικαιώματος τῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑπαγομένων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συνταξιούχων διέπονται ὑπὸ τοῦ Ν. Δ. τῆς 4 Ἰουλίου 1923 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου» καὶ τοῦ Β. Δ. τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1923 «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 4ης Ἰουλίου 1923 κλπ.» ὡς ταῦτα ἐτροποποιήθησαν διὰ μεταγενέστερων διατάξεων.

2. Κατὰ τῶν ἀνωτέρω ἐπὶ συντάξεων πράξεων καὶ ἀποφάσεων τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐπιτρέπονται μόνον τὰ ὑπὸ τοῦ Ν. Δ. τῆς 4 Ἰουλίου 1923 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου» ὀριζόμενα τακτικά καὶ ἑκτακτα ἔνδεια μέσα. τήρουμένης ἀείποτε ἐν ἰσχύϊ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. 362)1943.

*Άρθρον 67.

1. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιμελεῖται τῆς ἐκτελέσεως τῶν περὶ κανονισμοῦ συντάξεως πράξεων καὶ ἀποφάσεων τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

2. Μετὰ τὴν διὰ πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀναγνώρισιν τῶν εἰς σύνταξιν δικαιούχων προσώπων πᾶσα τυχὼν συνεπεία μεταβολῆς τῆς καταστάσεως τούτων μείωσις τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως ἢ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προσώπων, ἐνεργεῖται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις κεχωρισμένης καταβολῆς τῆς ἀναγνωρισθείσης συντάξεως.

3. Αἱ μεταβολαὶ αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἐνηλικίωσιν τῶν ἄρρέων, ἐνεργοῦνται ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τὴν 1ην Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους.

*Άρθρον 68.

1. Ἡ σύνταξις δὲν ἐκχωρεῖται οὐδὲ κατὰσχεται τῶν περὶ τούτων πράξεων οὐσῶν αὐτοδικαίως ἀκύρων, διατηρουμένων ὅμως τῶν κατὰ τὴν ἰσχύν τοῦ παρόντος κειμένων διατάξεων τῶν ἐπιτροπευσῶν τὴν κατάσχασιν καὶ τὴν ἐκχώρησιν τῶν συντάξεων.

2. Παραίτησις ἀπὸ τοῦ δικαιώματος εἶναι ἰσχυρά, μὴ δυναμένη νὰ ἀνακληθῇ. Ἐκ τῆς παραίτησεως δὲν παραβλάπεται τὸ δικαίωμα τῶν διαδόχων ἐν τῇ συντάξει προσώπων, οὐδὲ ὠφελοῦνται τὰ τυχὼν συνδικαιούχα εἰς τὴν σύνταξιν πρόσωπα.

*Άρθρον 69.

1. Ἐκαστος συνταξιούχος ὑποχρεοῦται ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς μεταβολῆς τῆς συνταξιοδοτικῆς αὐτοῦ καταστάσεως νὰ καθιστᾷ αὐτὴν γνωστὴν εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ.

Ἐὰν ἐκ τῆς τυχὼν παραλείψεως τῆς ἀναγγελίας ἐπέλθῃ ζημία εἰς τὸν Δημοσίον, λόγῳ ἀχρεωστήτως καταβληθείσης συντάξεως, ὁ συνταξιούχος ὑπόκειται εἰς χρηματικὴν ποινὴν μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως τριῶν μηνῶν, ὑποχρεούμενος παραλλήλως ν' ἀνορθώσῃ καὶ τὴν προκληθεῖσαν ζημίαν. Τὸ ποσὸν τῆς τε χρηματικῆς ποινῆς καὶ τῆς προκληθείσης ζη-

μίας βεβαιοῦται ὡς δημόσιον ἔσοδον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως τῶν Δημοσίων ἐσόδων.

2. Ὑπόχρεοι διὰ τὴν ἀναγγελίαν τῆς ἐπερχομένης εἰς τὴν συνταξιοδοτικὴν κατάστασιν τοῦ συνταξιούχου μεταβολῆς, τυγχάνουσιν α') ἐὰν ἡ σύνταξις ἀνήκει εἰς πλείονα τοῦ ἐνὸς πρόσωπα πάντα ταῦτα, ἀδιαφόρως ἐὰν τὴν σύνταξιν εἰσπράττουσιν ὁμοῦ ἢ κεχωρισμένως, ὑποχρεούμενα ὡσαύτως ἀλληλεγγύως καὶ ἀδιαιρέτως εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τῶν τυχὼν ἀχρεωστήτως καταβληθέντων παρὰ τοῦ Δημοσίου, συνεπεία τῆς παραλείψεως ταύτης, β') ἐὰν ὁ συνταξιούχος ἀποθάνῃ, ὁ εἰς οὗς μεταβιβάζεται τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως, ἢ ἐὰν ἡ σύνταξις δὲν μεταβιβάζεται εἰς ἕτερα πρόσωπα, οἱ κληρονόμοι τοῦ ἀποθνήσκοντος συνταξιούχου, γ') ἐπὶ ἀνηλίκων ἢ ἀνικάνων πρὸς διακαιοπραξίαν συνταξιούχων ὁ ἐπίτροπος, κηδεμὼν ἢ ἀντιλήπτωρ τῶν συνταξιούχων τούτων.

3. Ἐὰν συνεπεία γάμου τοῦ συνταξιούχου, ἢ σύνταξις δέον νὰ διακοπῇ ὡς μὴ μεταβιβαζομένη εἰς ἕτερον πρόσωπον, ὑπόχρεοι πρὸς δήλωσιν τοῦ τελεσθέντος γάμου τυγχάνουσιν ἀμφοτέρωι οἱ σύζυγοι. Οὗτοι παραλείποντες νὰ προβῶσιν εἰς τὴν σχετικὴν δήλωσιν ἐκτὸς τῆς ὑποχρέσεως τῆς ἀνορθώσεως τῆς τυχὼν προκυπτούσης ζημίας, εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου συνεπεία ἀχρεωστήτως ληφθείσης συντάξεως, ὑπόκεινται καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἴσην πρὸς τὴν σύνταξιν ἑξ μηνῶν, εἰσπραττομένη καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως.

4. Ἐὰν ὁ συνταξιούχος ἐπαναδιορισθῇ εἰς δημοσίαν θέσιν ἢ ἀνακληθῇ εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἢ ἐκμισθώσῃ τὰς ὑπηρεσίας του κατὰ τὰ ἐν τῷ ἐδαφίῳ 5 τοῦ ἄρθρου 58 ἀναφερόμενα, ὑποχρεοῦται νὰ δηλώσῃ τοῦτο εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν (Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ) καὶ τὴν ὑπηρεσίαν εἰς ἣν προσελήφθῃ.

Ὁ Προϊστάμενος τοῦ Προσωπικοῦ ἢ ὁ Διευθυντὴς τῆς ὑπηρεσίας ἢ ὁ θεωρῶν τὸ ἔνταλμα πληρωμῆς τοῦ μισθοῦ ὀφείλει ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς προσλήψεως τοῦ συνταξιούχου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ, ν' ἀναγγεῖλῃ τοῦτο εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν (Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ) ἀναγράφων συγχρόνως τὴν χρονολογίαν προσλήψεως ὡς καὶ τὰς καταβαλλομένας ἀποδοχὰς του. Διὰ τοὺς ἤδη ὑπηρετούντας ἢ προθεσμίας τῆς ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως ὀρίζεται τριμήνιος ἀρχομένη ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1951.

Οἱ ἀνωτέρω, παραλείποντες τὴν ὀφειλομένην ἀναγγελίαν τοῦ διορισμοῦ τῶν συνταξιούχων ἐν ταῖς ὑπηρεσίαις αὐτῶν, τιμωροῦνται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἐπομένῳ ἐδαφίῳ ὀριζόμενα.

Οἱ συνταξιούχοι ἀφ' ἑτέρου, παραλείποντες νὰ ποιήσωνται τὴν ὡς ἀνωτέρω δήλωσιν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν, ὑπόκεινται εἰς χρηματικὴν ποινὴν μέχρι ποσοῦ ἴσου μὲ τὰς ἀποδοχὰς τῆς θέσεως αὐτῶν τριῶν μηνῶν, ὑποχρεούμενοι συγχρόνως καὶ εἰς τὴν ἀνόρθωσιν τῆς προξηνηθείσης ζημίας ἐκ τῆς τυχὼν ἀχρεωστήτως ληφθείσης συντάξεως.

Τὸ ποσὸν τῆς τε χρηματικῆς ποινῆς καὶ τῆς ἀχρεωστήτως ληφθείσης συντάξεως βεβαιοῦται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὡς δημόσιον ἔσοδον καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

5. Εἰς πάσας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις οἱ παραλείποντες τὰς ἐπιβαλλομένας αὐτοῖς ὑποχρέσεις γνωστοποιήσεως τῶν ἐπερχομένων μεταβολῶν διώκονται αὐτεπαγγέλτως καὶ τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐνὸς μηνὸς καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν τοῦλάχιστον 2.000.000 δραχμῶν, τὸ ἕμισυ τῆς ὁποίας ἀποδίδεται ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὸν καταγγέλλοντα.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

*Άρθρον 70.

1. Καταργεῖται πᾶσα διάταξις γενικὴ ἢ εἰδικὴ ἀφορῶσα τὰ θέματα, περὶ ὧν ὁ παρὼν νόμος.

Τὸ Β. Δ. τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ

συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, εξακολουθεί εφαρμοζόμενον ως συμπληρωματικόν των περι πολεμικών συντάξεων νόμων κατά τὰ ἐν αὐτοῖς ὀριζόμενα.

2. Ἐξαιρούνται τῆς καταργήσεως :

α') Οἱ εἰδικοί νόμοι δι' ὧν ἀπενεμήθησαν συντάξεις ὑπὲρ ὀρισμένου προσώπου ἢ προσώπων.

β') Τὰ ἐδάφια 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 400 τοῦ Νόμου 2905)1922, τοῦ ἐκτὸς ὑπηρεσίας χρόνου θεωρουμένου ως χρόνου πλασματικῆς τοιαύτης.

γ') Ο Ν. 5681)1932 «περὶ τοῦ κανονισμοῦ τῶν συντάξεων τῶν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρείας Τηλεφώνων προσλαμβανομένων ὑπαλλήλων Τ.Τ.Τ.». ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως ὡς καὶ ὁ Α.Ν. 1341)1949 «περὶ συνταξιοδοτικῶν διατάξεων ἀφορῶν τὸ μετατασσόμενον εἰς τὸν Ὀργανισμόν Τηλεπικοινωνιῶν Ἑλλάδος προσωπικὸν τῶν Τ.Τ.Τ.», καὶ δ' ὁ μέρος οἱ ἀνωτέρω νόμοι δὲν ἀντίκεινται πρὸς τὰ ἐν ἐδαφίοις 6 τοῦ ἄρθρου 11 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα.

δ') Οἱ Νόμοι 4506)1930 «περὶ καταστάσεως παθόντων ἐν πολέμῳ ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυποασπιστῶν», 4667)1930 «περὶ καταστάσεως παθόντων ἐν πολέμῳ ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ», 5202 τοῦ 1931 «περὶ καταστάσεως παθόντων κλπ. τῆς Π. Ἀεροπορίας» καὶ τὸ Ν. Δ. 330)1947 «περὶ καταστάσεως μονίμου διαθεσιμότητος τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων», ὡς οἱ νόμοι οὗτοι ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως.

ε') Οἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκδοθέντες καὶ ἐν ἰσχύϊ κείμενοι νόμοι περὶ πολεμικῶν συντάξεων.

στ') Αἱ διατάξεις, δι' ὧν ἐκυρώθησαν Διατάγματα, ἀποφάσεις ἢ διαταγαὶ τῆς Διοικήσεως ἀφορῶσαι τὴν ἀνάκλησιν ἢ ἀκύρωσιν ὁμοίων διοικητικῶν πράξεων, περὶ ἀπομακρύνσεως ἐκ τῶν τάξεων στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν εἴτε θέσεως αὐτῶν εἰς ἀργίαν καὶ διαθεσιμότητα, αἱ διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἐπαναφορὰν εἰς τὰς τάξεις ἀπομακρυνθέντων στρατιωτικῶν μετὰ λογισμοῦ τοῦ διανυθέντος ὑπ' αὐτῶν χρόνου ἐκτὸς τῶν τάξεων ὡς χρόνου ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας, αἱ διατάξεις δι' ὧν ὁ ἐκτὸς ὑπηρεσίας χρόνος ἐλογίσθη ὡς χρόνος ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας καὶ πᾶσαι ἐν γένει αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκδοθεῖσαι καὶ ἐν ἰσχύϊ κείμεναι διατάξεις, δι' ὧν ἀναγνωρίζεται ὡς συντάξιμος ὁ χρόνος τῆς ἐκτὸς ὑπηρεσίας παραμονῆς στρατιωτικῶν ἐν γένει, δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν παντὸς κλάδου, αἱ μὴ ἀντικείμεναι πρὸς τὸ ἐν ἰσχύϊ ἄρθρον 49 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1927 ἢ ἄλλην συνταγματικὴν διάταξιν, τοῦ χρόνου τῆς ἐκτὸς ὑπηρεσίας παραμονῆς θεωρουμένου ἐν πάσῃ περιπτώσει ὡς χρόνου πλασματικῆς ὑπηρεσίας, ἐξαιρέσεις τοῦ χρόνου παραμονῆς ἐκτὸς ὑπηρεσίας τῶν ἀπομακρυνθέντων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Κατοχῆς, θεωρουμένου ὡς χρόνου πραγματικῆς ὑπηρεσίας καὶ προσωρινῶν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 40 ὀριζόμενα καὶ

ζ') Ἡ διάταξις τῆς περιπτώσεως γ' τοῦ ἐδ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Β. Α. τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς κλπ.» ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως.

3. Ὁμοίως ἐξαιρούνται τῆς καταργήσεως κυρούμεναι ἀφ' ἧς ἰσχυρὰν αἱ διατάξεις :

α) τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 90 τῆς 18 Ἰανουαρίου 1945 καὶ

β) τῶν ἄρθρων 3, 4 καὶ 5 τοῦ Ν. Δ. ὑπ' ἀριθ. 673 τοῦ 1948 «περὶ ρυθμίσεως κλπ.».

*Ἄρθρον 71.

1. Καταργοῦνται αἱ ἐπόμεναι διατάξεις, διακοπτομένων ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου 1951 τῶν βάσει τούτων ἀπενεμηθεῖσων συντάξεων :

α') Ο Νόμος 529)1943 καὶ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Νόμου 1872)1944.

β') Τὸ ἄρθρον 15 τοῦ Νόμου 812)1943 ὡς τελικῶς ἐτροποποιήθη καὶ ἡρμηνεύθη διὰ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νόμου 1640)1944 ἀφορῶν τὰς συντάξεις τῶν Γενικῶν Γραμματέων Ὑπουργείων.

γ') Τὸ ἄρθρον 18 τοῦ Α. Ν. 1119)1946 ὡς καὶ τὸ ἐδάφ. 3 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ αὐτοῦ νόμου.

δ') Οἱ νόμοι 97)1943, 996)1943, 1053)1943, 772)43,

1474)1944, 1672)1944, 276)1945, 784)1948 καὶ 839)1948, ἀφορῶντες τὴν συνταξιοδότησιν Διοικητῶν Μεγάλων Μονάδων. Κατ' ἐξαιρέσιν ἐξακολουθοῦσι νὰ λαμβάνουσιν τὴν κατὰ τὰς καταργουμένας ὡς ἄνω διατάξεις σύνταξιν τῶν αἱ οἰκογένειαι τῶν διοικησάντων Μεγάλων Μονάδων καὶ πεσόντων ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς Μάχης.

ε') Ἡ περίπτωσις γ' τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Α.Ν. 3317)44, ἢ ἀφορῶσα τοὺς Ἑλλήνας τὸ γένος Σχολιάτρους Ἑλληνικῶν σχολείων τῆς ἀλλοδαπῆς.

στ') Ο Α. Ν. 626)1937 ἀφορῶν τὴν ἀπονομὴν πλήρους συντάξεως εἰς Ἀστυνομικοὺς Διευθυντάς, καὶ

ζ') Τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Ν. 812 τοῦ 1943 καὶ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Ν. 1240 τοῦ 1944 δι' ὧν ἀνεγνωρίσθη δικαίωμα συντάξεως εἰς τὰς χήρας θυγατέρας ὡς ἐπίσης καὶ αἱ διατάξεις δι' ὧν ἀνεγνωρίσθη δικαίωμα συντάξεως εἰς τὰς διεζευγμένας θυγατέρας.

Κατ' ἐξαιρέσιν διατηροῦσι τὸ συνταξιοδοτικὸν τῶν δικαιώμα αἱ χήραι καὶ διεζευγμένας θυγατέρες, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν 1 Φεβρουαρίου 1951 ἦσαν παντελῶς ἄποροι καὶ ἐστεροῦντο τέκνου δυναμένου νὰ συντηρήσῃ αὐτάς.

Ὑπὸ τὰς αὐτάς ὡς ἄνω προϋποθέσεις ἀποκτῶσι δικαίωμα συντάξεως καὶ αἱ κατὰ τὴν ἰσχύϊν τοῦ παρόντος χήραι ἢ διεζευγμένας ὑπατιότητι τοῦ συζύγου τῶν θυγατέρων.

Ἡ διακοπὴ τῆς συντάξεως ἐνεργεῖται αὐτεπαγγέλτως διὰ πράξεως τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου, δι' ἧς ἀναγνωρίζεται καὶ τὸ τυχόν κατ' ἄλλας διατάξεις ὑφιστάμενον δικαίωμα εἰς σύνταξιν τῶν προσώπων τούτων, ἅτινα, ἐν πάσῃ περιπτώσει, δύνανται ν' ἀξιώσωσιν τὴν ἀναγνώρισιν τοιοῦτου δικαιώματος δι' αἰτήσεώς των ὑποβαλλομένης ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου ἐντὸς προθεσμίας δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

2. Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύνανται νὰ ὑπολογισθῇ ἐν διπλοασισμῷ ὁ συμπίπτων πρὸς περίοδον πολέμου ἢ ἐπιστρατεύσεως ἐκτὸς ὑπηρεσίας χρόνος ὁ πλάσματος τοῦ νόμου θεωρηθεῖς ὡς χρόνος πραγματικῆς ὑπηρεσίας.

Πράξεις ἢ ἀποφάσεις τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὑπολογίσασαι τοιοῦτον χρόνον ἐν διπλοασισμῷ ἀναθεωροῦνται αὐτεπαγγέλτως παρὰ τοῦ Π. Τμήματος τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου, μειουμένης τῆς συντάξεως ἀναλόγως ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου 1951 ἄνευ ἀνατροπῆς τοῦ δικαιώματος συντάξεως ἥτις κανονίζεται βάσει τῆς ὑπολειπομένης ὑπηρεσίας κατὰ τὰς διατάξεις τὰς ἰσχυούσας κατὰ τὸν χρόνον τῆς γενέσεως τοῦ δικαιώματος.

3. Ἡ ὑπὸ τοῦ Ν. Δ)τος 581 τῆς 14)20 Ὀκτωβρίου 1941 «περὶ παροχῆς ἀποζημιώσεως λόγῳ ἐξόδων παραστάσεως εἰς τοὺς διατελέσαντας Προέδρους τῆς Δημοκρατίας καὶ Κυβερνήσεως» ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως προβλεπόμενη ἰσθῆτος μηνιαία ἀποζημιώσις παρέχεται μόνον εἰς τοὺς διατελέσαντας Προέδρους τῆς Δημοκρατίας, ὡς ἐπίσης εἰς τοὺς διατελέσαντας καὶ ἐφεξῆς διατελοῦντας ἐπὶ τρίμηνον τοὐλάχιστον Προέδρους ἢ Ἀντιπροέδρους Κυβερνήσεων περιβληθεῖσων ψήφον ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς ἢ διατελέσαντας ὑπὲρ τὴν διετίαν Προέδρους Κυβερνήσεων.

Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀποζημιώσις ἢ παρεχομένη εἰς πρόσωπα δι' ἃ δὲν συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις τῆς παραγράφου αὐτῆς διακόπτεται ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1951. Οἱ δικαιούμενοι τῆς ἀνωτέρω ἀποζημιώσεως ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύνανται νὰ λαμβάνωσι πλεόνα τῶν ὧν λαμβάνει ὁ ἐν ἐνεργείᾳ Πρωθυπουργός.

4. Ἡ ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. τῆς 15)16 Ἰουλίου 1936 «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὰς οἰκογενεῖας Προέδρων Δημοκρατίας καὶ Κυβερνήσεων» προβλεπόμενη ἰσθῆτος σύνταξις παρέχεται μόνον εἰς τὰς οἰκογενεῖας τῶν διατελεσάντων Προέδρων Δημοκρατίας, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὰς οἰκογενεῖας τῶν διατελεσάντων καὶ ἐφεξῆς διατελούντων Προέδρων Κυβερνήσεων, περιβληθεῖσων ψήφον ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς. Μέλη τῆς οἰκογενεῖας δικαιούμενα τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον συντάξεως εἶναι τὰ ὀριζόμενα ἐν ἄρθροις 5 καὶ 6 τοῦ παρόντος καὶ κατὰ τὴν ἐν τοῖς ἄρθροις τούτοις ὀριζομένην τάξιν. Ἡ σύνταξις καταβάλλεται ἀνεξερτήτως ἡλικίας καὶ ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται περὶ ὁμολογουμένως εὐπόρου.

Ἡ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους σύνταξις ἡ παρεχομένη εἰς πρόσωπα δι' ἃ δὲν συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις τῶν παραγρᾶφων τούτων διακόπτεται ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1951 διὰ πράξεως τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐκδιδομένης αὐτεπαγγέλτως.

5. Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Διατάγματος τῆς 31ης Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς κλπ.» ἐφαρμόζεται διὰ τοὺς μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου διατελέσαντας κοινοβουλευτικούς Ὑπουργούς ἢ Ὑφυπουργούς ὡς καὶ τοὺς μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν Ὑπουργούς ἢ Ὑφυπουργούς τοὺς ἐκλεγέντας ἀπ᾽ οὗ τὸ ὑψίστου βουλευτάς, τῆς συντάξεως τῶν κανονιζομένης κατὰ πάσας τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ βάσει τῶν 80 ο)ο τοῦ ἐκαστοῦ μηνιαίου μισθοῦ ἐνεργείας Ὑπουργοῦ.

Διὰ τοὺς μὴ διατελέσαντας Κοινοβουλευτικούς Ὑπουργούς, δι' οὓς δὲν θεωρεῖται ὡς συντάξιμος ἡ ὑπηρεσία Ὑπουργοῦ, ἡ σύνταξις διακόπτεται ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου 1951 διὰ πράξεως τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου αὐτεπαγγέλτως ἐκδιδομένης. Τὸ Ἑλεγκτικὸν Συνέδριον κρίνει καὶ περὶ τοῦ τυχὸν ὑφισταμένου κατ' ἄλλας διατάξεις δικαιώματος εἰς σύνταξιν τῶν προσώπων ὧν διακόπτεται ἡ σύνταξις, δικαιουμένων ἐν πάσῃ περιπτώσει ὅπως ζητήσωσι τὴν κατ' ἄλλας διατάξεις ἀναγνώρισιν δικαιώματος συντάξεως ἐντὸς προθεσμίας δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

*Ἀρθρον 72.

1. Τὰ ἐν ἐδαφίῳ 8 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Α. 595 τοῦ 1948, ὁριζόμενα οικονομικὰ ἀποτελέσματα τῆς δυνάμει τοῦ νόμου τούτου γενομένης ἀποκαταστάσεως ἄρχονται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τῆς Διοικητικῆς πράξεως τῆς ἀποκαταστάσεως ταύτης.

Πράξεις ἢ ἀποφάσεις τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀντιθέτως κρίνασαι ἐκτελοῦνται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐν περιπτώσει δὲ ἐκτελέσεως τούτων, τὰ καταβληθέντα δὲν ἀναζητοῦνται.

2. Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τοῦ Νόμου 560(1943), ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, εἶναι ὅτι ἡ δυνάμει τοῦ Νόμου τούτου ἀποκατάστασις τῶν διὰ πολιτικούς λόγους ἀπομακρυνθέντων ἐκ τοῦ στρατεύματος Ἀξιῶν καὶ Ἀνθ'στῶν δὲν ἐπηρεάζεται ἐκ τῆς ὑπαγωγῆς τῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 5617 τοῦ 1932.

Ἐποθέσεις κριθαίσι ἀντιθέτως παρὰ τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐπανεξετάζονται παρὰ τοῦ οἰκείου τμήματος αὐτοῦ αἰτήσας τῶν ἐνδιαφερομένων.

ΤΙΤΛΟΣ V.

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

*Ἀρθρον 73.

1. Ἐφ' ὅσον δὲν ἐξεδόθη πράξις ἢ ἀπόφασις τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου αἱ ἀρξάμεναι διαδικασίαι παθίσεως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας συνεχίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 23 καὶ 51 τοῦ παρόντος νόμου, καὶ ἂς κρίνεται καὶ τὸ ὑποχρεωτικὸν τῶν γνωματεύσεων τῆς οἰκείας Α.Υ. Ἐπιτροπῆς.

2. Ὅπου διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὁρίζονται προθεσμιαί ἀσκήσεως δικαιώματος εἰς σύνταξιν μεγαλύτεραι τῶν μέχρι τοῦδε ἰσχυουσῶν ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γεννηθέντα δικαιώματα, κινούμενα ἀπὸ τῆς γενέσεως τῶν δικαιωμάτων.

3. Ἐγγαμοὶ ἢ ἐν χρυσίᾳ μετ' ἀνηλίκων τέκνων ἢ ἐν διαζευξί μετ' ἀνηλίκων τέκνων θήλεις ὑπάλληλοι, ἔχουσαι συμπληρωμένην 15ετῇ πλήρη πραγματικὴν συντάξιμον πολιτικὴν ὑπηρεσίαν ἢ συμπληροῦσαν τοιαύτην μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1951 δικαιούνται συντάξεως, ἐφ' ὅσον ἤθελον ἀποχωρήσει τῆς ὑπηρεσίας μέχρι τῆς ὡς ἄνω χρονολογίας.

*Ἀρθρον 74.

1. Ὁπλίται τοῦ Στρατοῦ Ἑλλάς, Θαλάσσης καὶ Ἀέρος καὶ τῆς Χωρ)κῆς ὑποστάντες εἰς τὸ παρελθὸν ἐκ τραύματος ἢ νοσήματος ὀφειλομένων προδήλως καὶ ἀναμφισβήτητως εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν μείωσιν τῆς πρὸς ἐργασίαν ἱκανότητός των 250)ο καὶ ἄνω δικαιούνται νὰ ὑποχθῶσιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου τῇ αἰτήσῃ των, ὑποβαλλο-

μένη ἐπὶ ποινῇ ἀπαρδέκτου ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ, μόνον ἐφ' ὅσον ὁ βαθμὸς μειώσεως τῆς πρὸς ἐργασίαν ἱκανότητος ἔχει ἤδη καθορισθῇ κατὰ τὴν διαδικασίαν τὴν καθοριζομένην ὑπὸ τῶν προΐσχυουσῶν διατάξεων καὶ ἐνεργήσῃσαν κατόπιν ἐμπροθέσμου αἰτήσεως τοῦ παθόντος.

Ἡ τυχὸν κανονισθισμένη σύνταξις εἶναι πληρωτέα ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς καὶ δ' ἐν θέλει ἐκδοθῇ ἡ σχετικὴ πράξις ἢ ἀπόφασις τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

2. Οἱ περὶ ὧν ἡ δ' περίπτωσις τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος συνταξιούχοι δικαιοῦνται ὅπως ζητήσωσι τὴν διαδοχικὴν αὐτῶν συμφώνως πρὸς τὴν τελευταίαν παράγραφον τῆς περιπτώσεως ταύτης καὶ τὸν περαιτέρω κανονισμόν τῆς συντάξεως των βάσει τῆς διαδοχικῆς ταύτης.

Ἡ αἴτησις περὶ ἀπονομῆς συντάξεως δέον νὰ ὑποβληθῇ ἐπὶ ποινῇ ἀπαρδέκτου ἐντὸς προθεσμίας ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἢ δὲ τυχὸν κανονισθισμένην ἡδη ἐκδοθῇ σύνταξις καταβάλλεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς καὶ δ' ἐν θέλει ἐκδοθῇ ἡ σχετικὴ πράξις ἢ ἀπόφασις τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

3. Οἱ κατόπιν τῶν Α. Ν. 1512 καὶ 1518 τοῦ 1950 στερηθέντες τῆς συντάξεως ἢ χορηγίας των δικαιοῦνται νὰ ζητήσωσι τὴν κατ' ἄλλας διατάξεις ἀναγνώρισιν δικαιώματος συντάξεως ἐντὸς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἡ τυχὸν κανονισθισμένη σύνταξις εἶναι πληρωτέα ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς καὶ δ' ἐν θέλει ἐκδοθῇ ἡ σχετικὴ πράξις ἢ ἀπόφασις τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ Α. Ν. 1341 τοῦ 1949 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁργανισμοῦ Τουρισμοῦ προερχομένων ἐκ τῆς καταργηθείσης Γενικῆς Γραμματείας Τουρισμοῦ, ἐφ' ὅσον οὗτοι ἤθελον καὶ οἰονδήποτε τρόπον προσληφθῇ εἰς τὸν Ε. Ο. Τ. ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς καταργήσεως τῆς Γενικῆς Γραμματείας Τουρισμοῦ.

5. Ὁ χρόνος ὑπηρεσίας ὀπλιτῶν χωροφυλακῆς ἀπομακρυνθέντων ἐκ ταύτης ἀπὸ τοῦ ἔτους 1935 μέχρι τῆς ἀπελευθέρσεως καὶ ἐπανελθόντων εἰτα εἰς τὴν χωροφυλακὴν κατόπιν ἀποκαταστάσεως, δι' ὃν καταβλήθη αὐτοῖς κατὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν των ἀποζημιώσεις, λογίζεται συντάξιμος, ἐφ' ὅσον οὗτοι ἤθελον ἐπιστρέψει τὴν καταβληθεῖσαν αὐτοῖς ἀποζημίωσιν.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐφ' ἃπ᾽ ἐκδιδομένης καὶ δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καθορισθῇ τὸ εἰς σημερινὰς δραχμὰς ἐπιστρεπτέον ποσὸν καὶ ὁ τρόπος τῆς καταβολῆς του.

6. Παρατείνεται μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1951 ἡ προθεσμία ἀσκήσεως δικαιωμάτων συντάξεως βασίζομένων ἐπὶ πολυετοῦς ὑπηρεσίας.

Μέχρι τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω χρονολογίας παρατείνεται καὶ ἡ προθεσμία ἀσκήσεως ἐνδίκων μέσων κατὰ πράξεων ἢ ἀποφάσεων ἐπὶ συντάξεων ἐν γένει ἐκδοθεισῶν παρὰ τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου 1940 καὶ ἐντεῦθεν.

ΤΙΤΛΟΣ VI.

ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ.

*Ἀρθρον 75.

1. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑπάγονται μόνον τὰ ὑπὸ τὸ κράτος αὐτοῦ γεννηθέντα δικαιώματα.

2. Ἐπίσης ὑπάγονται τῇ αἰτήσῃ των εἰς τὸν παρόντα νόμον καὶ οἱ κατὰ τὰς μέχρι τῆς ἰσχύος του διατάξεις ἀποκτήσαντες δικαίωμα συντάξεως καὶ ἂν ἔτι δὲν συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις κτήσεως δικαιώματος κατὰ τὸν νόμον τούτον.

Ὁ κανονισμὸς τῆς συντάξεως γίνεται κατὰ πάσας τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, καὶ δ' ἂς κρίνεται καὶ τὸ συντάξιμον τῆς ὑπηρεσίας βάσει τῆς ὁποίας κανονίζεται ἡ σύνταξις συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 15 καὶ 16 ἐδαφ. 1 καὶ 42, 43 καὶ 44 ἐδαφ. 1, ὅσηνδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ὑπηρεσία αὕτη. Διὰ τὴν προσμέτρησιν ὡς συντάξιμων τῶν ἐν ἄρθροις 12 καὶ 37 ὑπηρεσιῶν ἀπαιτεῖται ἀντὶ δεκαετοῦς πενταετῆς πλήρης πρα-

γματική ύπηρεσία, τηρουμένων ἐν ἰσχύϊ καὶ τῶν ἐν ἄρθροις 13 καὶ 38 εὐνοϊκωτέρων σχετικῶν ἐξαιρέσεων.

Ἐπὶ οἰκογενειῶν δέον νὰ ὑφίστανται καὶ οἱ ὄροι τῶν ἄρθρων 5, 6, 31 καὶ 32 τοῦ παρόντος, ἐξαιρέσει τῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ παραγράφῳ τῆς περιπτώσεως α' τοῦ ἐδαφίου 1 τῶν ἄρθρων 5 καὶ 31 ὅρων.

Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 9 καὶ 34 συνταξίμου μισθοῦ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ μισθὸς τοῦ βαθμοῦ ὃν ἔφερον ὁ ὑπάλληλος ἢ ὁ στρατιωτικὸς κατὰ τὸν τελευταῖον μῆνα τῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας του.

Αἱ προσαυξήσεις λόγῳ πολυετοῦς παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ ὑπολογίζονται, ἀνεξαρτήτως ἐξαντλήσεως ἢ μὴ τῆς εἰδικῆς ἱεραρχίας τοῦ ὑπάλληλου ἢ στρατιωτικοῦ, ἅμα τῇ συμπληρώσει τριετοῦς, διὰ τὸ πρῶτον τμήμα τῆς προσαυξήσεως, ἢ ἐξαιρέτως, διὰ τὸ δεύτερον τμήμα, ὑπηρεσίας ἐν τῷ τελευταίῳ βαθμῷ, ἀνευ ἄλλης κρίσεως. Εἰδικῶς, διὰ τοὺς ἀνωτέρους καὶ ἀνωτάτους ἀξιωματικούς λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν καὶ αἱ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κείμεναι διατάξεις περὶ παροχῆς τῆς προσαυξήσεως βάσει τοῦ πράγματι διαφυθέντος χρόνου ὑπηρεσίας ἐν τῷ τελευταίῳ βαθμῷ.

Τὰ ἀνωτέρω ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς ἀποχωροῦντας τῆς ὑπηρεσίας ἐντὸς ἑτοῦς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου.

3. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἢ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου κανονιζομένη σύνταξις δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τῆς συντάξεως, ἣν ἐλάμβανεν ὁ συνταξιούχος κατὰ τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διατάξεις μετὰ τῶν ἐπιδομάτων, τὸ ἐπὶ πλέον ὅμως τῆς ἀνηκούσης αὐτῷ κατὰ τὸν παρόντα νόμον συντάξεως ποσόν, ἀριθμητικῶς καθοριζόμενον ἐν τῇ σχετικῇ πράξει ἢ ἀποφάσει τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, θεωρεῖται ὡς προσωρινὸν ἐπίδομα μὴ μεταβιβαζόμενον. Ἐν περιπτώσει μείωσεως ἢ διακοπῆς τῆς συντάξεως κατὰ τὰ ἄρθρα 58 καὶ 71 τοῦ παρόντος ἢ σύγκρισις τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου τούτου κανονιζομένης συντάξεως γίνεται πρὸς ἐκείνην ἣτις τυχὸν ἀνήκει μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὡς ἄνω ἄρθρων 58 καὶ 71 ἢ ἐκ τῶν ὁποίων μείωσις ἢ διακοπὴ τῆς μέχρι τοῦδε καταβαλλομένης συντάξεως εἶναι ὀριστική.

4. Προκειμένου περὶ μεταβιβάσεως τῆς συντάξεως εἰς τὰς οἰκογενεῖας τῶν ἐκ τῶν ἡδὴ πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συνταξιούχων ἀποβιούντων ὡς ἀπονεμητέα εἰς τὸν θανόντα σύνταξις λογίζεται ἢ κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια ἀνήκουσα εἰς τὸν θανόντα τοιαύτη.

5. Αἱ σύνταξεις τῶν ἡδὴ συνταξιούχων τῶν μὴ ὑπαγομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, πλὴν τῶν δικαιουμένων πολεμικῆς συντάξεως, ὀρίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ὑπ' ἀρ. 320937 τοῦ 1947 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως.

Βάσει τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω καθοριζομένου ποσοῦ τῆς συντάξεως ἐνεργεῖται καὶ ἡ μεταβίβασις τῆς συντάξεως εἰς τὰς οἰκογενεῖας τῶν μετὰ τὴν 1ην Νοεμβρίου 1950 ἀποβιούντων.

6. Ὁ κανονισμὸς τῆς συντάξεως τῶν ἐξεληθόντων τῆς ὑπηρεσίας πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ὃν ἡ περὶ κανονισμοῦ συντάξεως αἰτήσις ἐκκρεμεῖ εἰσέτι ἐνεργεῖται καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, μὴ ἀπαιτουμένης νέας πρὸς τοῦτο αἰτήσεως.

7. Αἱ οἰκογένειαι τῶν ἀξιωματικῶν καὶ μονίμων ὑπαξιωματικῶν ἐν γένει καὶ τῶν πρὸς τοὺς ἐξομοιούμενων, ἐν ἐνεργείᾳ ἢ μὴ, ὡς καὶ τῶν δημοσίων ἐν γένει ὑπαλλήλων, ἐν ὑπηρεσίᾳ ἢ μὴ τῶν φονευθέντων ἐν πολέμῳ ἢ ἐν τῷ συμμαρμακῷ ἀγῶνι ἢ ἐν διατεταγμένῃ ἐν καιρῷ εἰρήνης ὑπηρεσίᾳ ὅπως ἂν ἀνεγνωρισθῇ αὕτη ἢ τῶν ἐκτελειθέντων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πολεμικῆς περιόδου ἢ τῶν θανόντων ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἢ ὁμηρίᾳ ἢ θανόντων ἐκ τραύματος προεληθόντων ἐξ οἰουδήποτε ἑτέρου πολεμικοῦ γεγονότος ἢ τῶν πνιγνόντων κατὰ τὸ ναυάγιον τοῦ ναρκαλλευστικοῦ «Σπερχειδς» καὶ τοῦ ἀτμοπλοίου «Χειμάρρα» ἐφ' ὅσον ἀπασαι αἱ ἀνωτέρω οἰκογένειαι ἔτυχον πολεμικῆς συντάξεως, δικαιούνται νὰ ζητήσωσι τὴν ὑπαγωγὴν αὐτῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος τῆς συντάξεως τῶν κανονιζομένης ἐπὶ

τῇ βάσει τοῦ συνόλου τοῦ συνταξίμου μισθοῦ τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρου βαθμοῦ ἐκείνου ὃν πράγματι ἔφερον οἱ φονευθέντες ἢ θανόντες κατὰ τὸν χρόνον τοῦ παθήματος.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς προηγούμενης παραγράφου τὸ ποσοστὸν τῆς συντάξεως τῆς χήρας συζύγου ὀρίζεται εἰς τὰ 6)10 τῆς εἰς τὸν θανόντα λογιζομένης ὡς ἀπονεμητέας συντάξεως, συντρεχόντων δὲ τέκνων προστίθενται 2)10 διὰ τὸ πρῶτον, ἀνὰ 1)10 δὲ διὰ τὰ λοιπὰ μέχρι συμπληρώσεως ὁλοκληρίου τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος. Ἡ σύνταξις τοῦ μόνου τέκνου ὀρίζεται εἰς 7)10 τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος, αὐξανόμενη ἀνὰ 1)10 δι' ἕκαστον τῶν πλέον τοῦ ἐνὸς τέκνων καὶ μέχρι τοῦ συνόλου τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος.

8. Αἱ οἰκογένειαι τῶν ἀξιωματικῶν καὶ μονίμων ὑπαξιωματικῶν τῶν θανόντων ἐκ νόσου ἀποτόκου τῶν κακουχιῶν τοῦ πολέμου, ἐφ' ὅσον ἔτυχον πολεμικῆς συντάξεως δικαιούνται ὁμοίως νὰ ζητήσωσι τὴν ὑπαγωγὴν αὐτῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, τῆς συντάξεως τῶν κανονιζομένης ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συνόλου τοῦ συνταξίμου μισθοῦ τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρου βαθμοῦ ἐκείνου ὃν πράγματι ἔφερον οἱ θανόντες κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τῶν καὶ τῶν ἐν ἄρθροις 46 καὶ 47 ποσοστῶν αὐτοῦ.

9. Οἱ δικαιωθέντες συντάξεως κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Νόμου 362 τοῦ 1943, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως δύναται ὁμοίως νὰ ζητήσωσι τὴν ὑπαγωγὴν τῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ὡς συνταξίμος μισθὸς τῶν ἀνωτέρω λαμβάνεται ἡ σύνταξις τῆς ἀνευ τέκνων χήρας συζύγου ἀξιωματικοῦ ἢ ἀνθυπαπιστοῦ φονευθέντος ἐν πολέμῳ καὶ φέροντος τὸν βαθμὸν οὐτινος τὴν σύνταξιν λαμβάνουσιν οὗτοι ἐφαρμοζομένων περαιτέρω διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως τῶν τῶν διατάξεων τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου καὶ τῶν ἄρθρων 3 τοῦ Ν. 812 τοῦ 1943 καὶ 3 τοῦ Ν. 1640 τοῦ 1944.

Εἰς τοὺς περὶ ὧν τὸ παρὸν ἐδάφιον χορηγοῦνται ὁμοίως καὶ τὰ ἐπιδόματα τοῦ ἄρθρου 54 ὑπὸ τὰς ἐν αὐτῷ προϋποθέσεις.

10. Διὰ τοὺς ἐν ἐδαφίοις 7—9 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένους ἐφαρμόζεται τὸ ἐδάφ. 2 τῶν ἄρθρων 17 καὶ 45.

11. Συνταξιούχοι ἀγωνιστὰι ἐθνικῶν ἀγώνων περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Α. Ν. τῆς 19 Νοεμβρίου 1935, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, δικαιούνται νὰ ὑπαχθῶσιν τῇ αἰτήσει τῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, λαμβάνοντες ὡς σύνταξιν τὰ 3)4 τοῦ συνταξίμου μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ πρὸς ὃν ἐξομοιοῦνται.

Ἡ σύνταξις τῶν ἀνωτέρω δὲν δύναται νὰ εἶναι ἐλάσσων τοῦ κατὰ τὸ ἐδάφιον 5 τοῦ ἄρθρου 34 κατωτάτου ὅριου τοῦ συνταξίμου μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ πρὸς ὃν ἐξομοιοῦνται.

12. Ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον σύνταξις καταβάλλεται ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1950 ἢ ἀπὸ τῆς παύσεως πληρωμῆς ἀποδογῶν, ἐφ' ὅσον αὕτη εἶναι μεταγενεστέρως τῆς 1 Νοεμβρίου 1950 μὴ ἐφαρμοζομένη ἐν προκειμένῳ τοῦ ἐν ἄρθρῳ 60 ἐδαφίου 1 τοῦ παρόντος περιορισμοῦ.

Ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἡμερομηνίας καταβάλλονται καὶ τὰ ἐπιδόματα τοῦ ἄρθρου 54, μὴ ἐφαρμοζομένης ἐν προκειμένῳ τῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 55.

Ἄρθρον 76.

1. Τὰ ἐξάμηνια πτητικῆς ἐνεργείας καὶ καταδύσεως τὰ διανυθέντα μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 41 ὑπολογισμὸν τοῦ συνταξίμου χρόνου καὶ διὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 43 προσαυξήσιν τῆς συντάξεως διὰ τε τοὺς ἀπομακρυνθέντας τῆς ὑπηρεσίας ὡς καὶ διὰ τοὺς ἐφεξῆς ἀπομακρυνομένους, ὡς ταῦτα ἀναγνωρίζονται κατὰ τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διατάξεις καὶ δι' ὅσους ἐδικαιούντο κατὰ τὰς διατάξεις ταύτας εἰς τοιοῦτον ὑπολογισμὸν ἢ προσαυξήσιν.

2. Ἐν τῷ κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ προηγούμενου ἄρθρου κανονισμῷ τῆς συντάξεως ἐὰν ὑπάρχῃ ἀνεγνωρισμένον δικαίωμα ἐκ παθήσεως προεληθούσης ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας ἢ σύνταξις κανονίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 17 καὶ 45 μὴ ἀπαιτουμένης τῆς ἐν τοῖς ἄρθροις 23 καὶ 51 διαδικασίας.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει ἐκδοθῇ ἡ ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου 6 τοῦ ἄρθρου 23 καὶ ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου 5 τοῦ ἄρθρου 51 προβλεπομένη γνωμάτευσις τῆς οἰκείας Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς προκαλεῖται τοιαύτη διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ βαθμοῦ μειώσεως τῆς πρὸς ἐργασίαν ἱκανότητος ὅσους λαμβάνεται ὑπ' ὄψεαι καὶ διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 54 ἐπιδεύματος. Ἡ γνωμάτευσις αὕτη ἐκδίδεται, βάσει τῶν στοιχείων τοῦ φακέλλου ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτου βάσει τῶν ἀντιγράφων τῶν πράξεων ἢ ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου δι' ὧν ἐκανονίσθη ἡ σύνταξις ἐκτὸς ἐὰν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ζητήσωσι τὴν αὐτοπρόσωπον ἐμφανισίν των ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ προηγουμένη παράγραφος ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τοὺς ἐξελθόντας τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ παθόντος μὴ ὀφειλομένης εἰς ταύτην ἐφ' ὅσον ἤθελον ζητήσῃ τὴν χορήγησιν τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 54 ὀριζομένου ἐπιδόματος.

Ὅπου ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ γίνεται μνεία περὶ τοῦ βαθμοῦ μειώσεως τῆς πρὸς ἐργασίαν ἱκανότητος νοεῖται ὁ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ ὑπαλλήλου ἢ στρατιωτικοῦ τοιοῦτος.

Ποσοστὸν ἀναπηρίας κατώτερον τῶν 25 ο)ο δὲν παρέχει δικαίωμα κανονισμοῦ συντάξεως κατὰ τὰς περὶ παθόντων ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας διατάξεις τοῦ παρόντος, δυνάμενων τῶν δικαιοῦχων νὰ ζητήσωσι τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεως βάσει τῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας των, ὑπολογιζομένης κατὰ τὸν παρόντα νόμον, ὅσῳδήποτε καὶ ἂν εἶναι αὕτη.

3. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος οἱ κατὰ ταύτην προσωρινοὶ συνταξιούχοι, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν ἐξητήσαντο ἐμπροθέσμῳ τὴν ἐπανεξέτασιν των παρὰ τῆς οἰκείας Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς καθίστανται ὁριστικοὶ τοιοῦτοι, δικαιοῦμενοι περαιτέρω νὰ αἰτήσωνται τὴν ὑπαγωγὴν των εἰς τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἢ τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως εἰς ἣν ὑπάγονται.

Οἱ ἐκ τούτων διανύοντες τὴν πρώτην διετίαν τῆς προσωρινῆς συντάξεως δύνανται νὰ αἰτήσωνται μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1951 τὴν ἐφ' ἧς ἐπανεξέτασιν των παρὰ τῆς Α.Σ.Υ.Ε., ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἐπανάδου των εἰς τὴν ὑπηρεσίαν κατὰ τὰς προϋποχρούσας διατάξεις, ἐφ' ὅσον ἤθελον κριθῇ ὡς ἱκανοὶ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν.

Ὁ χρόνος παραμονῆς ἐκτὸς ὑπηρεσίας προσωρινῶν πολιτικῶν συνταξιούχων ἐπανελθόντων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μετὰ κρίσιν των ὡς ἱκανῶν ἀπὸ τῆς λόγῳ νόσου ἐξόδου των ἐκ τῆς ὑπηρεσίας μέχρι τῆς ἐπανάδου των εἰς ταύτην, ὑπολογίζεται μόνον πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ κατὰ τὰς καίμενας διατάξεις ἀπαιτουμένου χρόνου πραγματικῆς ὑπηρεσίας πρὸς θεμελίωσιν δικαιώματος συντάξεως, μὴ ὑπολογιζόμενος ὅμως διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ ταύτης.

4. Οἱ Πρόεδροι, οἱ Κυβερνητικοὶ Ἐπίτροποι, οἱ Σύμβουλοι τῆς Στρατιωτικῆς ἢ Ναυτικῆς Δικαιοσύνης καὶ τὰ Μέλη τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου οἱ ἀπομακρυνθέντες εἰς τὸ παρελθὸν καὶ λαμβάνοντες σύνταξιν κατὰ τοὺς νόμους περὶ πολιτικῶν συντάξεων διατηροῦσι τὸ δικαίωμα τοῦτο κατὰ τὴν ὑπαγωγὴν των εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, τῆς συντάξεως των κανονιζομένης βάσει τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 συνταξίμου μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ πρὸς ὃν ἐξομοιοῦνται διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεως των.

5. Οἱ ὡς σύνταξιν λαμβάνοντες τὰς ἐκάστοτε πλήρης ἀποδοχὰς ἐνεργείας, δυνάμει τοῦ Νόμου 5409)1932, ἀξιοματικοί, ὡς οὗτος αὐθεντικῶς ἡρμηνεύθη διὰ τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ἀν. Νόμου 2414)1940, διατηροῦσι τὸ δικαίωμα των λαμβάνοντες ἐφεξῆς τὰς ἀνωτέρω ἀποδοχὰς τοῦ βαθμοῦ ὃν φέρουσιν ὡς μισθόν.

Μισθὸς ἢ ἀποδοχὴ κατὰ τὰ ἀνωτέρω νοοῦνται αἱ ἐκάστοτε πλήρεις ἀποδοχαὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ συναδελφῶν των καὶ μετὰ τῶν πάσης φύσεως ἐπιδομάτων καὶ παροχῶν.

Ἄρθρον 77.

1. Μισθὸς βάσει τοῦ ὁποίου κανονίζεται κατὰ τὴν ὑπαγωγὴν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἡ σύνταξις τῶν ἐν τοῖς ἐδαφίοις 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 84 τοῦ Β. Α. τῆς 31 Ὀκτω-

βρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων» προσώπων καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν εἶναι ὁ ἐκάστοτε τοιοῦτος τοῦ βαθμοῦ δι' ὃν καθορίζεται μισθὸς ἐν τῷ ἄρθρῳ 14 τοῦ Διατάγματος τῆς 12 Ἰανουαρίου 1934 «περὶ τῶν ἀποδοχῶν κλπ.» οὕτως τὰ 85 ο)ο προσεγγίζουσιν πρὸς τὸν ὑπὸ τῶν ὡς εἰρηται διατάξεων τὸν Β. Διατάγματος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 ὀριζόμενον συντάξιμον μισθόν.

2. Δι' ἑσους ἀνεγνωρίσθη κατὰ τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεως των ἀνωτέρων ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας των ποσοστὸν συντάξεως, ὁ χρόνος καθ' ὃν τὸ ἀνωτέρων τοῦτο ποσοστὸν ὑπερβαίνει τὴν συντάξιμον πραγματικὴν ὑπηρεσίαν των θεωρεῖται κατὰ τὴν ὑπαγωγὴν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ὡς χρόνος συνταξίμου πλῆρως ὑπηρεσίας.

Κατ' ἐξαίρεσιν ἡ σύνταξις ἀξιοματικῶν ξένων ἐχθρικών στρατῶν προσχωρησάντων εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν κανονίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀνεγνωρισθέντος αὐτοῖς κατὰ τὰς πρότερον διατάξεις ἀνωτέρου ποσοστοῦ τοῦ συνταξίμου μισθοῦ τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρω βαθμοῦ ἐκείνου οὗ τὴν σύνταξιν λαμβάνουσι.

3. Ἡ σύνταξις τῶν ἐξελθόντων τῆς ὑπηρεσίας βάσει τῶν διατάξεων περὶ ἐθελουσίας ἐξόδου κανονίζεται βάσει τοῦ μέχρι τῆς ἀπομακρύνσεως των ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἢ τῶν τάξεων χρόνου, κατὰ πάσας τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, καθ' ὅς ὑπολογίζεται τὸ συντάξιμον τοῦ χρόνου τούτου. Ἡ οὕτω ὅμως κανονιζομένη σύνταξις προσανέχεται κατὰ τόσα πενητηστοῦ τοῦ συνταξίμου μισθοῦ, ὅσα τὰ πλασματικὰ ἔτη τὰ χορηγηθέντα βάσει τῶν νόμων περὶ ἐθελουσίας ἐξόδου, ὡς ταῦτα ὑπολογίζονται μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Κατ' ἐξαίρεσιν τὰ χορηγηθέντα δυνάμει τοῦ Νόμου 4191 καὶ 4444 πρόσθετα ἔτη ὑπηρεσίας, ὡς ταῦτα διευρυνώθησαν τελικῶς διὰ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Α. Ν. τῆς 22 Νοεμβρίου 1935 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ συντάξεων διατάξεων» θεωροῦνται ὡς πραγματικά, ἔστω καὶ ἂν οἱ περὶ ὧν οἱ ἀνωτέρω Νόμοι ἀξιοματικοί, ἀνακληθέντες κατὰ τὸν πόλεμον 1940 - 1941, ἀποκατεστάθησαν βραδύτερον δυνάμει τοῦ Ν. 595 τοῦ 1948.

4. Εἰς τοὺς ἤδη συνταξιούχους τοὺς προερχομένους ἐκ τινος τῶν κάτωθι κατηγοριῶν παρέχεται προσαύξησις τῆς συντάξεως των ὡς ἀκολούθως:

Α) Εἰς τοὺς ἀρχιτεχνίτας πάσης κατηγορίας καὶ τοὺς κατὰ βαθμὸν ἐξομοιομένους πρὸς τούτους.

α) Τοὺς ἔχοντας βαθμὸν λοχαγοῦ 10 ο)ο.

β) Τοὺς ἔχοντας βαθμὸν ὑπολοχαγοῦ 10 ο)ο.

γ) Τοὺς ἔχοντας βαθμὸν ἀνθυπολοχαγοῦ 20 ο)ο.

δ) Τοὺς ἔχοντας βαθμὸν ἀνθυπασπιστοῦ 20 ο)ο.

Β) Εἰς τοὺς ἀπομακρυνομένους τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ Ἡρᾶς μετὰ εἰκοσιπενταετῇ συντάξιμον ὑπηρεσίαν ἢ λόγῳ ὁρίου ἡλικίας ἐπιλογίας, λογίας καὶ δεκανείας, μονίμους τεχνίτας καὶ μουσικοὺς καὶ τοὺς τούτοις ἐξομοιομένους τῆς Βασ. Ἀεροπορίας:

α) Εἰς τοὺς ἔχοντας βαθμὸν ἐπιλοχίου 20 ο)ο.

β) Εἰς τοὺς ἔχοντας βαθμὸν λοχίου 25 ο)ο.

γ) Εἰς τοὺς ἔχοντας βαθμὸν δεκανέως 20 ο)ο.

Γ) Εἰς τοὺς ἀπομακρυνομένους τῆς ὑπηρεσίας ἀνθυπασπιστὰς τῆς χωροφυλακῆς τοὺς ἔχοντας εἰκοσιπενταετῇ συντάξιμον ὑπηρεσίαν καὶ δεκαετῇ πραγματικὴν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ, τοῦ τελευταίου ἔτους λογιζομένου πλήρους ἐὰν ἀποτελεῖται ἀπὸ ἑξὺ τοῦλάχιστον μηνῶν, 20 ο)ο.

Δ) Εἰς τοὺς κατωτέρους ἀξιοματικοὺς πληρωμάτων καὶ τεχνίτας τοὺς ἀπομακρυνομένους τῶν τάξεων τοῦ Ναυτικοῦ:

α) Εἰς τοὺς ὑποπλοιάρχους πληρωμάτων καὶ τεχνίτας τοὺς ἔχοντας συμπληρώσει 32 ἐτῶν πραγματικὴν ὑπηρεσίαν 10 ο)ο.

β) Εἰς τοὺς ἀνθυποπλοιάρχους πληρωμάτων καὶ τεχνίτας τοὺς ἔχοντας συμπληρώσει 32 ἐτῶν πραγματικὴν ὑπηρεσίαν 20 ο)ο.

γ) Εἰς τοὺς ἀνθυποπλοιάρχους πληρωμάτων καὶ τεχνίτας τοὺς ἔχοντας συμπληρώσει 27 ἐτῶν πραγματικὴν ὑπηρεσίαν 10 ο)ο.

δ) Εἰς τοὺς Σημαιοφόρους πληρωμάτων καὶ τεχνίτας τοὺς ἔχοντας συμπληρώσει 27 ἐτῶν πραγματικὴν ὑπηρεσίαν 20 ο)ο.

Ε') Είς τούς υπαξιωματικούς ἐν γένει τοῦ Β. Ν. τοὺς ἀπομακρυνόμενους τῶν τάξεων :

α) Εἰς τοὺς Ἀρχικελευστάς τοὺς ἔχοντας συμπληρώσει 32 ἐτῶν πραγματικὴν ὑπηρεσίαν 25 ο)ο.

β) Εἰς τοὺς Ἀρχικελευστάς τοὺς ἔχοντας συμπληρώσει 27 ἐτῶν πραγματικὴν ὑπηρεσίαν 20 ο)ο.

γ) Εἰς τοὺς Κελευστάς τοὺς ἔχοντας συμπληρώσει 32 ἐτῶν πραγματικὴν ὑπηρεσίαν 25 ο)ο.

δ) Εἰς τοὺς Κελευστάς τοὺς ἔχοντας συμπληρώσει 27 ἐτῶν πραγματικὴν ὑπηρεσίαν 20 ο)ο.

ε) Εἰς τοὺς Ὑποκελευστάς α' ἢ β' τοὺς ἔχοντας συμπληρώσει 32 ἐτῶν πραγματικὴν ὑπηρεσίαν 25 ο)ο.

στ) Εἰς τοὺς ὑποκελευστάς α' ἢ β' τάξεως τοὺς ἔχοντας συμπληρώσει 27 ἐτῶν πραγματικὴν ὑπηρεσίαν 20 ο)ο.

ΣΤ') Εἰς τοὺς ἀξιωματικούς καὶ ἀρχισμηνίας μηχανοσυνθέτας τοῦ τεχνικοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἀεροπορίας τοὺς ἀπομακρυνθέντας ὡπωσδήποτε τῶν τάξεων καὶ ἔχοντας συμπληρώσει 8 ἐτῶν ὑπηρεσίαν εἰς τὸν τελευταῖον βαθμὸν ἢ τοὺς δύο τελευταίους βαθμοὺς ἢ ὑπερικοσιπενταετῇ πραγματικὴν ὑπηρεσίαν 20 ο)ο.

Ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἐδάφιον σύνταξις μετὰ τῆς προσαυξήσεως αὐτῆς ὑπάγεται εἰς τὸν περιορισμὸν τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τοῦ ἀρθροῦ 55 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἀρθρον 78.

1. Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς δαπάνης ἐκ τῆς δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου διαρρυθμίσεως τῶν συντάξεων ἐπιβάλλεται ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1950 ἐπὶ τῶν ἀκαθαρσίων ἀποδοχῶν τῶν τακτικῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ στρατιωτικῶν ἐν γένει μηνιαία κράτησις :

2 ο)ο διὰ τοὺς λαμβάνοντας ἀποδοχὰς μέχρι 900.000 δραχμῶν μηνιαίως.

3 ο)ο διὰ τοὺς λαμβάνοντας ἀποδοχὰς 900.001—1.400.000 δραχ. μηνιαίως.

4 ο)ο διὰ τοὺς λαμβάνοντας ἀποδοχὰς 1.400.001—2.000.000 δραχ. μηνιαίως.

5 ο)ο διὰ τοὺς λαμβάνοντας ἀποδοχὰς 2.000.001 δραχμῶν καὶ ἄνω.

Ἡ κράτησις αὕτη ἐπιβάλλεται, ἀποδιδόμενη εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, καὶ ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὑπαλλήλων τῶν Νομικῶν ἐν γένει προσώπων ἐφ' ὅσον οὗτοι κέκτηνται δικαίωμα συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν παντὸς δικαιουμένου συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

Διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῆς εἰς τὸ Δημόσιον ὀφειλομένης κρατήσεως ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐν ἀρθρῳ 4 τοῦ Β. Δ. τῆς 30 Αὐγούστου 1940 «περὶ διαβαθμίσεως τῶν μὴ ἐξομοιωθέντων πρὸς δημοσίου ὑπαλλήλους Ἐκπαιδευτικῶν Λειτουργῶν, τῶν δικαιουμένων συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου» ἀναφερομένων προσώπων, ὡς καὶ διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν εἰς τὸ Δημόσιον ὀφειλομένων κρατήσεων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 4 καὶ 5 τοῦ ρηθέντος Β. Διατάγματος.

2. Ἐπὶ τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων τῶν ὑπαχθισμένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐπιβάλλεται κράτησις ἀρχομένη ἀφ' ἧς εἶναι πληρωτέα ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος σύνταξις.

6 ο)ο διὰ τοὺς λαμβάνοντας σύνταξιν μέχρι δραχμῶν 800.000 μηνιαίως.

8 ο)ο διὰ τοὺς λαμβάνοντας σύνταξιν δραχμῶν 800.001—1.500.000 μηνιαίως.

10 ο)ο διὰ τοὺς λαμβάνοντας σύνταξιν δραχμῶν 1.500.001 καὶ ἄνω.

Ἡ κράτησις αὕτη ἐκπίπτει ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου ἀναγνωριζομένης συντάξεως διὰ τῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου δι' ἧς ἀναγνωρίζεται τὸ δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἢ αὐξήσιν τῆς συντάξεως.

Τὸ κατὰ τὴν συγκεφαλαίωσιν τοῦ ποσοῦ τῆς καταβαλλομένης συντάξεως μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς ὡς ἄνω κρατήσεως προκύπτει κλάσμα τοῦ χιλιοδράχμου παραλείπεται.

3. Οἱ εἰς εἰδικὰς καταστάσεις διατελοῦντες ὑπόκεινται εἰς τὰς κρατήσεις τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1951.

Ἀρθρον 79.

Τὸ κατὰ τὴν συγκεφαλαίωσιν τοῦ ποσοῦ τῆς καταβαλλομένης συντάξεως προκύπτει κλάσμα χιλιοδράχμου παραλείπεται.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει κατὰ πᾶσαν πληρωμὴν συντάξεως, ἐπιδόματος ἢ βοηθήματος πάσης φύσεως.

Ἀρθρον 80.

1. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ γνώμην τῆς Ὀλομελείας τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καθορίζονται τὰ ὑποβλητέα διὰ τὸν κανονισμὸν τῶν συντάξεων δικαιολογητικά ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος.

2. Μέχρις ἐκδόσεως τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδαφίον Διατάγματος ἐξακολουθεῖ ἰσχύον τὸ ἀπὸ 12 Δεκεμβρίου 1950 Β. Δ. «περὶ καθορισμοῦ τῶν ὑποβλητέων δικαιολογητικῶν διὰ τὸν κανονισμὸν ἢ τὴν αὐξήσιν τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων».

Ἀρθρον 81.

1. Ἡ καταβαλλομένη εἰς τοὺς δικαιούχους προσωπικῆς συντάξεως μηνιαία σύνταξις ὀρίζεται ἰση πρὸς τὸ ἑκατοντάπλάσιον τῆς βασικῆς τῶν συντάξεως, μὴ δυναμένη νὰ ᾖ κατωτέρα τῆς συντάξεως ἣτις κατεβλήθη αὐτοῖς κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον 1950.

2. Τὸ παρὸν ἀρθρον δὲν ἐφαρμόζεται διὰ τοὺς λαμβάνοντας ὡς προσωπικὴν σύνταξιν ἀποδοχὰς ἐνεργείας ἢ βουλευτικὴν ἀποζημίωσιν.

3. Ἡ σύνταξις τῶν ἐν ἀρθροῖς 18 ἐδαφία 1 καὶ 2 τοῦ Α. Ν. 1635 τοῦ 1939 καὶ 7 τοῦ Ν. 1872 τοῦ 1944 ἀναφερομένων προσαυξάνεται κατὰ 50 ο)ο τοῦ καταβαλλομένου αὐτοῖς κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον 1950 ποσοῦ.

4. Τὰ ἀνωτέρω ποσοστὰ ὡς καὶ τὰ ποσὰ τὰ ἀναφερόμενα ἐν ἀρθροῖς 34 ἐδ. 6, 54 ἐδ. 1 καὶ 69 ἐδ. 5 δύνανται ν' αὐξομεῖνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρθρον 82.

Ἀξιωματικοὶ τῆς Ταμειακῆς Ὑπηρεσίας Στρατοῦ παραιτηθέντες ἐντὸς τοῦ ἐν ἀρθρῳ 1 τοῦ ἀπὸ 20 Δεκεμβρίου 1926 Ψηφίσματος τῆς Βουλῆς «περὶ ἐπαναφορᾶς ἀξιωματικῶν» χρονικοῦ διαστήματος καὶ μὴ ἐγγραφέντες εἰς οὐδένα ἐκ τῶν τριῶν πινάκων τῶν συνταχθέντων ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ Ψήφισμα τοῦτο καὶ τὸ ἀπὸ 15 Ὀκτωβρίου 1927 Ν. Δ. «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ψηφίσματος τῆς Βουλῆς τῆς 20 Δεκεμβρίου 1925 «περὶ ἐπαναφορᾶς ἀξιωματικῶν» ὡς ἐτροποποιήθη καὶ ἐκυρώθη διὰ τοῦ Ν. 3551 ἐννεαμελοῦς Συμβουλίου, θεωροῦνται ὡς ἐγγραφέντες εἰς τὸν Β' πίνακα τὸν συνταχθέντα ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω Συμβουλίου καὶ δικαιοῦνται αὐτοὶ καὶ αἱ οἰκογένειαι αὐτῶν τῶν κατὰ τὰς ὡς ἄνω διατάξεις εὐεργετημάτων τῶν χορηγηθέντων εἰς τοὺς ἐγγραφέντας εἰς τὸν ὡς ἄνω Β' πίνακα ἀξιωματικούς.

Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ κανονιζομένη σύνταξις ὀρίζεται πληρωτέα ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἀρθρον 83.

1. Κυροῦνται οἱ παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Κρίσεως Παλαιῶν Ἀγωνιστῶν Κρητικοῦ Ἀγῶνος τῆς συσταθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 430 τῆς 1 Ἰανουαρίου 1950 ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Κρήτης καταρτισθέντες πίνακες ἀγωνιστῶν Κρητικῶν ἀγώνων, δημοσιευθῆσέ μοι εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

2. Διὰ τὸς ἐγγεγραμμένους εἰς τοὺς πίνακας τούτους καὶ τὰς οἰκογενεῖας τῶν ἐκ τούτων ἀποβιωσάντων ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 1872 τοῦ 1944 καὶ τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 81 τοῦ παρόντος.

*Ἀρθρον 84.

1. Ἐπιτρέπεται ἐφ' ἅπαξ ἐπανεξετάσῃς τῇ αἰτήσῃ τοῦ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας ἢ καὶ οἰκοθεν παρὰ τοῦ οἰκείου Τμημάτος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὑποθέσεων ἐπὶ συντάξεων, ἐφ' ὧν ἐξεδόθη πράξις συνεπείᾳ αἰτήσεως ἀναπροσαρμογῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α. Ν. 1557 τοῦ 1950 ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως καὶ διὰ τοῦ παρόντος.

2. Μέχρι πέρατος τῆς κατὰ τὸν παρόντα Νόμον ἀναπροσαρμογῆς τῶν συντάξεων ἐπιτρέπεται ἡ δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἰδρυσις Τμημάτων πλειόνων τῶν ὀργανικῶν θέσεων Ἐλεγκτῶν.

3. Δι' ἀποφάσεως τῆς Ὀλομελείας τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καθορίζονται ὁ ἀριθμὸς τῶν Τμημάτων Διακοπῶν καὶ ἡ σύνθεσις αὐτῶν.

*Ἀρθρον 85.

Κατώτεροι βημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρεταὶ ἀποχωρήσαντες ἢ ἀποχωροῦντες τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ ὀρίου ἡλικίας χωρὶς νὰ δικαιούνται συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, δύναται, ἐφ' ὅσον πρὸ τῆς εἰσόδου των εἰς τὴν Δημοσίαν Ὑπηρεσίαν ἐτύγχανον ἠσφαλισμένοι παρὰ τῷ Ἰδρύματι Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, νὰ ἀναγνωρίσωνιν ὡς χρόνον ἀσφαλίσεως κατὰ τῷ Ι.Κ.Α. καὶ τὸν χρόνον δημοσίας ὑπηρεσίας αὐτῶν, μετὰ τὴν καταβολὴν τῶν νενομισμένων κρατήσεων, θεωρουμένου ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὅτι δὲν ἐξῆλθον τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ Ι.Κ.Α. λόγῳ τοῦ διορισμοῦ των ὡς δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ υπηρετῶν.

*Ἀρθρον 86.

1. Δικαστικαὶ ἀποφάσεις, ἐκδοθεῖσαι μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ θεβαιούσαι αἰτίαν θανάτου διάφορον τῆς θεβαιουμένης ἐν τῇ ληξιαρχικῇ πράξει καθίστανται ἰσχυραὶ ὡς πρὸς τὴν αἰτίαν θανάτου διὰ τὸ εἰς σύνταξιν δικαιώματα τὸ στηριζόμενον ἐπὶ ταύτης.

Βάσει τῆς δικαστικῆς ταύτης ἀποφάσεως ἐπιτρέπεται ἡ ἐπαναλήψις τῆς νομίμου διαδικασίας τῶν πολεμικῶν Νόμων, ἀνεξαρτήτως τῶν ἐκδεδομένων πράξεων ἢ ἀποφάσεων.

Τὰ ἐκ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς διαδικασίας ἐγγραφα ἐκδικάζονται παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Κανονισμοῦ Πολεμικῶν Συντάξεων.

2. Ἐν περιπτώσει ἀδυναμίας καταβολῆς τῆς ὑπὸ τοῦ Α. Ν. 835 τοῦ 1948 ὀριζομένης συντάξεως εἰς τὰς οἰκογενεῖας τῶν ἐκτελεσθέντων ὑπὸ τῶν Κομμουνιστοσυμμοριτῶν ἱερέων, λόγῳ οἰκονομικῆς ἀνεπαρκείας τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. δύναται, κατόπιν κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθν. Παιδείας, νὰ μειοῦται ἡ σύνταξις μέχρι τοῦ 60 ο τοῦ αὐτοῦ. Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει ἡ σύνταξις δύναται νὰ γίνῃ ἐλάσσων τῆς ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. καθοριζομένης διὰ τὰς ὁμοίας περιπτώσεις.

Τὸ παρὸν ἐδάφιον ἰσχύει ἀφ' ἧς καὶ ὁ Α.Ν. 835 τοῦ 1948 ἢ δὲ τυχὼν καταβληθεῖσα ἐπὶ πλέον σύνταξις δὲν ἀναζητεῖται.

*Ἀρθρον 87.

Οἰκογένειαι πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ στρατιωτικῶν, δικαιωθεῖσαι προσωπικῆς συντάξεως δύναται, τῇ αἰτήσῃ των, νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῶν κατὰ νόμον δικαιολογητικῶν. Εἰς αὐς περιπτώσεις ἀπενεμήθη ἡ σύνταξις λόγῳ τῶν συνθηκῶν τοῦ θανάτου τοῦ ὑπαλλήλου ἢ τοῦ στρατιωτικοῦ, οὗτος θεωρεῖται ὡς φονευθεὶς ἐν διατεταγμένῃ ἐν καιρῷ εἰρήνης ὑπηρεσίᾳ, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

*Ἀρθρον 88.

1. Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος, ὑποβληθησομένου πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς. ἄρχεται ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1950.

2. Καταργοῦνται ἀφ' ἧς ἰσχυσαν οἱ Ἀναγκ. Νόμοι 1557 τοῦ 1950 καὶ 1655 τοῦ 1951, διατηρουμένων ὅμως τῶν δικαιωμάτων συντάξεως τῶν κτηθέντων παρὰ τῶν ἀποχωρησάντων τῆς ὑπηρεσίας ἢ τῶν τάξεων κατὰ τὸ ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1950 μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος χρονικὸν διάστημα.

3. Πράξεις ἢ ἀποφάσεις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐκδοθεῖσαι μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν καταργουμένων ὡς ἄνω νόμων θεωροῦνται ὡς ἐκδοθεῖσαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐφ' ὅσον τὸ περιεχόμενον αὐτῶν δὲν ἀντίκειται πρὸς τὰς διατάξεις ταύτας. Αἱ πράξεις ὧν τὸ περιεχόμενον ἀντίκειται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀναθεωροῦνται αὐτεπαγγέλτως ἢ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἢ τοῦ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουνίου 1951.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Τὰ Μέλη

ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ, Ν. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΓΚΛΑΒΑΝΗΣ, Ν. ΖΕΡΒΑΣ, Α. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ, Φ. ΖΑΓΜΗΣ, Ε. ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ, Γ. ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΣ, Ε. ΚΟΘΡΗΣ, Π. ΓΑΡΟΤΦΑΛΙΑΣ, Α. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΜΟΔΗΣ, Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ, Α. ΖΗΣΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουνίου 1951.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ